கல்கி
KALKI
25.1.1970
40 காசு

உங்கள் உடலுக்குத் தேவை 23 ஊட்டச் சத்துக்கள்

பாலில் இவ்வளவு 9

காம்ப்ளான்
23சத்துக்களும்
கொண்டது

காம்ப்ளான் — முழுமையான உணவு

சத்தற்ற பற்குறைகளிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாக்கிறது.

கல்கி
வாசகர்களுக்கு

"கல்கி"யின் வேறு எந்தப் பகுதியில் உள்ள பொருளை எவரும் தெரிவிக்கலாம் என்பதை அறிவிக்கவும்.

ஞாயிறு, ஜூன் 13 — 1970, ஜூலை 25

தமது தலைவர்கள்	நிலையம்	— 3
சாதனையின் கருத்துக்கள்	...	— 5
நீ!	ஆ. இராமலிங்கம்	— 7
பொன்னியின் செல்வன்	அமரர் கல்கி	— 9
உயர வரும் நிலைக் கல்!	ம. ஆர். தாமோதரன்	— 17
ஏழுமலை ராகவ	தமிழாக்கம்: சாவித்ரி	— 19
ஆசாடபூதியை கேட்ட இக்கேள்வி!	பட்டினத்தார்	— 20
சாகாவரம்	சாவித்ரி	— 23
நூல் பரிசு	தி. முத்துகிருஷ்ணன்	— 25
நினைத்தேன்...	வாண்டுமாமா-ரமணி	— 28
ஆட்ட ராட்டினம்	எஸ். ராஜகுமாரி	— 29
கல்லில் பட்டதும் காதில் ...	சேஷு	— 35
சாருலதா	பி. ராமேந்திரன்	— 37
தகதக நிறமும்	ஜி. எஸ். மாலிருஞ்சோலை	46
இனிய இசைதை இரசித்தால்...	கோவி மணிசேகரன்	— 54
படித்துப் பாருங்கள்!	...	— 61
பிரார்த்தனை	கோமகன்	— 62
பதில்	ப. மு. இளங்குமரன்	— 70
வட்டமேஜை	...	— 73

குமாரி லலிதாவின் பரதநாட்டிய அரங்கேற்றம்

தமிழகம் [சோழமண்டலமும் 'தமிழ்' மண்ணும், தமிழர்களின் [கலைச் செல்வங்களில் பரத நாட்டியமும் கூடவே செல்லுமென எண்ணத் தூண்டிய தொன்மைக் காலந்தொட்டு இன்றைய தலைமுறைக் கலைஞர்களின் அடுக்கடுக்கான நடனமேற்ற வரும் பரதநாட்டிய நிகழ்ச்சிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அதற்காகத்தானோ என்னவோ, இந்த நிலக்கோ என்னவோ! வேறு நகரங்களில் ரசிகர்களைவிட நடனமேற்ற நுணுக்கமான மனப்பான்மையுடன் பரதநாட்டிய அரங்கேற்றங்களுக்கு அதிகமான நடனமேற்ற வரும், தொடர்ச்சியாக முதலிலிருந்து நிகழ்ந்த விருந்தினர்களை அழைத்து நடனமேற்ற வரும் நிகழ்ச்சிகளை ரசிக்கிறார்கள். கருப்பொருள் பரதநாட்டிய நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஏற்பட்டவை. வருகையாளர்களில் அமைந்த வேற்றுமொழி பேசுவோரும் நிறைவுடன் அமர்ந்திருப்பதைப் பார்த்தபோது, நடனமாடும் கருப்பொருளை அவர்களும் ரசிக்கிறார்கள் என்பதை அறிய முடிந்தது.

"சிலப்பதிகாரம்" என்ற தலைப்பில் குமாரி லலிதா செல்லையா அவர்களின் பரதநாட்டிய அரங்கேற்றம் சென்னை மியூசிக் அகாடமியில் நடைபெற்றது. இந்த நிகழ்ச்சியில் குமாரி லலிதா அவர்களுடன் நட்டுவாங்கம் ஏற்றவர் திரு. பி. ராஜரத்தினம் பிள்ளை அவர்கள். இவர் தமது தந்தையாரிடமிருந்து பரதநாட்டியத்தைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர். இவரது தந்தையார் திரு. பி. பாலசுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள் தஞ்சை நால்வர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். இவர் தமது தந்தையாரிடமிருந்து பரதநாட்டியத்தைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர். இவரது தந்தையார் திரு. பி. பாலசுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள் தஞ்சை நால்வர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்.

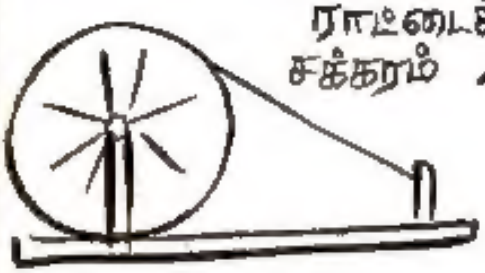

ராட்டைச் சக்கரம்

ஆட்டாரிச் சக்கரம்

சுசாவேலிச
ஆட்சியிலில்!

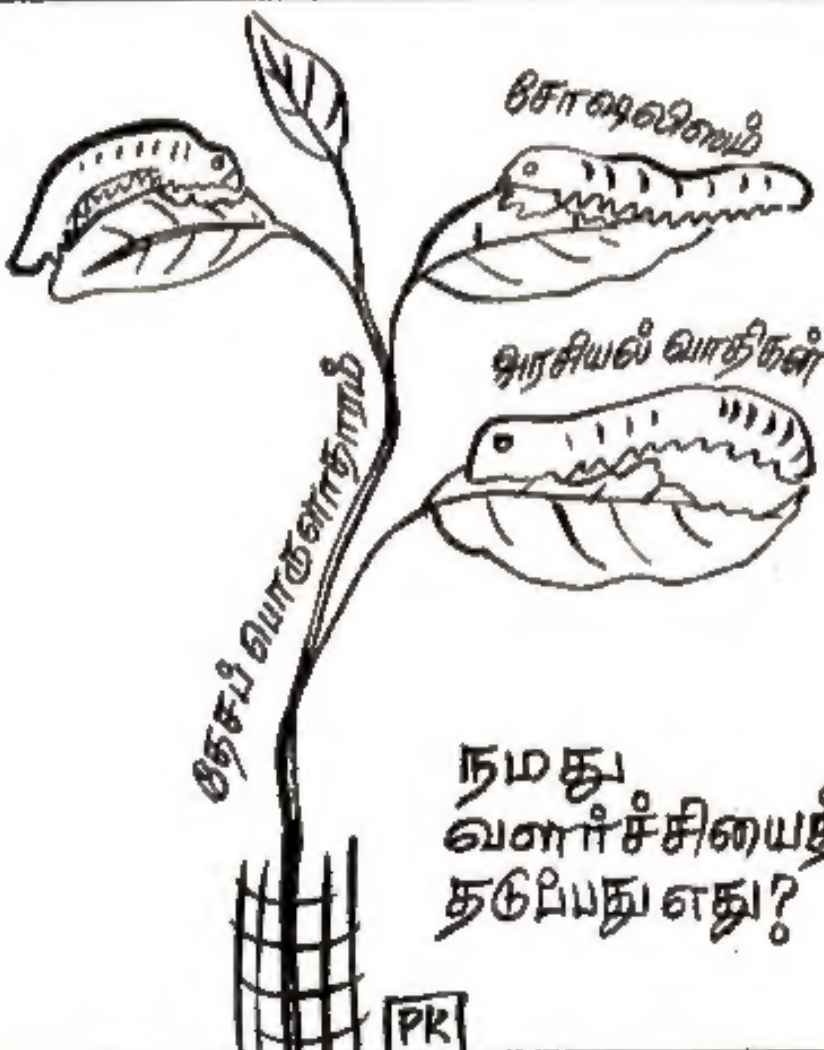

நமது
வளர்ச்சியைத்
தடுப்பது எது?

PK

தமிழ்நாடு தன்னாட்சி பெற்ற
தாய்வீடு மும்மொழி பத்திரிகை - ஆசிரியர்

மலர் 29 ✱ இதழ் 28

நமது ஜனநாயகம்

மெட்டோ டிக்கெட் வாங்கியவர் மிகப் பெரிய தொகையைப் பரிசாக "சம்பாதித்தார்" என்று வெளியாகும் ஒவ்வொர் அறிவிப்பும் மக்களது சூதாட்டப் பசியை வளர்ப்பதாக இருக்கிறது. சோஷலிஸத்தைப் பற்றிய பேச்சு நிறைய மக்கள் காதில் விழுகிறது. ஆனால் அதே சமயம் லாட்டரியால் புதிதாக உண்டாக்கப்படும் பெரிய சொத்துக்கு உடையவர்களாக ஆவதில் அவர்களுக்கு அக்கறை உண்டாக்கப்படுகிறது. முடிந்தால் வேலை செய்யாமலேயே பெரிய சொத்து கிடைக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புகின்றனர். மாறிய சர்க்கார்கள் ஆசை காட்டி இந்தச் சூதாட்டத்தில் ஈடுபடுமாறு கோடிக்கணக்கான மக்களை சர்க்கிரூர்கள். இந்தச் சூதாட்டத்துக்குப் பிரதமமந்திரி பேசாமல் ஊக்கமளித்து வருகிறார். அதற்கிடையே, "உழைத்துச் சம்பாதியுங்கள்" என்று ஒரு புதிய கோஷத்தையும் அவர் எழுப்புகிறார். இப்படிச் செய்வது எவ்வளவு வேடிக்கையாக இருக்கிறது! மேல் அந்தஸ்தில் நாணயமில்லாத அரசியல் நடத்தை, கீழ்மட்டத்தில் சொல்வதை யெல்லாம் நம்புகிறவர்களாக மக்கள் இருக்கும் சோகநிலை—இதுவே நமது ஜனநாயகம்

சந்தேகத்துக்கு இடமான நண்பர்களின் தயவில் அதிக நம்பிக்கை வைக்கக் கூடாது என்பது புதிய அறிவுரை அல்ல. இது மெய்ப்பிக்கப்பட்ட மிகப் புராதனமான கோட்பாடு. இன்றைக்கு இது முற்றிலும் பொருத்தமானது. திரு பிராண்டி மொரேல் வெளியிட்டுள்ள கீழ்க்கண்ட கருத்துக்கள் கவனத்துக்கு உரியவை :

"பிரதமர் ஒரு விஷயத்தைத் தெளிந்தறிய வேண்டும். அதிகாரத்துக்காக அவருடன் போட்டியிடுபவர்கள் எதிர்த் தரப்பிலுள்ள கான்ரெஸில்தான் இருக்கிறார்கள் என்று அவர் கருதலாகாது. அவரது சொந்தக் கற்று வட்டங்களிலேயே அப்போப்பட்டவர்களை நிறையக் காணலாம். அவரது மிக அபாயகரமான போட்டியாளர் அவரது தரப்பிலேயே இருக்கின்றனர். ஓர் அடிப்படையான தவற்றைப் பிரதமர் இழைக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்தகைய தவற்றை அவர் இழைத்தால், உடனே அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவரைக் கீழே தள்ளிவிட அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். கண்ணுக்குத் தெரியும் பகைவர்கள் அவருக்கு எதிரே இருக்கின்றனர். அதிதீவிர நடவடிக்கை போல் தமக்குத் தீங்கு புரியக்கூடியது வேறு எதுவும் இல்லை என்பதை அவர்கள் அறிவர். தேர்ந்து பார்ப்பதை அரசாட்சையாக்கி விட்டார்கள். அடுத்துப் பொது இன்ஷ்யூரன்ஸ் அரசு உடைமையாக்கப் போகிறதாம். அதையடுத்து மன்னர்களை ஒழித்துக் கட்டுவது, நகர்ப்புற வருமானங்களுக்கு உச்சவரம்பு, இறுதியாகச் சொத்துரிமை மீது கையைப் பது இப்படியாக நடக்குமாம்! பிரதமரின் இடதுசாரி சகாக்கள் இவற்றை யெல்லாம் தமது சொந்த நோக்கங்களுக்காக வற்புறுத்துகிறார்கள். இக்கொள்கைகளைத் தம தாக்கிக் கொள்வதன் மூலம் பிரதமர் தமக்குத் தாமே மரண ஓலை எழுதிக் கொள்கிறார்."

கம்யூனிஸம் நடத்தும் போராட்டம் லட்சியத்துக்கும் மனித இயல்புக்கு மிடையே நடைபெறும் போராட்டமாகும். மனித சுபாவம் தனி நபர்கள் மூலம் செயல்படுகிறது. ஒரு சமுதாயத்தை அது ஊக்கவேண்டுமானால் அத்தகைய சமுதாயம் சிறியதாக இருக்க வேண்டும்; ஒரு தலைவனின் ஆதிக்கத்துக்கு முழு அளவில் அது கட்டுப்பட்டு நடந்து கொள்வதாய் இருக்க வேண்டும். அந்நிலையில்தான் அது ஒரு தனி நபரின் தன்மையை அடைகிறது. லட்சியத்துக்கும் இயற்கையான நியதிகளுக்கும் நடைபெறுகின்ற போராட்டத்தில் இறுதி வெற்றி இயற்கை நியதி

கருத்தாகும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளைத் தடைசெய்யும் எல்லாத் தேசங்களின் அரசாங்கமும் இதுவே. இந்தப் போராட்டம் நீடித்து நடைபெறுவதாக இருக்கலாம். ஆனால் வெற்றி எல்லையோ இருநூறாண்டுகளாய், மனித சமுதாயத்தை மதிப்புக் கொடுத்து அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் எந்த ஆட்சியும் வெற்றி பெற முடியாது. நீண்ட பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு கொடுத்த அதே பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் எந்த ஆட்சியும் வெற்றி பெற முடியாது. நீண்ட பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு கொடுத்த அதே எச்சரிக்கையை இன்றும் கொடுக்கிறோம். இன்றைய சமுதாயத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்ற மனப்பான்மை இல்ல

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

''சர்க்காரின் நிருவாக இயந்திரம் நடு நிலையை விக்கும் கொள்கை இன்றைய இந்தியாவின் நிலைமைக்கும் பொருத்தமான தல்ல என்று ஸ்ரீ மகரிஷி அரவிந்தர் பம்பாயில் சமீபத்தில் நடைபெற்ற அவரது கட்சிக் கூட்டத்தில் கூறியிருக்கிறார். (தொழிலாளர் பாதிக்கப்படாமல்) நிரந்தரமாகப் பணி புரியும் அரசாங்க ஊழியத்தில் கட்சி அரசியல் புகுந்துவருவதற்கும் பொறுப்படை யாக ஒரு போராட்டம் தொடங்க இது ஒரு முன்னுரையாக இருக்கலாம் என்று பொறுப்புள்ள வட்டாரங்கள் பயந்தது மெய்யாகி வருவதாகத் தோன்றுகிறது''— இவ்வாறு ''தமிழ்'' கூறுகிறது. இந்தியாவில் அரசாங்க ஊழியத்தை அரசியல் கட்சி தன் புகலிடமாக்குவது விரும்தகுமேனும், சிறந்ததாகாது. பக்கமும் அடையாது. கொள்கை இல்லாத அரசியல்வாதிகள் என்ன சொன்னாலும் சரி, இது தவறு. சத்திரத்தி யெல்லாம் இடம் நிரம்பி காலாவதி தானதும் பிளாட்பாரத்தில் வரும் பிச்சைக்காரர்கள், எந்தக் கட்சி அதிகாரத்திலிருந்தாலும், கட்சி சார் பில்லாத நிருவாக இயந்திரம் நிரந்தரமாகப் பணி புரிந்து வந்திருக்கிறது. அந்த நிலை அருவருத்தின் ஆட்சியாளரிடையே இந்தியா விலும் நிருவாக இயந்திரம் அமைக்கப்பட்டது. இப்போது அந்த நேர் விரோதமான போக்கு உருவாக்கப்படுகிறது.

★

பிரிட்டனது அமெரிக்காவோ பாகிஸ்தா னுக்கு எதிராக இந்தியாவுக்கு உதவி செய்யும் என்று நம்மில் அறிவாளிகட்கு எள்ளளவும் நம்பிக்கை இல்லை. ஆனால் நஷ்யா மட்டும் நாம் கேட்டு பேராத கொள்கையால் சமாதியமாகத் தோற்றுவிக்கும் வரையில் நம் தரப்பில் உதவும் என்ற ஒரு சதவீத நம்பிக்கை வெளிப்படுகிறது. ஆனால் தெளிந்த நித்தமிட்டால் இந்த சதவீத நம்பிக்கையும் பிரமை தான் என்று புரிந்திருக்கும். அந்திய வல்லரசுகள் யாவுமே தங்களது அநுகூலத்தைத் தருதலையாகும். தங்கள் நலனைப் பாதிக்கக் கூடிய விதத்தில் ஏற்படக் கூடிய உலகப் புரட்சிகளைத் தவிர்க்கவே எல் லாரகள் விரும்புகின்றன.

இப்போது ருஷியாவிலிருந்து நமக்கு வந் துள்ள நல்லுரை, நாம் பாகிஸ்தானுடன் நல் லெண்ணத்துடன் சமாதானமாக வாழ்ந்து காஷ்மீர் பிரச்னையைப் பற்றி ஒழுங் முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்பதே. ''உலகப் பூசலைத் தவிர்க்க'' இவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்று ருஷியா கூறுகிறது. அதோடு தம்மைத் தவிர மற்ற நேயர்களிடமிருந்து வாக்குக் கொள்ளவும் இந்த முயற்சி தேவை என்று தான் கூறுகிறான். என் ஆலோசனை வினோ மாம். ஆனால் இப்போது ருஷியாதான் நியா யிருக்கிறது. மற்ற யாருமான ஆலோசனை கூறி இது என்பதைப் பார்க்குமிடத்து, அதன் யோசனைக்கேனும் மரியாதை காட்டப்படும் என்று நாம் நம்பிடமுண்டு.

'' (இந்தியா, பாகிஸ்தான் ஆகிய) இரு நாடுகளும் சேர்ந்து துணிவுள்ள நல்ல வனைக் காருகிறது. இன்று நாடுகளிலும் இயற்கை பூகம்ப் கினறி விடுவதில் முன்ன ருக்கும் சக்திகளைப் பற்றி சொல்லத் தூண் டல் எல்லோரையும் விடுத்திருக்கிறது'' என்று ருஷியாவின் அதிகார பூர்வமான 'நியூஸ் வீக்' பத்திரிகை முடிக்கிறது.

காஷ்மீரத்தைக் குறித்த என்றுமுடைய கோரிக்கை ஏற்பது அறிவுக்கும் பொருத்த மானது. அதுவே காரிய சாத்தியமும் ஆகும் என்பதை இந்தியா உணர வேண்டிய காலம் பிறக்குமோ, அறியேன். ஆனால் இந்த உணர்வு ஏற்படும் வரையில் ருஷியாவோ அமெரிக்காவோ கூறும் கோரிக்கைகள் வெறும் வார்த்தைகளாக இருப்பதன்றி, பயன் ஏதும் தரா என்றே அஞ்சுகிறேன்.

பம்பாயிலுள்ள ஸ்ரீ குருவாயூரப்பன் பக்த சமாஜத்தின்
கல்வி, தெய்வீகக் கட்டிட நிதிக்காக

சங்கீத கலாநிதி

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி — பாட்டு

ஸ்ரீ வி. வி. கல்யாணம் — வயலின்
ஸ்ரீ டி. கே. மூர்த்தி — மிருதங்கம்
ஸ்ரீ வி. ராகவலு — கஞ்சிரா
ஸ்ரீ டி. எல். வினாயக்ராம் — கடம்

24-1-70 சனிக்கிழமை மாலை 6-30 மணிக்கு

பம்பாய் ஷண்முகானந்த சபா ஹாலில்

டிக்கெட்: ரூ. 100, ரூ. 50, ரூ. 20, ரூ. 10, ரூ. 5, ரூ. 3

பாரகன்
பிரபாத்
சரஸ்வதி
தங்கம் மற்றும்
தென்னிலோன்

E.V.R.
பிக்சர்ஸின்

ஏன்?

'உன்னை
குடும்பச்சித்திரம்'

டைரக்ஷன்
ராமண்ணா

தயாரிப்பு
E.V.ராஜன்

முக்கிய கிரியை

MARS-

இயற்கையே மிகவும் பயங்கரமானவை, வேடிக்கையானவை, கொடூரமானவை, வைத்தியக்காரத்தனமானவை, நீண்ட பந்தயம் பிரான்ஸ் நாட்டில் புகழ்பெற்ற 'டூர் டு பிரான்ஸ்' என்றழைக்கப்படும் பந்தயத்தைத்தான் இன்று 'டூர்' என்று சுருக்கமாக அழைக்கிறார்கள்.

இருபத்து சொச்சம் நாட்களை நடைபெறும் இந்த டூர் சைக்கிள் பந்தயம், 1558ம் ஆண்டில் 'டூர்' பந்தயம் முதல் 25ம் நாளன்று தெரிமாலிய எக்கிவேரியன்ன மன்னரால் என்ற தகவல் தொடர்பில் இருபது மணிக்கு வரவாரம்பிக்கும் இருபத்திரண்டு பெரு நகரங்கள் ஆகியவற்றைக் கடந்து 2984 மைல்களைத் தாண்டி, முதல் மாதம் 14ம் நாளன்று பாரிஸ் பெரு நகரில் முடிந்தது !

லட்சோப லட்சம் பிரஞ்சுக்காரர்கள் பெருவாரியாக பார்க்கும் இப்பந்தயம், 1903ஆம் ஆண்டில் பிறந்தது. ''ஆட்டோ'' என்ற பிரஞ்சு நாளிதழ் தனது விற்பனையைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்காக இந்தப் பந்தயத்தைத் தொடங்கியது. ஆரம்பகாலத்தில் பந்தயங்களில் இரண்டு ஒன்று என ''ஆட்டோ'' ஆதரிப்பாளரையே கருப்பாட்டி தீவிர முதல் பந்தயத்தில் மாரிஸ் காரிஸ் என்பவர் வெற்றி பெற்றார். அவர் கடந்த தூரம் 1500 மைல்கள். அவர் தொழில் புகைப் போக்கி கரிக் கத்தம் செய்வது.

மாரிஸ் காரிஸ் பெற்ற மகத்தான வெற்றி பிரான்ஸ் நாட்டில் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. 'ஆட்டோ' தான் இதற்கு விற்பனை அதிகரிக்கக் காரணம் என்பதை ''ஆட்டோ'' ஆதரிப்பாளர்கள் அனைவரும் ஒரே நாடகத்தை நடத்தி முடிவு செய்தனர்.

'டூர்' பந்தயத்தை நெருப்புக்கோழி ஓட்டமாகக் கருதப்படுகிறது. ஆண்டுதோறும் பிப்ரவரி மாதமே அவசரமாக 'டூர்'களை நிர்ணயம் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. பந்தய தூரம், போட்டியில் கலந்து கொள்ளும் சைக்கிள் ஓட்டிகளின் எண்ணிக்கை, அவர்கள் கடக்கவேண்டிய நகரங்கள், அவர்கள் இரவு தங்கவேண்டிய நகரங்கள், அந்த நகரங்களிலுள்ள தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை, ஒவ்வொரு 'டூர்' நகரத்திலும் நடத்தவேண்டிய, அந்த நகரக் கட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் தலைமையான காவலர்களின் எண்ணிக்கை ஆகிய இவற்றை முன்னதாகவே முன்னி விவரங்கள் முதலில் சேகரிக்கப்படுகின்றன. டூர் பந்தயத்தில் கலந்துகொள்ளும் சைக்கிள் வீரர்கள் கடக்கும் ஒவ்வொரு நகரமும் அப்பந்தயத்தால் தனிச் சிறப்பு பெறுவதால் அப்படிக் கடக்கப்படவிருக்கும் நகரங்கள் ஒவ்வொன்றும் தம்பதாயிரம் டாலர் கட்டவேண்டும், கப்பம் போல். அது மட்டுமல்ல; அவை மொத்தத்தில் ஆயிரம் பத்தாயிரம் டாலர்கள் மிகுந்த பல தொகைகளைக் கொடுக்கவேண்டும். பந்தய வீரர்கள் தங்குவதற்கு என்னென்ன வசதிகளும் செய்து தர வேண்டும். இப்படிப்பல்லாம் நிபந்தனைகள் உண்டு.

ஒரு 'டூர்' நடத்தும் பிட்டத்தட்ட ஆயிரம் லட்சம் டாலர் ஆண்டுதோறும் செலவிடப்படுகிறது. இதில் சரி பாதியை ''டூர்'' பந்தய பந்தைத விளம்பரமாக கம்பெனிகளும் நிறுவனங்கள் தந்து விடுகின்றன. மீதி இரண்டு லட்சம் டாலர் செலவை 'ஆட்டோ' நாளிதழ் ஏற்றுக் கொள்கிறது.

டூர் பந்தயத்தில் மொத்தம் பன்னிரண்டு அணிகள் வந்து கொள்கின்றன. ஒவ்வொரு அணியிலும் பன்னிரண்டு சைக்கிள் வீரர்கள். ஒவ்வொரு அணிக்கும் காவலாக மூன்று மோட்டார் வண்டிகள். ஒரு 'டூர்' வண்டி, ஒரு ஒலிபரப்பு வண்டி, மூன்று மைக்கில் ஓட்டும் விளையாட்டுப்பிக்கும் வல்லுநர்கள், மூன்று டாக்டர்கள், மூன்று மைக்கில் பழுது பார்ப்பவர்கள் உள்ளார்கள். அதாவது ஒவ்வொரு மைக்கிளுக்கு என்ன முந்து பழுதோ, மைக்கிளுக்கு டாக்டர் அவரை ஒரு கட்டை விரலில் அவசரத்துக்கும் சமமானது.

'டூர்' பந்தய வீரர்கள் ஒரு நகரத்துக்குள் நுழையும்போது அந்த நகரம் அல்லோல கல்லோலப்படுகிறது. அந்த நகரில் உள்ள பள்ளிக்கூடங்கள், கல்லூரிகள், அலுவலகங்கள் அனைத்துக்கும் அன்று விடுமுறை. கடைகளும் மூடப்பட்டு நகரமே திருவிழாக் கோலம் பூணுகிறது. நகரமாந்தர் அனைவரும் 'டூர்' செல்லும் பாதைகளில் திரண்டு நின்று ஒழுங்கிருப்பார்கள். 'டூர்' வீரர்கள் சைக்கிள்களில் முன்செல்ல அவர்களுக்கு மோட்டார் வண்டிகள், ஒலிபரப்பு வண்டிகள், மோட்டார் சைக்கிள்களில் பத்திரிகை நிருபர்கள் முதலியோர் அணி அணியாகச் செல்வர். முன்புபடித்துக் கொண்டு கலை வரும் முன் வெள்ளத்தைக் கட்டுப்படுத்தப் பதினைந்து வீரம் போலீஸ்காரர்கள் தேவைப்படுகிறார்கள் என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் !

1914ம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த 'டூர்'ல் பால் டுபாக் என்ற வீரர் எல்லோருக்கும் முன்னால் வெகுவேகமாகச் சைக்கிளில் வந்து கொண்டிருந்தபோது சைக்கிள் நடுரோட்டில் திடீரென உடைந்து விட்டது. மோக்கில் வேற

நிலை விரும்பாத சில் கொஞ்ச காலமாகச் சட்சினில் ஒட்டத்தை இரண்டு இரவாக ராணி வைத்திருந்தார்கள். அவர் இரண்டு ஆழுமுள்ள பள்ளத்தில் பலி விழுந்தார்.

1950ம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த 'டெர்பி பார்ட்டாவி' என்ற இத்தாலிய சட்சின் விரய எல்லோருக்கும் முன்னால் கொஞ்சமாக வந்து கொண்டிருந்த போது கொஞ்ச நாட்டார் ஒருவர் வெற்றி பெறுவதைக் காணச் சகியாத சில பிரஞ்ச மக்கள் பார்ட்டாவியை உதைத்தார்: அவரது சட்டையைக் பிழித்தெறிந்தனர்.

1950ல் சார்லஸ் காஸ் எஸ்பஸர் சட்சினில் ஏறியதுமே 'பொத்' என்று கீழே விழுந்தார். அவரது சட்சினில் உள்ள அத்தனை திருகாணிகளும் கழற்றப்பட்டிருந்தன.

"இ" பத்தயத்தின் போதுதான், எனக்கு வெள்ளை, கறுப்புக்கார்கள் எல்லாம் நடக் கின்றன. இதைப் பிரஞ்ச மக்கள் அப்படியாகப் பொருட்படுத்துவதில்லை. மாறாக அதற்கும் ஏதாவது வேடிக்கையாக வழி வினா தேடச் சிரிக்கின்றனர்!

– ஆ. நிரைதமிழ

அண்ணலின் வாழ்விலே....

மௌனமும் உபவாசமும்

சுதந்திய தினத்துக்காக அல்லும்பொழு உபவாசமும் விரதமும் எற்றுக் கொண்டும் நாள் அன்பர், சாதுக்களைச் சந்தித்து உரை யாடுவதுடன் ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபடுவதும் உண்டு. அவர் தம்முடைய மூலந்தி பற்றிக் காந்திஜிக்குக் கடிதம் எழுதினார். கடைசியாக அவர், "என் விரதம் ஆங்கில் மௌன விரதம் இருக்கத் தீர்மானித்து, தம்முடைய வாயை மெல்லிய கம்பியால் இழுத்துக் கட்டிக் கொண்டிருந்தார். விரத காலத்தில் கோதுமை மாவை நீரில் பிசைந்து அதை ஒரு வேளை மட்டும் உணவாக எடுத்துக் கொண்டார். உண்ணும் போது, உதடுகளைப் பிரிக்கும் கம்பியை அகற்றி விட்டு, பிறகு கட்டிக் கொள்வார். தம்முடைய புதிய முயற்சி பற்றி அவர் காந்திஜிக்குத் தெரி வித்தார்.

அதற்குக் காந்திஜி அனுப்பிய பதிலில் ஒரு பகுதி வருமாறு: "பல மாதங்களுக் கும் பிறகு உங்களுடைய கடிதம் பார்த்த தும் மிகிழ்ச்சி அடைந்தேன். உங்களைச் சாண்பதற்காக நீங்கள் எடுத்துக் கொண்ட நல்ல முயற்சியை நான் ஏற்கவில்லை. வாயை மூடிக் கட்டிக் கொள்வதால் மௌன விரதத்திலே வெற்றி காண முடியாது. நாக்கைத் தவறாகத் கொண்டால் பேசும் ஆற்றல் இருந்து விடலாம். ஆனால் பேசும் ஆற்றலிருந்து, பயனற்ற சொற்களை விலக்கி விட்டு, மனத்தை அடக்கிப் பழகினால் தான் சரியான வெற்றி பெறும். நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பது விரதமல்ல. அது 'நாமை தபஸ்' என்ற தவறு விளக்கப் பாடு கூறலாம்.

"கோ மலைக்காத உணவை உண்ணும் விரதத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் கால்களினாலும் பாலியல்குத்தலாம். கோதுமை மாவை நீரில் பிசைந்து உண் பது சாஸ்திரத்துக்கு விரோத மானது. அது உணவு விற் ஞானத்துக்கும் முரணானது. நீங்கள் அனுஷ்டிப்பது விரத மல்ல. அது உடலை வருத்திக் கொள்ளும் முயற்சி. இதை விட்டு விடுங்கள். கபீர் தீரஸ் கவி ஆற்று படித்தும் சித்தனே கொள் ளுங்கள். இல்லாத வழிபாடுகளை நிறுத்து. நான் சமுதாயத்துக்குச் சேவை செய்வதும் நமது இறைவனை வழிபடுவதும். என் னுடைய ஒவ்வொரு செயலும் இறைவன் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டே செய் கிறேன். நான் கண்களை மூடிக் கொள்ள நினைத்தால், காதுகளையும் மூடிக் கொள்ளுகின்றேன். வேறு எந்த விதத்திலும் உடலை வருத்திக் கொள்ளுகின்றேன். நான் எனைப் பார்த்தாலும் அவை கடவுளுடைய அழகிய படைப்புக்களாகவே தோற்றம் அளிக் கின்றன. என்னுடைய மனம் எப்போதும் இறைவனைத் தியானித்துக் கொண்டிருப்ப தால், கேட்கக்கூடாத என்ன அறுவுரை நான் கூறுகின்றேன்? தியானத்தின் மூலம் தான் நான் அப் பாதையில் இவ்வளவு தூரம் வளர்ந்திருக்கிறேன்."

எல்லோரும் பொய்யர்கள்

தீர்த்தில் வக்காலத்தில் சற்றுப் பலம் கொஞ்ச போது ஜனங்களுக் நன்றாகத்தான் பாடு தேசிய வித்தியாசாலைக்கு வும் சென்றார். மாணவர்களுடன் உரை யாடிக் கொண்டிருக்கும் போது, "நீங்கள் அனைவரும் கதர் அணிந்து கொண்டிருப்பதில் மிகிழ்ச்சி. ஆனால் நீங்கள் எப்போதும் மெய் பேசுகிறீர்களா?" என்று கேட்டார்.

"ஆம்!" என்று அனைவரும் குரல் கொடுத்தார்கள்.

"எப்போதாவது பொய் பேசுவது உண்டா?" என்று கேட்டதும், 'ஆம்' என்பதைக் காட்டும் முறையில் இரண்டு மாணவர்கள் கடகென எழுந்திருந்தார்கள். மற்ற வர்கள் தலைகுனிந்தார்கள். பிறகு ஒவ்வொருவராக அத்தனை பேர்களும் கை உயர்த்தி, நம்மு தல் கூறினார்கள். "நீங்கள் இப்போது மெய் பேசுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். பொய் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு, எப்போதாவது பொய் பேசுகிறவர்கள் மட்டும் கழியுங்கள். எப்போதும் மெய் பேசுகிறவர்களுக்கு இங்கே கை தூக்குங்கள். இதுவரைக்கும் வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற வேறும்." – கே. எஸ். ஜே.

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

சமய சஞ்சீவி

நம்பியாண்டார் நம்பிக்கு நடந்த உபசாரத்தின்போது பிறகபாணி அந்தச் சபா மண்டபத்துக்குள் பிரவேசிக்க முடியவில்லை. வாசற்படிக்கு அப்பால் நின்ற கூட்டத்தில் நின்று உள்ளே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். வந்தியத் தேவனுடைய கவனம் வேறு இடத்தில் இருந்தது என்பதை முன்னமே பார்த்தோம். பிறகபாணியோ வந்தியத் தேவன் முகத்தையே உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தான். இவ்வளவையும் பார்த்தும் பார்க்காததுபோல் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான் இன்னொருவன். அவன்தான் நம் பழைய தோழனான ஆழ்வார்க்கடியான்.

இளைஞர் மதுராந்தகருக்கு நிமித்தம் பார்த்துச் சொல்லி அவர் மனத்தைக் கலக்கி விட்டு வந்தியத்தேவன் அரண்மனைக்கு வெளியில் வந்தான். அங்கே சற்றுத் தூரத்தில் நின்று கொண்டிருந்த வைத்தியர் மகன் அவனை நெருங்கி வந்து, "அப்பனே! நீ யார்?" என்று கேட்டான். வந்தியத்தேவன் பிறகு பாணியைப் பார்த்துத் திடுக்கிட்டான். அதை வெளியில் காட்டிக் கொள்ளாமல், "என்ன கேட்டாய்?" என்றான்.

"நீ யார் என்று கேட்டேன்."

"நான் யார் என்று கேட்கிறாய்? எந்த நாமைக் கேட்கிறாய்? மண், நீர், தேயு, வாயு, ஆகாசம் என்கிற பஞ்ச பூதங்களினாலான இந்த உடம்பைக் கேட்கிறாயா? இந்த உடம்புக்குள் மறைந்திருக்கும் உயிரைக் கேட்கிறாயா? உயிருக்கு ஆதாரமான ஆத்மாவைக் கேட்கிறாயா? ஆத்மாவுக்கு அடிப்படையான பரமாத்மாவைக் கேட்கிறாயா? அப்பனே! இது என்ன கேள்வி? நீயும் இல்லை; நானும் இல்லை. எல்லாம் இறைவன் மயம்! உலகம் என்பது மாயை. பசு, பதி, பாசத்தின் உண்மையைத் திருநாரையூர் நம்பியைப் போன்ற பெரியோர்களைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்!" என்று கூறிவிட்டு வந்தியத் தேவன் அரண்மனை வாசலில் நின்ற தன் குதிரை மேல் தாவி ஏறினான். குதிரையைச் சிறிது நேரம் வேகமாகச் செலுத்திய பிறகு வைத்தியர் மகன் தன்னைப் பின்தொடர வில்லை என்று தெரிந்து கொண்டு மெள்ள மெள்ள விட்டுக் கொண்டு போனான்.

ஆனால் வைத்தியர் மகன் அவ்வளவு எளிதில் ஏமாந்து போகிறவனா? அவனுடைய சந்தேகம் இப்போது நிச்சய

மாறி விட்டது. தன் எஜமான் அதிகாரி யிடம் சென்று செய்தியைத் தெரிவித் தான். அதிகாரி அனுப்பிய இரண்டு காவல் வீரர்கள் அழைத்துக் கொண்டு அவரும் வாசற் கதவி வந்தான். அவன் எதிர்பார்த்தது போலவே வந் திருந்தவனை ஒரு நாற்காலியில் உட்கார்த்தினான்.

''இவன்தான் குற்றவாளி! இவனைச் சிறைப் பிடியுங்கள்!'' என்று கூறினான்.

''என்னடா, அப்பா! உனக்குப் பைத் தியமா?'' என்றான் வந்தவன்.

''யாரைப் பைத்தியமா என்று கேட் கிறாய்? இந்த உடம்பைவா, இதற்குள் இருக்கும் உயிரையா...ஆத்மாவையா, பரமாத்மாவையா? அல்லது ப, பி, பாத்திரையா?'' என்று கூறினான் வைத் தியர் மகன் பிரதாபன்.

''நீ இப்பொழுது உளறுவதிலிருந்தே நீ பைத்தியம் என்று தெரிகிறதே?''

''நான் பைத்தியம் இல்லை; உன்னோடு கொடுக்கலாக வந்த வைத்தியன்! காவலர்களே! தஞ்சாவூர்க் கோட்டையி லிருந்து தப்பி இவ்வளவு தூரம் குற்றவாளி இவன்தான்! உடனே இவனைச் சிறைப் பிடியுங்கள்!''

காவலர்கள் வந்தவனையே நோக்கி நெருங்கினார்கள்.

''ஜாக்கிரதை! இவன் சொல்வதைக் கேட்டுத் தவறு செய்யாதீர்கள்! நான் இவனைச் சமஸ்தானத்தை நோக்கி வந்த நிமித்தக்காரன்!'' என்று கூறி னான் வந்தியத் தேவன்.

''இல்லை, இல்லை! இவன் பெரும் பொய்யன். இவனை உடனே சிறைப் படுத்துங்கள்!'' என்று வைத்தியர் மகன் வாய் விட்டுக் கூறினான்.

இதற்குள் அவர்களைச் சுற்றிலும் ஒரு பெருங்கூட்டம் கூடிவிட்டது. கூட் டத்தில் சிலர் வந்தியத் தேவனுடைய கட்சி பேசினார்கள். சிலர் வைத்தியர் மகனின் கட்சி பேசினார்கள்.

''இவனைப் பார்த்தால் நிமித்தக்காரர் மாதிரி தோன்றவில்லை'' என்றான் ஒருவன்.

''ஒற்றர்களும் தோன்றவில்லையே!'' என்றான் இன்னொருவன்.

''நிமித்தக்காரன் இவ்வளவு பெரிய பிரயத்தனம் பிடிக்க முடியுமா?''

''ஏன் முடியாது? ஒற்றன் 'குதிரை மேலேறி விளையாடப் போகாது?''

''நிமித்தக்காரன் எதற்காக உடை வாள் தரித்திருக்கிறான்?''

''ஒற்றன் என்றால் யாருடைய ஒற் றன்? பழையாறையில் என்ன வேலை பார்ப்பதற்காக வருகிறான்?''

இதற்கிடையில் பிரதாபன், ''இவ னைச் சிறைப் பிடியுங்கள்! உடனே சிறைப் பிடியுங்கள்! பழுவேட்டரை யருடைய கட்சி!'' என்று கத்தினான்.

பழுவேட்டரையர் என்ற பெயரைக் கேட்டதும் அங்கே கூடியிருந்தவர்கள் பலருக்கு வந்தியத் தேவன்மேல் அனு தாபம் உண்டாகிவிட்டது. அவனை எப்படியாவது தப்புவிக்க வழி உண்டா என்று பார்த்தார்கள்.

இதற்கிடையில் ஆழ்வார்க்கடியான் அந்தக் கூட்டத்தின் ஓரத்தில் வந்து சேர்ந்தான். ''இவருக்கு முன்பே இந்த நிமித்தக்காரன் இங்கே இருக்கிறானே?'' என்று வியந்தான்.

''இதோ இருக்கிறதே!'' என்றான் வந்தியத் தேவன்.

''இல்லை; இவன் ஒற்றன்!'' என்று பிறகாசனி கத்தினாள்.

''இதென்ன வம்பு? நீ மதுராந்தகத் தேவருடன் வந்த நிமித்தக்காரனுடன் தான் என்னுடன் வா! உன்னை இன்று அழைத்து வரச் சொன்னார்!'' என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

வந்தியத்தேவனின் உள்ளம் துள்ளிக் குதித்தது. ''அந்த நிமித்தக்காரன் நான் தான்! இதோ வருகிறேன்!'' என்றான்.

''விடாதீர்கள்! ஒற்றனை விட்டு விடாதீர்கள்!'' என்று மையத்தினர் மகள் பிறகாசனி கத்தினாள்.

ஆழ்வார்க்கடியான், ''நீ நிமித்தக் காரன்தான் என்பதை நிரூபித்து விடு! அப்படியானால்தான் என்னுடன் வர வாய்!'' என்று கூறிக் கொண்டே கண் ஜாடை செய்தான்.

''என்ன விதமாக நிரூபிக்கச் சொல்லு கிறாய்?'' என்று வந்தியத்தேவன் அவளிடமே கேட்டான்.

''அதோ இரண்டு குதிரைகள் வேக மாக வருகின்றனவல்லவா? அவற்றின் மீது வருகிறவர்கள் ஏதோ அவசரச் செய்தி கொண்டு வருவதாகத் தோன்று கிறது. அது உண்மையா சொல்லு. அவர்கள் என்ன செய்தி கொண்டு வருகிறார்கள், சொல்!''

குதிரைகளின் மேல் வந்தவர்களை வந்தியத்தேவன் உற்றுப் பார்த்து விட்டு, ''ஓ! சொல்லுகிறேன். இராஜ குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கு ஓலை கண்ட விபத்து நேர்ந்திருக்கிறது! அந்த அந்தச் செய்தியைத்தான் அவர்கள் கொண்டு வருகிறார்கள்!'' என்றான்.

இப்படிச் சொல்லி வாய் மூடுவதற் குள் குதிரைகள் நான்கு கூட்டத்தை நெருங்கி விட்டன. நான்கும் மேலே போக வழி விடாதபடியால் குதிரைகள் நின்றன.

''நீங்கள் தானாகவே சொல்லுகிறது. என்ன செய்தி கொண்டு வருகிறீர்கள்?'' என்று ஆழ்வார்க்கடியான் கேட்டான்.

''ஆம், நாங்கள் தானாகவேதான்! அந்தச் செய்தி கொண்டு வருகிறோம்! இளவரசர் அருண்மொழி வர்மர் ஏறி வந்த கப்பல் கடற் காற்றில் அகப்பட்டுக் கொண்டதாம். இளவரசர் யானைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகக் கடலில் குதித்து முழுகிப் போய் விட்டாராம்!''

குதிரை மீது வந்தவர்களில் ஒருவன் இவ்வாறு கூறியதும் அந்த ஓலைக் கூட்டத்தில், ''ஐயோ!'' ''ஐயோ!'' என்ற பரிதாபக் குரல்கள் தெருவைப்

ரிக்கும்படியான சோதித் தொனியில் எழுந்தன.

எங்கிருந்துதான் அவ்வளவு நுளம்புகளும் வந்தார்களோ, தெரியாது. அவ்வளவு சின்னத்தில் அவர்கள் எப்படி வந்து சேர்ந்தார்கள் என்றும் சொல்ல முடியாது. ஆண்களும், பெண்களும் வயோதிகர்களும், சிறுவர் சிறுமியரும் அந்தத் தாதர்களைப் பெருங்கூட்டமாகச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். பலர் அவர்களைப் பல கேள்விகள் கேட்டார்கள். பலர் அழுது புலம்பினார்கள்.

பழுவேட்டரையர்கள் அருள்மொழி வர்மரை விரும்பவில்லை என்பது அந்த நகர மக்களில் பலருக்கு ஏற்கனவே தெரியும். இளவரசரைத் தெற்கிழுத்துக் கொண்டு வருவதற்காகப் பழுவேட்டரையர்கள் சமுத்திர ஆள் அனுப்பி யிருக்கிறார்கள் என்ற பிரஸ்தாபமும் அவர்கள் காதுக்கு எட்டியிருந்தது. எனவே, கூட்டத்தில் பலர் பழுவேட்டரையர்களைப் பற்றி முதலில் முணுமுணுக்கத் தொடங்கினார்கள். பிறகு சற்றுச் சூடான சப்தங்களும் தொடங்கி விட்டன. ''பழுவேட்டரையர்கள் வேண்டுமென்றே இளவரசரைக் கடலில் முழுக அடித்துக் கொன்றிருக்க வேண்டும்!'' என்றும் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொண்டார்கள். அந்த நுளைக் கூட்டத்தைப் பேசிக் கொண்டே சற்றும் அவர்கள் புலம்பிய சத்தமும் பழுவேட்டரையர்களைச் சபித்த சத்தமும் சேர்ந்து சமுத்திரத்தின் பேரிரைச்சலைப் போல் எழுந்தது.

இந்தக் கூட்டத்துக்கு மத்தியில் அகப்பட்டுக்கொண்ட சுந்தரமூர்த்தி தாதர்கள் மேலே அரண்மனைக்குப் போக முடியாமல் தவித்தார்கள். நுளைகளிடமிருந்து கொண்டு போக அவர்கள் முயன்றும் பலிக்கவில்லை. ''எப்படி?'' ''என்ன?'' ''என்னதுக்கு?'' ''நிசமா, மகனா?'' என்றெல்லாம் நுளைகள் அந்தாதர்களைக் கேட்டவண்ணம் சேர்ந்தே போக முயன்றார்கள். தலை சென்றார்கள்.

வைத்தியர் மனைவிடம் வந்திருந்த காவலர்களைப் பார்த்து ஆழ்வார்க்கடியான், ''நீங்கள் ஏன் என்னை நீத்து நிறுத்தல்? கூட்டத்தை விலக்கித் தாதர்களை அரண்மனைக்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள்!'' என்றான். காவலர்களும் அப்படி செய்ய கேட்டுக் கதிகலங்கிப் போயிருந்தார்கள். அவர்கள் இப்போது முன்னேற்று தாதர்களுக்கு வழி விலக்கிக் கொடுக்க முயன்றார்கள். தாதர்கள் சிறிது சிறிதாக அரண்மனையை நோக்கி முன்னேறினார்கள். நுளைக் கூட்டமும் அவர்களை விடாமல் தொடர்ந்து சென்றது. மேலும் மேலும் நுளைகளின் கூட்டம் பெருகிக் கொண்டும் வந்தது.

அவ்வாறு பெரிய நுளைக் கூட்டத்தில், ஒரே மனதாக இளவரசர் அருள்மொழி வர்மரின் கதியை நினைத்துக் கலங்கிப் புலம்பிக் கொண்டிருந்த கூட்டத்தில், ஒரே ஒரு பிராணி மட்டும், ''ஐயோ! இது ஏதோ சூழ்ச்சி! ஏற்றைக் கப் பித்துவிடச் சூழ்ச்சி!'' என்று அலறிக் கொண்டிருந்தது. அவ்வாறு அலறிய வைத்தியர் மனைவி யாரும் பொருட்படுத்தவில்லை. அவளுடைய கூக்குரல் யாருடைய செவியிலும் ஏறவில்லை. மாதவியின் பெருவெள்ளம் அதில் விழுந்துவிட்ட பிறகு துரும்பை அடித்துக் கொண்டு போவது போல் அந்தப் பெரும் நுளைக் கூட்டம் வைத்தியர் மனைவியும் தள்ளிக் கொண்டு முன்னே சென்றது.

நுளைக் கூட்டம் சேரத் தொடங்கிய போதே வந்தியத் தேவன் குதிரை மேலிருந்து இறங்கி விட்டான். கூட்டம் நகரத் தொடங்கியபோது ஆழ்வார்க் கடியான் அவன் அருகில் வந்து அவன் கையைப் பற்றிக் கொண்டான். ''குதிரையை விட்டுவிடு! பிறகு அனுப்பி தேடிப் பிடித்துக் கொள்ளலாம். உடனே என்னுடன் வா!'' என்று அவன் காதோடு சொன்னான்.

''அப்பனே! எங்கே எந்நேரமாக வந்து சேர்ந்தாய்! இவ்வளவில் என் நிலைமை எப்படி ஆகியிருக்குமோ, தெரியாது!'' என்றான் வல்லவரையன்.

''இதுதான் உன் தொழில் ஆயிற்றே? நீ எங்கேயாவது அவசரப்படுத்தி வைக்க வேண்டியது; யாராவது வந்து உன்னை அந்த நெருக்கடியிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டியது!'' என்று சமாதானம் செய்தான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

இருவரும் நுளைக்கூட்டம் அவர்களைத் தள்ளிக் கொண்டு போனதையெல்லாம் விட்டு ஒரமாக ஒதுங்கி நின்றார்கள். கூட்டம் போன பிறகு வந்தியத்தேவனுடைய கையை ஆழ்வார்க்கடியான் பற்றிக் கொண்டு வேறு திசையாக அவனை அழைத்துச் சென்றான்.

அரண்மனைகள் இருந்த வீதியில் முன்னொரு தடவை நாம் பார்த்திருக்கும் பூட்டிக் கிடந்த கொடி வீட்டில் அவர்கள் புகுந்தார்கள். கொல்லைப் புறத்தில் இருந்த மந்தாரத்தில் பிரவேசித்துக் கொடி வழியாக நடந்தார்கள். சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் நீல நிற ஒடை தெரிந்தது. அதில் ஓர் இடம் மிதந்தது. ஓடத்தில் ஒரு மாதரசி இருந்தாள். அவளைக் கண்டதும் வந்தியத் தேவனுடைய உள்ளம் துள்ளிக் குதித்தது.

இரண்டாம் அத்தியாயம்

தாயும் மகனும்

[அன்னை அழைத்து]வரச் சென்ற தாசி சென்ற பின்பு கதிரவன் மறைந்த பின்பு மதுரகவி செம்பியன் மாதேவியைப் பார்க்கச் சென்றான். வெகு பக்தியுடன் சிறந்த அந்த முதாட்டியின் முகம் தாடையும் பரவியிருந்தது. ஒரு காலத்தில் மதுரகவியும் அன்னையிடம் அளவற்ற பக்தி கொண்டிருந்தான். இப்போது அந்தப் பக்தி கோப வெறியாக மாறிப் போயிருந்தது. பெற்ற மகனுக்குத் துரோகம் செய்து தாயாதிகளின் கட்சி பெரிய தாயைப் பற்றிக் கதை கலிவேகூடக் கேட்டதில்லையே! தனக்கு இப்படிப்பட்ட அன்னையா வந்து வாய்க்க வேண்டும்... இதை நினைக்க நினைக்க அவன் உள்ளத்திலிருந்து அவ்வளவும் துவேஷமாகவே மாறி நாளடைவில் கொழுந்து விட்டு வளர்ந்திருந்தது.

அழகான சந்தன குடகொண்ட அன்னையின் முகத்தைப் பார்த்ததும் கொஞ்சம் அவனுடைய கோபம் தணிந்தது. பழைய வழக்கத்தை அனுசரித்து நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்றான். "வெகு பக்தி செல்வம் பெருகி வளரட்டும்!" என்று மகாராணி ஆசி கூறி அவனை ஆசனத்தில் உட்காரச் செய்தாள்.

அந்த ஆசீர்வாதம் மதுரகவியுடைய மனத்தில் அம்பைப் போல் தைத்தது.

"மதுரகவி! என் மருமகள் சுகமா? உன் மாமனார் வீட்டிலும் தஞ்சை காளியின் வீட்டிலும் எல்லாரும் சௌக்கியமா?" என்று அன்னை கேட்டாள்.

"எல்லாரும் சௌக்கியமாகவே இருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றித் தங்களுக்கு என்ன கவலை?" என்று குமாரன் முணுமுணுத்தான்.

"தஞ்சையிலிருந்து புறப்படுவதற்கு முன்னால் நீ சக்கரவர்த்தியைப் பார்த்தாயா? அவருடைய உடல் நலம் நம் சமயம் எப்படி இருக்கிறது?" என்று மகாராணி கேட்டாள்.

"பார்த்து விடைபெற்றுக் கொண்டு தான் புறப்பட்டேன். சக்கரவர்த்தியே கூடம் நாளுக்குநாள் தளர்ந்துதான் வருகிறது. உடல் வேதனையைக் காட்டிலும் என் வேதனை அவருக்கு அதிகமாயிருக்கிறது!" என்றான் மதுரகவி.

"அது என்ன, குழந்தாய்? சக்கரவர்த்தி மன வேதனைப்படும்படியாக என்ன நேர்ந்தது?"

"ராஜ்யம் செய்தவர்கள், — அதிதி செய்தவர்கள், — பிறர் உயிரை மாய்த்து அநுபவித்திருக்கிறார்கள், — மன வேதனை கொள்வது இயல்புதானே?"

"இது என்ன சொல்லிறாய்? சக்கரவர்த்தி அப்படி என்ன குற்றம், அதிதி, — செய்து விட்டார்?"

"வேறு என்ன செய்ய வேண்டும்? தான் இருக்க வேண்டிய சிம்மாசனத்தில் அவர் இத்தனை வருஷங்களாக அமர்ந்திருப்பது போதாதா? அது குற்றம் இல்லையா? அதிதி இல்லையா?"

"குழந்தாய்! பால்போலத் தூய்மையான இருந்த உன் உள்ளத்தில் இந்த விஷம் எப்படி வந்தது? யார் உனக்குத் தூப்போதனை செய்து கெடுத்துவிட்டார்கள்?" என்று இரக்கமான குரலில் அன்னை கேட்டாள்.

"எனக்கு ஒருவரும் தூப் போதனை செய்து கெடுக்கவில்லை. தங்கள் மனம் அவ்வளவு நிர்மூடமாக என்ன காரணம்? எனக்குச் சில அறிவே கிடையாது என்பது தங்கள் எண்ணமா?"

"எத்தனை அறிவாளியாக இருந்தாலும் தூப் போதனையினால் மனம் கெடுவது உண்டு. கறைப்பலகை கரைத்தால் கல்லும் கரையும் அல்லவா? உனியில் தூப்போதனையும் வைவேயின் மனம் கெட்டுப் போக வில்லையா?"

"பெண்களின் மனத்தை அப்படித் தூப்போதனையினால் கெடுத்து விடலாம் என்பதை நானும் தெரிந்து கொண்டு தானிருக்கிறேன்."

"மதுரகவி! யாரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறாய்?"

"தாயே! என்ன எதற்காக அழைத்தீர்கள்? அதைச் சொல்லுங்கள்!"

"சற்றுமுன் நடந்த வைபவத்தில் நீ பிரசன்னமாயிருந்தாய் அல்லவா?"

"இருந்தேன். யானை வழியோடு போகிற பிராணியைப் பல்லக்கிலேற்றி அழைத்து வரச் செய்தீர்கள். சிம்மாசனத்தில் ஏற்றி வைத்து உபசரித்தீர்கள். அவள் தலை கால் தெரியாத வர்ணம் கொண்டிருப்பாள்....."

"ஐயோ! அப்படி அபசாரமாய்ப் பேசாதே, குழந்தாய்! வந்திருந்தவர் வயதில் மாமியாருமாய் வெளுத்த பரி பக்குவம் அடைந்த மனசு....."

"அவர் மாமனாராகவே இருக்கட்டும். தான் குறைந்தபட்சம் அவருடைய பெருமை குறைந்து விடாதல்லவா? அந்த மகாஜனங்கள் முன்னிலையில் மரியாதைகள் செய்தபோது தான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஏன் தான் எதற்காக அழைத்தீர்கள் என்று சொல்லுங்கள்!"

செம்பியன்மாதேவி ஒரு நெடிய பெருமூச்சு விட்டாள். பிறகு கூறினாள் :—

''உன்னுடைய குணத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் மாறுதல் எனக்குப் பிரமிப்பை உண்டாக்குகிறது. பழுகேட்டரைப் பார்த்ததிலிருந்து இரண்டு வருட காலம் இப்படி உன்னை மாற்றியிருக்கும் என்று நான் கனவிலும் நினைக்கவில்லை. போதும் போகட்டும். என்னுடைய கடமையை நான் செய்ய வேண்டும். உன் தந்தைக்கு நான் அளித்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற என்னுயிரை வரையில் முயல வேண்டும். மகனே! உன்னை அழைத்த காரியத்தைச் சொல்ல தற்கு முன்னால், என்னுடைய கதையை, — நான் உன் தந்தையை மணந்த வரலாற்றைக் கூற வேண்டும். சற்றுப் பொறுமையைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.''

மதுரத்தின் பொறுமையைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன் போலத்தான் அதி குதியாகக் காண்பிக்க மனம் போட்டுக் கொண்டு எனக்கும் பீடத்தில் நன்றும் வசதி கொண்டு உட்கார்ந்தான்.

''நான் பிறந்த ஊரான மதுரைக்கு நீ முதன்முதலாயிருந்த போது இரண்டொரு தடவை வந்திருக்கிறாய். அந்த வயில் உன்ன சிவபெருமான் ஆலயத்தையும் பார்த்திருக்கிறாய். கோவில் கட்டி சோழ மன்னர் வைகைக் கரைப் பிந்த அறபத்து நாறு திருவிளையாடல்களும் ஒன்று எனப் பெரியோர்கள் சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறோம். உன் றுடைய பாட்டனார், என்னுடைய தந்தை, மதுரையில் பெரிய குடித் தலைவராக, எல்லா குலம் தொல்லை யானது. ஒரு சமயத்தில் மதுரை யான் மீது செல்வாக்குப் பெற்ற சிற்றரசர் களாயிருந்தார்கள். விஜயாலய சோழர் காலத்தில் நடந்த யுத்தங்களில் பாண்டி யர்களோடு சேர்ந்திருந்தார்கள். அதனால் சோழர்கள் வெற்றி பெற்றபிறகு மதுரையார்களின் செல்வாக்குக் குறைந்திருந்தது. ஆனாலும் போது அதைப் பற்றியெல்லாம் நான் குறைப் படவில்லை. என் உள்ளம் மதுரை ஆலயத்தில் உள்ள நடராஜப் பெருமான் மீது சென்றிருந்தது. மதுரையில் சித்திரைத் திங்களில் ஒரு வரலாறை ஒரு பெரியவர் நான் குழந்தையாயிருந்த போது எனக்குச் சொன்னார். அந்தர் மூர்த்தி கவாமிகள் தமது சீடர் களுடனே எங்களூர்ப் பக்கமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தார். மதுரை வைகையைக் கடந்து சென்றது வளர்ந்து கொத்துக் கொத்தாகப் பூத்துக் குலுங்கிய கொன்றை மரங்கள் ஆலயத்தை மறைத்திருந்தனவாம். ஆகை யால் கோயிலைக் கவனியாமல் சுந்தரர் சென்றாராம். 'சுந்தரா! என்னை மறந்தாயோ!' என்ற குரல் ஆகாயத்தில் கேட்டதாம். சுந்தரர் சுற்றுமுற்றும் பார்த்து, 'யாரையது ஏதேனும் சொன்னீர்களா?' என்று கேட்டாராம். பிறகு இல்லை என்றார்களாம். தங்கள் காதில் குரல் எதுவும் கேட்கவில்லை என்றும் சொன்னார்களாம். சுந்தரர் உடனே அருகில் ஏதாவது ஆலயம் மறைந்திருக் கிறதா என்று விசாரித்தாராம். கொன்றை மரங்களுக்கிடையில் மறைந் திருந்த பழமபடி திருக்கோயிலைக் கண்டு பிடித்து ஓடி வந்து இறைவர் சந்நிதியில் 'பொன்னார் மேனியனே!' என்ற பதி கத்தைப் பாடினாராம். இந்த வரலாற் றைக் கேட்டது முதற்கொண்டு,

மன்னா! மாலவிலே!
மதுரையில் மாளிக்கையே!
அன்னை உன்னியல்கையே!
இனி வரை நினைக்கையே!

என்ற வரிகள் என் மனத்தில் பதிந்து விட்டன. கோயிலுக்கு அடிக்கடி போவேன். நடராஜமூர்த்தியின் முன் னும் பின்ற அந்த வரிகளை முனகு கொண்டிருப்பேன். நானாக ஆக, என் உள்ளத்தில் பழமபடி இறைவர் குடி கொண்டு விட்டார். சிவபெருமானிடம் நான் மனத்துகொள்ளப் போவதாக வகை கோட்டை கட்டுவேன். என்னை நான் உலையாகவும், பாவங்களாகவும், தாட்சாயணியாகவும் எண்ணிக் கொள் வேன். அவர்கள் சிவபெருமானைப் பற் றிய அடையாளத்துக் தவம் செய்தது போல் நானும் என்னை முழுக் கொண்டு தவம் செய்வேன். பாவங்களு என் கவனத்தைப் பற்றிய பேச்சு எழுந்தால் வெறுப்பு அடைவேன். இவ்விதம் என் நுழற்சியைப் பருவம் சென் றது. மங்கைப் பருவத்தை அடைந்த போது என் உள்ளம் சிவபெருமான் றுடைய பக்தியில் முன்னைவிட அதிக மாக ஈடுபட்டது. வீட்டாரும் ஊராரும் என்னைப் 'பித்தி' என்று சொல்ல ஆரம் பித்தார்கள். அதை யெல்லாம் நான் பொருட்படுத்தவே யில்லை. வீட்டில் உண்டு உறங்கிய நேரம் போக மிச்சம் பொழுதையெல்லாம் கோயிலிலேயே கழித்தேன். பூஜைக்குரிய மலர்களைப் பறித்து வீதம் விதமான மாலைகளைத் தொடுத்து நடராஜப் பெருமானுக்கு அணியச் செய்து பார்த்து மகிழ்வேன். நெடுநேரம் என்னை மறந்து கொண்டு தொனத்தில் ஆழ்ந்திருப்பேன். இப்படி ஏதாவது என்னை மறக்கொண்டு மனத்தில் இறைவனே நினைத்துக் கொண்டிருந்த போது திடீரென்று ஒரு கவலை சந்தம் கேட்டுக் கண் விழித்துப் பார்த்தேன். என் எதிரே ஐந்தாறு

உடம்பு வலியிலிருந்து விரைவில் குணமடைந்தேன்!

அமிர்தாஞ்சனம்

மிக உதவியது

அமிர்தாஞ்சனம் உடம்புவலி, தலைவலி, தொண்டை, கழுத்து இவற்றிலிருந்து விரைவில் குணமளிக்கிறது. உபயோகப்படுத்தின இடத்தில் சிறிதளவு அமிர்தாஞ்சனம் தடவி தூரிகை மூலமாகப் பெறுங்கள்.
75 வருடங்களாக குடும்பங்களில் பயன்படுத்தி வரும் மருத்துவ நிவாரணி அமிர்தாஞ்சனம், எப்போதும் ஒரு பாட்டில் வைத்தும் இருக்கட்டும். அது சிக்கனமான ஜாடிகளிலும், கைக்கு அடக்கமான பாட்டில்களிலும் கிடைக்கிறது.

10 மருந்து பொருள்கள் ஒருங்கே சேர்ந்த அமிர்தாஞ்சனம் வலிகளுக்கும் ஜலதோஷத்திற்கும் ஏற்ற நிவாரணி

அமிர்தாஞ்சன் லிமிடெட், சென்னை - பம்பாய் - கல்கத்தா - புதுடெல்லி - அஹமதாபாத் - பெங்களூர்

AM-5433

போல் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். அவர்களில் முன்னால் நின்ற ஒருவர் மீதுதான் நான் கண்களும் கருத்தும் சென்றன. நான் மனத்தில் தியானித்துக் கொண்டிருந்த சிவபெருமான் தாமே தம் பரிவாரங்களுடன் என்னை ஆட்கொள்ள வந்து விட்டார் - என்று எண்ணிக் கொண்டேன். எழுந்து நின்று தன்னிலை மறந்து வணங்கி நின்றேன். என் கண்களிலிருந்து தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் பொழிந்தது. இதை அவர் கண்டிருக்க வேண்டும். 'இந்தப் பெண் யார்? இவள் ஏன் கண்ணீர் விட்டு அழுகிறாள்?' என்று ஒரு குரல் கேட்டது. அதற்கு என் தந்தையின் குரல், 'இவள் என் மகள். பிறந்தே பைத்தியம் போல் இவளுக்கு இப்போதே சொல்லி வந்து விட்டது. தயவுசெய்து இப்படிக் கோவிலில் வந்து உட்கார்ந்து கண்களை மூடிக் கொண்டு இவளும் செய்வதும் பதிலும் பாடுவதும் எண்ணி விடுவதுமாயிருக்கிறாள்' என்று கூறிய மறுமொழி என் காதில் விழுந்தது. மறுபடியும் நான் நிமிர்ந்து பார்த்தபோது முன்னால் நின்ற உரு சிவபெருமான் இல்லை. வேறும் யாரோ அரை குறையாகத் தெரிந்து கொண்டேன். எனக்கு அவமானம் தாங்கவில்லை. அங்கிருந்து நேரே ஓட்டமாக ஓடிப்போய் வீட்டை அடைந்தேன். ஆனால் என்ன ஆட்கொண்டவர் என்னை விடவில்லை. என் தந்தையுடன் எங்கள் வீட்டுக்கே வந்து விட்டார். மகனே! அவர்தாம் என் கணவரும் உன் அருமைத் தந்தையுமாகிய என்னை ஆளுடைத் தந்தையுமாவர்.''

இவ்விதம் கூறிவிட்டுப் பேசிய மங்காணி சிறிது நிறுத்தினார். பழைய நினைவுகள் அவருடைய கண்களில் மீண்டும் கண்ணீர்த் துளிகளை வருவித்தன. கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு மறுபடியும் கூறினார் :

''பிறகு உன் தந்தையைப் பற்றிய விவரங்களைத் தெரிந்து கொண்டேன். அவர் சிறிது காலத்துக்கு முன்புதான் சோழ நாட்டின் பிரமாணத்தில் அரசாங்க அதிகாரியாக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். அது முதல் பத்தமங்கலத்தில் தங்கி வந்தார். அவருக்குப் பிராயம் அப்போது நாற்பதாகி விட்டது. இளம் வயதில் அவர் மனைவி கொடுத்த மாதாரி காலமாகி விட்டாள். மறுபடியும் கலியாணம் செய்துகொள்ளும் எண்ணமே அவருக்கு இருக்கவில்லை. மீண்டும் மணம் புரிந்து கொள்வதில்லை என்று விரதம் கொண்டிருந்தார். ஆனால் அவருடைய புனித உள்ளம் இந்தப் பெண்ணைக் கண்டதிலும் எண்ணம் படைத்தது. என் தந்தையின் முன்னிலையில் என் விருப்பத்தை அவர் கேட்டார். நானே, சிவபெருமானே மனித உருவம் கொண்டு என்னை ஆட்கொள்ள வந்திருப்பதாக எண்ணிப் பரவசம் கொண்டிருந்தேன். அவரை மணந்து கொள்ளும் பூர்வ சம்மதம் என்பதைத் தெரிவித்தேன். சில நாளுக்கு பிறகில் திருமணம் நடந்தது. அதன் பயனாக உன் பாட்டனார் இராஜேந்திர சோழனுக்கு மீண்டும் அமைச்சு 'மழவராயர்' என்ற பட்டப் பெயரையும் பெற்றார்.....

''மகனே! எனக்கும் உன் தந்தைக்கும் திருமணம் நடந்தபோது நாங்கள் இருவரும் மனம் விட்டுப் பேசி ஒரு முடிவுக்கு வந்தோம். சிவபெருமானுடைய திருவிளையாடல் எங்களுடைய வாழ்க்கையை அர்ப்பணம் செய்வது என்றும், இருவரும் மகப்பேற்றை விரும்புவதில்லை என்றும் தீர்மானித்திருந்தோம். அதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் இருந்தது. குழந்தை இருந்தால் உன்னிடம் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும் என்று நான் கனவிலும் கருதவில்லை. ஆனாலும் அந்தமான அவசியம் நேர்ந்து விட்டதனால் சொல்லுகிறேன். கொஞ்சம் சென்று கொடுத்துக் கணவனைக் கேள்!''

இவ்விதம் செம்பியன்மாதேவி கூறி மீண்டும் ஒரு நெடுமூச்சு விட்டாள். மதுராந்தகனும் முன்னைக் காட்டிலும் அதிக சிரத்தையுடன் தாய் கொடுத்துக் கேட்கத் தொடங்கினான். (தொடரும்)

பறக்கும் எலிகள்!

தலையில் தூய பஞ்சுத்தான் நான் பார்த்துள்ளேன். மனதுக்குள் பார்த்ததில்லை யாரும்! பிரசவிக்கு தே வரும்போ தொல்லையுமே. நலமான தாய் பிறந்த அதற்கும் 'ஒரு வாரமும் பிரசவிச்சிருக்கிறது. தே. எண்ணு 100 கடை கேட்டுக் குறை. எண்ணு பிரசவிச்சி இன்ன நாளை கொண்டாள்! தலைச் சேலை. ஆரோ: எனது கருத்து.

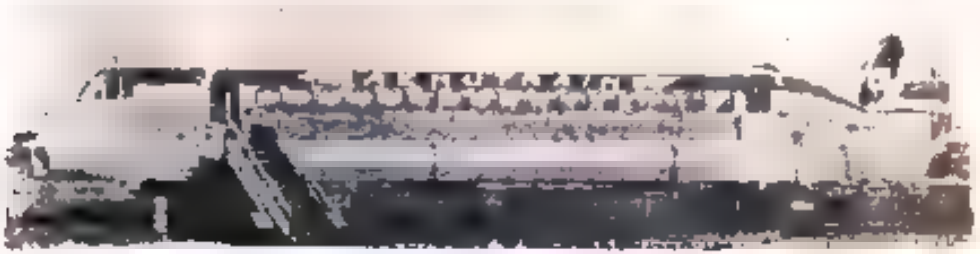

□□□ 20—1—70 முதல் 24—1—70 வரை சென்னையில் 'நிலாக்கல்' காட்சிக்கு வைக்கப்படுகிறது.

உலாவரும் நிலாக்கல்!

அப்பாலித் தரையிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட நிலாக்கல் ஒன்று, தற்போது இந்தியாவில் காட்சிக்காக கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. புதுடில்லி, சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா உள்ளிட்ட இந்தியப் பெருநகரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு மாத காலம் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும். மூன்று கால வரம்புக்குள் புதுடில்லியில் மட்டும் இந்த நிலாக்கல்லைக் காண வந்தவர்களின் எண்ணிக்கை நூற்றைம்பது அதிகமாக இருக்கும் என்று அங்குக் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த அமெரிக்கச் செய்தி அலுவலகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். அப்படி ஒரு நல்ல முயற்சியை அனைத்து மக்கள் பெருமளவில் வரவேற்றிருக்கிறார்கள்.

புதுடில்லியில் இந்த நிலாக்கல் கண்காட்சியைத் தொடங்கி வைத்தவர் அமெரிக்கத் தூதர் சென்னத் கீட்டிங். அப்போது அவர் சொன்னார்: "நிலவுலகிலிருந்து எடுத்து வரப்பட்ட "வாதாம் கொட்டை" (Walnut) அளவுள்ள இந்த அம்புலிக்கல், 12-வது அப்பொல்லோ விண்வெளிக் குழுவினரால் கொண்டுவரப்பட்டது. எந்த நிலத்தின் ஒரு துண்டு."

சந்திரனிலிருந்து விண்வெளி வீரர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட மற்றுமந்த

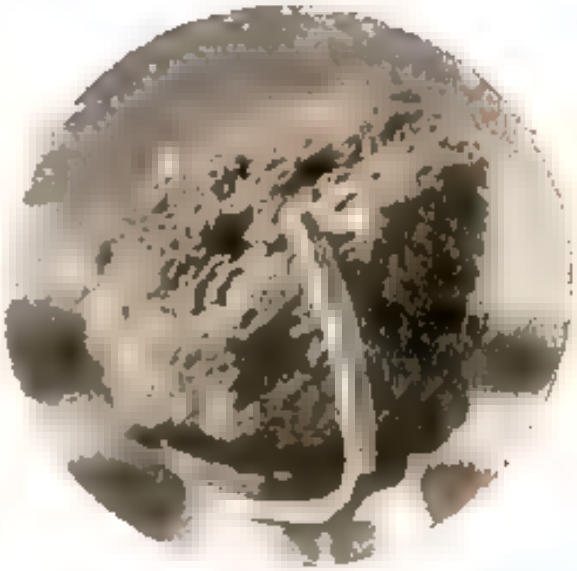

1. மூன்று அப்பொல்லோ-11 விண்வெளி வீரர்கள் சந்திரனிலிருந்து கொண்டுவந்த கல்லை பார்வை பிடுகின்றனர்.
2. அப்பொல்லோவின் பயணத்தால் இந்திய மதிப்பில் சுமார் ரூ 15 லட்சத்தில் நிலைக் கல்லை ஆராய்ந்து.
3. நிலைக் கல்லின் தோற்றம்.

ஜூடன் ஒப்பிடுகையில். இந்தியாவில் வாட்டி வதைக்கப்பட்டு வரும் இக்கட்டான மனப் விசேஷம் வாய்ந்தது. எப்படியெனில், இந்தியாவில் எந்திரனின் தயாரிப்புக்கான பிரத்தியேகமான எதிர்பார்ப்பிற்கு என்ன துடன், எந்திரனின் தலை மட்டத்தின் காணும் தரம், பயன்பாடு ஆகிய அனைத்தையும் இந்தக் கல்லின் தொற்றத்தின் மாறுபடுகிறது.

நான் கண்ட நிகழ்ச்சி தான்னையும், இந்தியாவுக்கு நிகழ்படுத்தும் 93 சான்ற இந்த நிலைகளில் 'கற்றுக்கும் கண் மாய், மனிதருக்கு மனிதர் மாயிரு பண பாளப்புடன், பார்ப்பவர்களின் மனத்தைக் கவரும் அந்த அற்புதக் கல்லின் அமைப் பாகை அறுவடித்தவர்களை அறிய முயன்ற" என்கிறார் டாக்டர் தெரெஸ்ட்ரோன் வெற்ற விற்றாளி. அவர் பயணத்தில் கண்ட பாட்டா விற்றாளை ஊராட்சி ஒன்றத்தின் பூபெ நிகர் குழுவின் தலைவராக. டாக்டர் ஸ்வ அவர்களின் எட்டு மாத காலம் வாச வெளி ஊராட்சிப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்து விட்டு இப்பொழுதுதான் இந்தியா திரும்பி யுள்ளார். வாஷிங்டனிலுள்ள கலிபோர்னியா பல்கலைக் கழகத்தில் டாக்டர் ஸ்வ இரண்டு பணியாற்றி வந்தபொழுது, நிலைக்கற்கள் தொடர்பில் பின்னோக்கும் அரிய வாய்ப்பு அவருக்குக் கிட்டியது. புதுச்சேரியில் தனது பெற்ற நிலைக் கண்காட்சி தொடக்க தாளில் தம்முடைய அனுபவங்களைப் பற்றி அவர் நிறைவை முன்று நிகழ்த்தினார். கான வெளிப் பயண ஆராய்ச்சி குறித்து டாக்டர் ஸ்வ கொள்ளுக்:

வானவெளியில் இரண்டு விதக் குழப்பங்கள் உண்டு. ஒன்று, எதிர்பாக்க வேண்டிய அதிர்ச்சி. எதிர்பாராத விளைவுகளின் கட்டம்! விஞ்ஞான நிலையில் இந்த இரண்டு அம்சங்களும் முக்கியமானவை என்பதாலு, சமூகவியலாளரையும்கூட எண்ணிப் பார்க்கச் சொல்கிறார் டாக்டர் ஸ்வ.

அமைப்புகளுக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்தும் வானவெளி ஆராய்ச்சித் திட்டப் பணிகளின் ஆதாரம். பல்வேறு நாடுகள் பல்வேறு துறைகளில் முன்னேற உதவுகிறது. குறிப் பாக, செய்திப் போக்குவரத்து, வானிலை விவரங்கள் பெறுதல் அத்தியாவசிய மான அமைப்புகளில். ஆக்கபூர்வமான பணிகளில் வளர்ச்சிக்கு விண்வெளி விஞ்ஞான விந்தைக் கண்டுபிடிப்புகள் பெருமளவு நீங்க சக்தியை வழங்குகின்றன.

நிலைக் கல்லைப் பார்த்ததும் ஓர் உண்மை தெளிந்தோடி பலபேருக்கும் பல்லைப் பளபள வைத்துத் தூண்டிய மெய் தோற்றமும் அளிக்கும் இதுதான் பெருமளவில் நிலை கல்லை நின்று ஒன்றைப் பிரதிபலித்து நம்மை மயக்கிவிடுகிறது என்பதே அது!

— ஏ. ஆர். ராமலிங்கம்

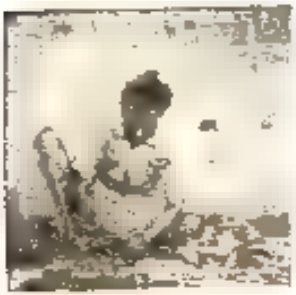

இங்குள்ள இந்த படம் எதற்கு இடையிலும் ஓர் ஒற்றுமை இருக்கிறது. அது என்ன என்று கண்டு பிடி யுங்கள், பார்க்கலாம்.

பிரை : 33-ம் பக்கம்

எதிர்கால இந்தியா

மகாத்மா காந்தி

தமிழாக்கம்:
ராஜாஜி

14

இலக்கில் நிலை இருப்பதற்கு ஆண்டவனே காரணமும் பொறுப்பும் என்று எண்ணும்போது அது கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் கஷ்டத்தும் சந்தோஷத்துக்கும் அவன் காரணமாக இருந்தால் துன்பத்துக்கும் நிலைக்கும் அவன்தானே காரணம். ராவணனுடைய ராக்ஷஸ பலமும் ஆண்டவன் அநுமதித்துத்தானே வளர்ந்தது. அறியக்கூடாத ஒரு பொருளை அறிந்ததாக விகற்பிப்பதால் மனத்தில் குழப்பம் உண்டாவது இயற்கை. கடவுளை தந்தைப் போன்ற ஒரு மனிதனுக்கு எண்ணிப் பேசுகிறோம். அப்போது இவ்வாறான பல கேள்விகள் எழுகின்றன. சகோதரனுடைய தன்மையானது, குணம் சிலவாவது நாம் கண்டு உணர்ந்து உரைக்க முடியாது. அவனே நியதியை அமைப்பவன், அவனே நியதி, அவனே அதை நிறைவேற்றுபவன். இவனையும் ஒரு தனி மனிதன் வகுக்க முடியாதல்லவா? வகுத்தால் அவனைக் கொடுங்கோலன் என்றல்லவா சொல்லுவோம். ஆனால் இவற்றை வகுக்கக் கூடியவன் சகோதரனே. (ஹரிஜன 24-2-46)

நல்லது நிலை இரண்டுக்கும் மூலம் ஆவான் சகன். கொலை செய்யும் கத்தியும், நோயைத் தீர்க்கும் ரண வைத்தியன் கத்தியும் இரண்டும் அவனுடைய கருவிகளே. நல்லது நிலை இரண்டுமே அவனுடைய உபாயங்கள். ஆயினும் நமக்குள் அவ்வாறு இரண்டையும் ஒன்றாக்கிக் கொள்ள முடியாது. மக்களின் காரியங்களில் நல்லது வேறு, நிலை வேறு; ஒன்று மற்றொன்றாகாது. இரவும் ஒளியும் போல ஒன்றுக்கொன்று எதிரிடையாக நிற்கும். (ஹரிஜன 10-2-37)

சின்னப் பொறுத்தமட்டில் பாரம் பொருளை தம்மைப் போன்ற ஒரு பிறவியாக நான் கருதுகிறேன். சத்தியமே எனக்குத் தெய்வம். நியதி வேறு நியந்தா வேறு என்று நான் எண்ணவில்லை. மனிதர்களுக்குள் அரசன் வேறு, அரசனுடைய சட்டம் வேறு, சகனைப் பற்றி அவ்வாறு பிரிப்பதற்கில்லை. அவனே அரசனும், அவனே சட்டமும். நம்முடைய கொல்லை அனைத்துக்கும் அவனே காரணம். அவன் ஆணைப்படியே எத்தகு துன்பமும் அனைவும், நம்முடைய சுதந்திரம் எல்லாம் கடலில் செல்லும் ஒரு கப்பலில் உள்ள பிரயாணிகளுடைய சுதந்திரத்தின் அளவே. அவ்வளவு கூட இல்லை என்று சொல்லலாம். ஆயினும் கப்பலில் ஏறித்து கூடியிருக்கும் பிரயாணி நிலைப் போல் நெருக்கடி, உணர்ச்சி நமக்கு இல்லை.

சுதந்திரம் இருக்கிறதாகவே கருது வோம். உண்மையில் நமது பெரிய சுதந்திரம் – அது ஆத்ம சுதந்திரம். நம்முடைய ஆன்ம வளர்ச்சிக்கு நாமே சுதந்திரத்தையும் பொறுப்பையும் வகித்திருக்கிறோம். முயற்சி நமதாயினும் பயனைத் தருவதும் தராததும் சகன் செயல். அதில் நமக்குச் சுதந்திரம் இல்லை. பயன் நம் கையில் இருக்கிறது என்று எண்ணினால் அகங்காரத்தில் சிக்கிக் கொள்வோம். பயனைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டோமானால் துன்பத்தில் வீழ்வோம். இதுவே கீதையின் உபதேசம்.

(ஹரிஜன 23-2-40)

அகாடமியில் கேட்ட கிரிக்கெட்!

சென்னையில் சென்ற மாதம் சங்கீதக் கச்சேரிகளுடனே கிரிக்கெட் ஆரம்பமாகிவிட்டது; கிரிக்கெட் மாட்சின்போது சங்கீத விமர்சனமும் கூடவந்தது!

ரமணத்தில் - வேலன்

ஆனந்த - விகடன் மேன்

ரமணதாஸும் இருக்கான்ல
எஸ். ரா. ரமணதாஸுக்கு வேலன் பெண்டோ!

இந்தக் கிரிக்கெட் விளையாட்டிலே, லஞ்ச், காலைப் பிரயாணம் எல்லாமே இருக்கு. கிரவுண்டுலேயிருந்து, அப்போ பெனிலிருந்தெல்லாம் நான் கொண்டுவந்த, பத்து மோட்டுவளையாது லஞ்ச் சப்பிடும் அது தொடர்ந்து ஆயிடுத்து. பழக்கம் ஆயிடுத்து. எனக்கு இந்த ஆட்டத்திலே கொஞ்சமும் உன்டு. நானே பல்லிக் கூட நாட்களிலே ஆடியிருக்கேன்.

— வேலூர் ரமணத்தான்

கிரிக்கெட் விளையாட்டை ரசிக்கிற வழக்கம் உண்டானது எண்ணிப் பார்த்துக் கேட்டு விட்டீர்களே! தலைவலிக்கிறது! உங்கள் அதிருஷ்டம்! 'கிரிக்கெட் என்றால் என்ன?' என்று உங்களைப் பார்த்து நான் கேட்டதே! அந்த மட்டிலே அது ஒரு விளையாட்டு நான் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டிருந்தேன். அதைப் புரிந்துக்க நான் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

என் [மைலாப்பூர்க்கும் இந்த விளையாட்டுக் வருகிறது ஒரு நாளும் நினைத்ததில்லை. என் வீட்டுக்கு தாட்களிலேயும் சரி; அதற்கப்புறமும் சரி, நான் பிரே பிரெண்டுடன் பக்கம் எட்டிக் கூடப் பார்த்ததில்லை. அது என் சுபாவமே (Effect) இல்லை என் டிபெக்டோ (Defect) தெரியலே! என்றைக்கு ஏதோ வைத்துத் தெரிந்த ஆட்டத்தை ஆரம்ப புரிந்தேன், அவ்வளவுதான்.

— எம். ரா. ரமணதாஸ்

நேற்று ஒரு காலத்திலே விபரீதமான தான். பாட்மிண்டன் பிரேயர். ஆறுவு இந்தக் கிரிக்கெட்டிலே வைத்து விழுந்திருக்கிறேன். காரணம் அதிலே வேகம் இல்லை. என் மனசுக் எதிரிலும் கொஞ்சம் ஸ்பார்ட் (Test). இந்தக் கிரிக்கெட் ஆட்டத்திலே மத்திய காலப் பொழுப்பு முறை. பதும் பாடலைகளிட நிறுவல். பார்க்கற தொத்திலே பாதி தூக்கம் விளித்தும். முழுசி ரிப்பாட்டத்திலே அந்தவன் என்ன சீட்டு போட்டு ஜெயிக்கறான் என்ற தெரிந்தே பக்கத்தில் இருப்பவரை தன் சீட்டைப் பார்த்து கோண்டு பல்ல மாதிரி பாட்டையை பேலவரை எதிர்பார்த்து நிற்க வேண்டிய நிலை. என் வீட்டுக் குழந்தைகள் இந்தக் கிரிக்கெட் விளையாட்டிலே 'ஒரோ'

எனது ஆசைப் காட்டாறு தான் அதைத் தடுக்கிறது அல்லவாதான்.

— ராமநாதபுரம் கிருஷ்ணன்

சிக்கேட் மாடல் ஒரு எளிதான கல்லைப் மாதிரி. படைதான், கேட்டிருப்பீர், மூடைப் (Mood) பொறுத்து அந்தக் கல்லைப்போட

திராடலும் பாலைப் பார்த்தோருக்கு மாதிரி கொள்ளுவது. அதிலும் இந்தப் பேண்டுகளின் இருக்காதே, அவருக்கு இந்த அட்டம் பார்க்கறதிலே எப்படித்தான் இந்த மோகம் ஏற்பட்டதோ தெரியலே! ஆட்டம் புரிந்த காலும் புரியாத மோனமும் அவர் மாதிர எத்துக்கும் கொஞ்சம் போல் எட்காருவது இப்போ ஃபாஷனாயிற்று. எனக்கு இந்த ஆட்டத்தின் மேலே விருப்பு வெறுப்பு ஒன்

ரொம்ப சாதாரணமாக 'நீத்த இரு' என்றார்!

கோபமாக • மௌனம்

அப்பாவுக்கு • கல்யாண

வெறுப்பு தொற்றி அமைகிறது. கல்லோலையும் போலே இந்த ஆட்டத்துக்கும் ஆயிரம், நடு, முடிவு என்ற பிரிவுகளுண்டு. வாய் பாட்டுக் காரர் எக்கச்சக்கமான பயனிலை எடுத்துக் கொண்டுவிட்டால் அதை ஜந்து நிமிஷங்களுக்குள் அவிழ்த்து அப்புறம்தான் பக்கவாத்தியக்காரர் ஒருவும் பியானோ ஏற்படும். இப்படித்தான் பேனரில் வைட்டாக இருந்தால் பாட் பிரபு பலர்கள் ஏதாவதாக கலைக்கலாம். ஆண்டவன், குடுத்தால் இவர அறுத்ரைக்கு இருந்தான் என்றக் கல்லோ சொல்லும். இந்தக் சிக்கேட் ஆட்டத்துக்கு ஆண்டவன் அருள், குருவாதர் என்னும் சினிமா அமையாது! எனக்கு இந்த விசையாட்டிலே தொன்ம சந்தோஷ உண்டு. தொலைபத்துக்குக் கட்டுப்படாத விளையாட்டு.

— உடையாளர்புரம் சிவராமன்

ஒரு பிரயாணத்துக்குத் தருணமாகும் அளவுக்கு இந்தக் காலத்திலே இந்தக் சிக்கேட் கம்பெனிட் முக்கியத்துவம் பெற்றுத்து. ஆட்ட வைதாளத்துக்கு எல்லாமே கேட்க

தும் கிடையாது. ஆனாலும் விட்டிலே உட்காந்துபடி ரேடியோவிலே காமென்டரி கேட்டு அந்த ஆட்டத்தை மானசீகமா நினைவும் பண்ணுவோ, அது தனிய என்றே நான் நினைக்கிறேன்.

— சம்பாத் விஜயராகவாச்சாரியர்

ஸ்வாமி!... என் ஞாபகத்திலே அடங்காத விளையாட்டு இது. எனக்கு இது பரிந்தபாடு இல்லை. வீட்டிலே எல்லாரின்று பார்க்க வேண்டாம் இந்தக் காமென்டரி அனுபவ ரேடியோ முன்னாலே ஏதோ உற்சாகம் பண்ணுவோலே உற்சாகமாக உட்கார்ந்து விடுகிறார்கள். எனக்கு மட்டை பிடிக்க ஆட்டக்காரனுக்கு ரோன், இல்லை, பந்தை வீசுபவருக்கு ஆட்டக் காரன்னு பேதமிலே தெரியலே! இந்தச் சின்னஞ்சிறு விளையாட்டை நமக்கு எதற்கு என்று ஒதுங்கி விடுவேன்.

— ஆலம்பாடி ரமேச்சந்திரன்

பேட்டி: பட்டுக்கோட்டை

ராமாயணம் ராஜாஜி

43. பத்து ஆண்டுகள் கழிந்தன!

இப்போது ஆரம்பிப்பது ஆரண்ய காண்டம். சீதைக்கு ஏற்பட்ட மோசம் விபத்துக்கு, வீண் நம்மை ஆயத்தப் படுத்துகிறார். தண்டகாரண்யத்தில் சுக்ரஸார்த்தி திருமணத்துக்கு ஒரு புதுக் கடமை ஏற்பட்டு விட்டது; ரிஷிகளைத் துன்புறுத்தும் அரக்கர்களைக் கொல்லும் கடமை. வரப் போகும் கஷ்டத்தின் சூசனையாகச் சீதையின் மனத்தில் ஒரு பயம் தோன்றிற்று.

"வனவாசத்தில் இந்த சுகந்திரிய வாழ்வத்தைத் தபஸினால நாம் ஏன் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்? நாம் வந்தது தந்தையின் ஆணையை நிறை வேற்ற. அவர் வாக்கைச் சத்திய வாக்காகச் செய்வதற்காக வனவாசம் வந்தோம். ரிஷிகளைக் காப்பாற்றும் கடமை நாட்டையாளும் அரசனுடையது. மக்களைத் தொந்தரவுபடுத்தும் ராக்ஷஸர்களைத் தண்டிப்பது பொதுவாக க்ஷத்திரிய தருமமாகுமே, அது சிம்மாசனம் ஏறிய அரசனுடைய கடமை. நாமோ தவசிகளுக்க வந்திருக்கிறோம். அரக்கர்களைக் கொன்று ரிஷிகளைக் காப்பது நம் முடைய கடமையாகாது. நம்மை எதிர்க்க வராதவர்களைக் கொல்வது வனவாச விரதத்துக்கும் விரோதமாகும். இங்குள்ள ரிஷிகளுக்கு நீங்கள் வாக்குறுதி கொடுத்து விட்டீர்கள். 'ரிஷிகளைத் தொந்தரவு செய்யும் அரக்கர்களை நான் யுத்தம் செய்வேன்' என்று பிரதிக்ஞை செய்து விட்டீர்களே? இது நம்மை எங்கே கொண்டு போய்விடுமோ, தெரியவில்லை."

இவ்வாறு சீதை ராமனுடன் பின்வருமாறு மொழிகளில் வாதம் செய்தாள். சுதீக்ஷ்ண முனிவருடைய ஆசிரமத்தி லிருந்து புறப்பட்டு தண்டகாரண்யத்தி லுள்ள மற்ற ரிஷிகளுடைய ஆசிரமங் களுக்கும் போகும் போது இதைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டே சென்றார்கள்.

"என் நாதனே! எதிர்த்துப் பேசுகிறேனே என்று கோபிக்க வேண்டாம். பேசுவது, பரஸ்திரீயைத் தீண்டுவது, நம்மை எதிர்த்துத் தீங்கு செய்யாதவர்களைத் துன்புறுத்துவது, இம்மூன்றில் பொய் என்பது உங்களிடம் அண்டாது. சத்தியத்தைக் காக்க ராஜ்யாதிகாரத்தையும் போகங்களையும் விட்டு விட்டு இங்கே வனவாசம் செய்கிறீர். என் பிரியநாதனே! பரஸ்திரீயை மனத்தினுடை நினைக்காமலிருப்பது என்பது எனக்குத் தெரியாமலா? இப்போது நான் பயப்படுவது மூன்றாவது விஷயத்தைப் பற்றித்தான். அதாவது நம்மை எதிர்க்காத ஒருவனை நாம் வதம் செய்வோமா என்பது. ராக்ஷஸர்களாயினும் யாராயினும் நம்மை எதிர்க்க வராதவர்களை நாம் ஏன் கொல்ல வேண்டும்? அவசரப்பட்டு இந்த வனத்தில் வசிக்கும் முனிவர் களுக்கு வாக்குக் கொடுத்து விட்டீர்கள் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. நீங்கள் என்ன அறிவது வந்திருப்பது தர்மமே. ஆனால் நாம் வனவாசத்தில் அந்தத் தர்மத்தை அனுசரிப்பது சரியல்ல. அரச பதவியிலிருப்பவர்களுக்கல்லவா அந்தக் கடமை சொந்தம்? மரவுரி உடுத்தி, தவமேற்று ஜடைபாகி, விரத வேஷம் பூண்ட உங்களுக்கு இந்தக் கடமை எப்படி ஏற்படும்? இது வேண்டாம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

ஆனால் இதைவிட முக்கியமான ஒரு விஷயம். என் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறேன். பொறுத்துச் செய்யவும்" என்றாள் சீதை.

இவ்விதம் சந்தேகப்பட்டுப் பேசிய சீதையிடம் ராமனுக்குள்ள பிரியமும் மதிப்பும் முன்னை விட அதிகரித்தது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

"காதலி! நானும் மன் அல்லவாறே! ஆயுதபாணி இத்தனை உபதேசம் கொண்ட பேச்சைப் பேசினால். சீதையே. நீயே சொன்னவையல்லவா. சுத்திரியர்கள் தரிக்கும் ஆயுதம் பிறரை ரட்

இப்படித்தானே? கடைப்பட்டு நான்கள் அழுதால் அதைப் பார்த்து நீ கொண்டு கம்மா ஒரு சந்திரியன் எப்படி இருக்கலாம்? இங்கே நான் வந்ததுடன் என்ன கேட்டோம்? இந்த முனி பிரேஷ்டிகள் தங்களுடைய கற்பனைச் சொல்லிக் கொண்டு, 'நாதனே, நீயும் உன் தம்பியும் எப்படியாவது காப்பாற்ற வேண்டும்' என்று முறையிட்டார்கள். இந்த வழக்கில் தவம் செய்து கொண்டிருக்கிற சிஷ்டிகள் கொன்று இன்று வரும் இந்த ராக்ஷஸர்களுடைய இம்சையைப் பொறுக்க முடியாமல் முறையிட்டார்கள். 'எழுந்திருங்கள்' என்று அவர்கள் எழுப்பிக் காட்டினார்கள்.

'எங்கை 1 மத்(து) மாதவர்
இருக்கை கேதவர்
வந்தெ மம்மெல்ல
தவத்தின் மாட்டுவல்'
'எருமை வேமால்
உலகை தும்பி
பொருமை மன்னவன்
புதல்வ 1 போக்கினை
இருவிடை வலிகோள்
இரவி தோன்றினும்
அருவடை வீரில் அமம் மாள

''அழுதும் தரிக்கும் ராஜரிஷிகளாகிய நாம் இந்தப் புலம்புதலைக் கேட்டுக் கம்மா இருக்க முடியுமா? அரசனுடைய கடமையிலும் க்ஷத்திரிய குலத்தின் கடமையாகும். என்னுடைய நல்லாசை உத்தேசித்து நீ கொன்றாய். நீ கொன்றது சரியே என்று வைத்துக் கொண்டாலும் நான் வாக்குக் கொடுத்து விட்டேன். 'நீயே சரணம்!' என்றார்கள். 'நானும் உன்னைக் காப்பேன்' என்று சொல்லிவிட்டேன். இவ்வாறு பிரதிக்ஞை முடித்து போயிற்று. இனி அதைப் பொய்யாக்க முடியுமா? நான் பொய்யாகப்போனால் நீ பார்த்துச் சும்மாயிருப்பாயா? 'என்ன வந்தாலும் நான் காப்பாற்றி விடுவேன்' என்று சொல்லி வேண்டிய சொல் சொல்லியாகி விட்டது. அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவது என் கடமை. நீ தரும சாஸ்திரங்களை உன்னுடைய தருமமும் ஆகும். நீ வேறு நான் வேறு அல்லவே!'' என்றான் ராமன்.

இப்படியாக அவர்கள் பேசிக் கொண்டே நடந்து சென்றார்கள்.

இவையெல்லாம் மனத்துருவே வரும் காற்றைப் போல் நடக்கும் பொருள் அனைத்துக்குள் சாக்ஷியாகக் கவி அமைந்திருக்கிறார். மக்கள் திருப்புவதற்கல்ல.

✱

தண்டகாரண்யத்தில் சில நாள் கள் வீட்டில் பத்து வருஷங்கள் ராம லக்ஷ்மணர்களும் சீதையும் யாதொரு கஷ்டமுமில்லாமல் வசித்தார்கள்.

தண்டகாரண்யம் பெருங்காட்டில் ராம லக்ஷ்மணர்கள் இருந்த இடம் ஒரு சிறு மண்டலம். அந்த சிறிய அங்கே ஆஸ்ரமங்கள் அமைத்துக் கொண்டு தவ வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். ஓர் ஆஸ்ரமத்தில் ஒரு மாதம், இன்னொரு ஆஸ்ரமத்தில் மற்றொரு மாதம் இப்படிப் பல ஆஸ்ரமங்களில் மாதக் கணக்கிலும் வருஷக் கணக்கிலும் ராம லக்ஷ்மணர்களும் சீதையும் சந்தோஷமாகக் காலம் கழித்தார்கள். வனத்தின் அழகு சொல்ல வேண்டியதில்லை. மான் கூட்டங்கள், காட்டு எருமைகள், யானைகள், சிங்கங்கள், புலிகள், அழகிய பக்ஷிகள், செடிகள், கொடிகள், வண்டுகள் மற்றும் நீலோத்பல தாமரைத் தடாகங்கள், நீர்ப் பறவைகள் இவற்றை சொல்லாம் கவி வர்ணித்திருக்கிறார். இப்படி இயற்கை அழகுகளை அநுபவித்துவிட்டுப் பாடும் கவிகளில் வால்மீகி முதலிடம் பெற்றவர். அதில் அவருக்கு அடங்காத ருசி. பாட்டும் நாதமும் அவரைப் போலவே சுபாவமாக இருக்கும்.

லக்ஷ்மணனிடையில் வாசம் செய்யலில் உண்டான சந்தோஷ மனோபாவத்தைப் பற்றிராமன் அநுபவித்தான். உடன் லக்ஷ்மணனும் தனியும் இருந்த தனால் ராமனுடைய அனந்தரும் முன் பட்டவர்கிறது

பத்து ஆண்டுகள் ஒரு அத்தியாயத்தில் முடித்துவிடுகிறோமே என்று குறைப் படவேண்டாம். சந்தோஷமாகவும் சுகமாகவும் கழியும் காலம் இலக்கியத்தில் சுருக்கமாகத்தான் முடியும்.

இப்படிப் பத்து ஆண்டுகள் கழிந்து, வனவாச விரதத்தின் கால வரை அதை மாகத் தீர்ந்து போவதாக எண்ணும் சமயத்தில் அகஸ்திய முனிவரைத் தரிசிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை ராமனுக்கு உண்டாயிற்று.

அகஸ்தியர் விஸ்வாமித்திர முனிவரைப் போலவே மூவுலகிலும் புகழ் பெற்ற முனிவர். இமயமலை முதல் விந்திய மலை வரையில் உள்ள அறியும் தவ வலிமையும் ஒரு நாட்டில் வைத்து. அகஸ்திய முனிவர் தென்நாட்டில் அமர்ந்தால் அவருடைய பாரத்திறனை தென் நாட்டு மேழ இறங்கிவிடும் என்று சொல்வார்கள். பார்வதி—பரமேஸ்வர விவாகத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்படும் கதை அனைவருக்கும் தெரியும். எல்லா முனி பிரேஷ்டர்களும் கைலாசம் சென்று பூசனம் அங்கே அதிகமாகப் போனபடியால் அகஸ்தியர் தெற்கே இருந்து கொண்டு பூமியின் சமநிலையைக் காத்தார் என்பது அகஸ்தியருடைய மகிமையைக் காட்டும். (தொடரும்)

குரல் பயிற்சி

★ வேறு யாரும் தனிமை இல்லை என்பதில் எனது காதில் கேட்பதற்கு விரோத அன்பர் தமது நிலைமை உயர்ந்த நாள் அறிவுத்தி வெகுநேரம் ஒருவன் கவிதைகளை கவிபுனைந்தும் பேசுவதுண்டு. இதே காரணம் எனக்கு பாதிப்பதும் எனக்கும் கவிபுனைந்தும் பிரசுரிப்பதும். அவற்றில் சிலவற்றை வாசகர்கள் :

மகாகவி பாரதியார்:

சிறுமி பல்லாண்டு வருஷங்களுக்குமுன்பு நான் இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் முன் காலியில் வாசம் செய்தேன். அப்போது, பாட்டுக் கச்சேரி கேட்க வரும் ஆண்களுக்கெல்லாம் தோற்றியான வெண்கல குரல் இருக்கும். பெண்களுக்கெல்லாம் தங்கக் குரல். அது இருந்து தென்னாட்டுக்கு வந்தேன். இங்கே, ஒரிரண்டு வார்த்தை தமிழ் சம்பாஷணை போது வாக விஷயங்களுக்கெல்லாம் தொண்டை சிரமப்படுவதைப் பார்த்தபோது எனக்கு மிகவும் விசனமாயிற்று !

நான்கு தொண்டையை நேரே பார்க்க இல்லை. காட்டுவெளியிலே போய்க் கத்தினால் கேட்க வேண்டும். நதி நீர்கள், எரிகளை, கடற்கரைகளிலே போய்த் தொண்டையைப் பழக்க வேண்டும்.

பாட்டு கலைகளும் நமது. தொண்டை யும் எல்லோருக்கும் நல்ல தொண்டைதான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால், பழக்க முறைகளும் பல தவறு நம்ம குரல் இடையூறென்று மிகச் நினைத்துக் கொள் கிறார்கள்.

பாட்டு எந்த விருப்பினால் காதலில் ஆரம்பத்திலிருந்தே எழுந்து பல்லைத் தள்ளி மேலே ஒன்றிலிட்டுக் கடிப்பது வரை எந்தவும் தவறுபடி வராமல் பார்க்க முடியாமல் பழக வேண்டும். நம்ம ஸ்தானம் நல்லது. கடைசியை நிமித்தி முதல்தை நேரே நிறுத்தி முகத்திலும் வாயி லும் கோணல் இருக்க இடமளிப்பது வாயை ஆவென்று சிலபோல் திறந்து பாட வேண்டும். தொண்டையிலே காரம்பிடித் தால் வேறும் மிளகைத் தின்ன வேண்டும். கற்கண்டு சேர்ப்பது நல்லதல்ல.

ஆஸ்துமாவும், நெஞ்சுவலியும் கண்டி தொண்டை வைத்தும் பாடலாகாது. தொண்டை நிறுத்து பாடுவதால் கை முண்டாகும். இம்மாதிரியே ஆரம்பத் தலைமை ஆரம்பம் போன்றவர்கள் சங்கமாக ஆரம்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நெஞ்சுவலி சிலர் இருப்பதாக சங்கத்தை அதிகம் சங்கம் பற்றை. ஜோடிப் என்று கருதி கண்டித் தொண்டை. பிடி பாடுகிறார்கள். அது வெளி வரும்தானே கனைத் தொண்டைக்கு வந்து கேட்கிறார்கள். இதுவும் தவறாகும். தொண்டையைத் திறந்து தெளிவாகப் பாடி எதிலே கத்தலாம் வாசகர் நினைவு மில்லை.

எழுத்தாளர் சங்கம்:

தமிழ்ப் புத்தகங்களில் நமது தேசத்துப் பாட்டுக்காரர்களைக் காட்டலாம். வேற்று நாட்டுப் பாடகர்கள் மிகவும் சிறப்புடை யோர். அவர்களுக்குத் தொண்டை கம்பட் டிருப்பது போல, இங்கு இல்லை. நம்மவர் களிலே உயர்ந்த பாட்டுக்காரர்கள் பாடும் போதுகூட 'இவர்கள் சிறுபாட்டுப் பாடி இருக்கலாம்' என்ற விஷயம் வெளியே தெரிந்து விடுகிறது. வாசகர் சிலரும் காட்டுதலுடை மழை பேய்வதுபோல் இருக்கலாம் பாடும் பாடல் சரித்திரம் பழக்கவில்லை. சில சமயங்களில் நடைபெறுவதும், தமக்கு வா டுத்த ஸ்வரங்களைத் தொட முயற்சி செய் கிறார்கள். சிறுபாட்டில் பாட முடியாது தொண்டை தொண்டை , வல்லமை வாய்க்கும் வாய்ப்பும் போல், ஒரு குற்றம், ஒரு அப் சரம், ஒரு கரகரப்பு, ஒரு பிழை இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். இல்லாது தொண்டை பற்றி சொல்லாதோர் அதிலே பாடுவதால் வெல்லாம் பாட்டாகாது.

இனியாகிலும் நமது தேசத்து விந்து வாக்கள் வாட்டம் பற்றி, சபை தாவிலும் என்ற அபிமானிகள் முறையிலாளர்களுக்கு சமாளாகும்படி முயற்சி செய்தால் நல்லது. நூல்களுக்கு இடம் அதிகமாகும். பாடு சொல்லிக்கும் பணம் அதிகமாகும் !

— பி. ஸ்ரீ

சிலையைத் தேடி... 17

திடீரென்று ஏற்பட்ட பலத்த காற்றில் நிலைதடுமாறி அந்தப் படகு கவிழ்ந்தது.
நீச்சல் தெரியாத நிலையில் அவர்கள் இருவரும் தண்ணீரில் விழுந்தனர்.
அதை விட்டால் வேறு வழியில்லை...

தன்னுடைய நண்பனின் மரணத்திற்கு தானும் ஒரு காரணமாக இருந்து விட்டோமே என்று அவன் மனம் வருந்தினான்.

தன்னை காப்பாற்றிக் கொள்ள அவன் நீந்தி கரை சேர்ந்திருப்பானா?
அல்லது...

DIARY

விதுரனின் மரணம்... விபத்து தான் என்று முடிவு செய்தார்கள்.

அதைவிடுங்க... ஆபீஸில்...
ஆமா... ஒரு விஷயம் கேள்விப்பட்டீங்களா?
அட... ஆண்டவா! அவர் என்ன இன்னும் பிறக்கலையா...?
ஆனா இப்போ நான் உயிரோடு இருக்கேனே...

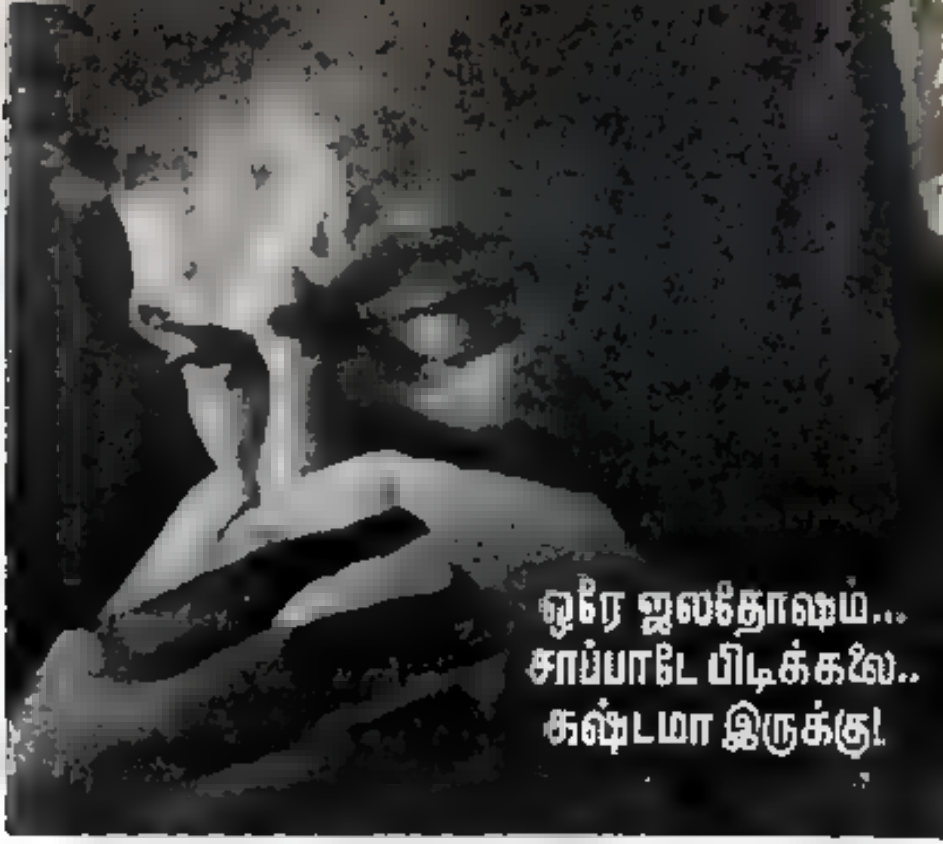

விக்ஸ் வேபோரப் ஜலதோஷத்தின் தொல்லைகளை உடனே நிறுத்துகிறது.

ஜலதோஷத்திற்கு மருந்து விக்ஸ் வேபோரப்

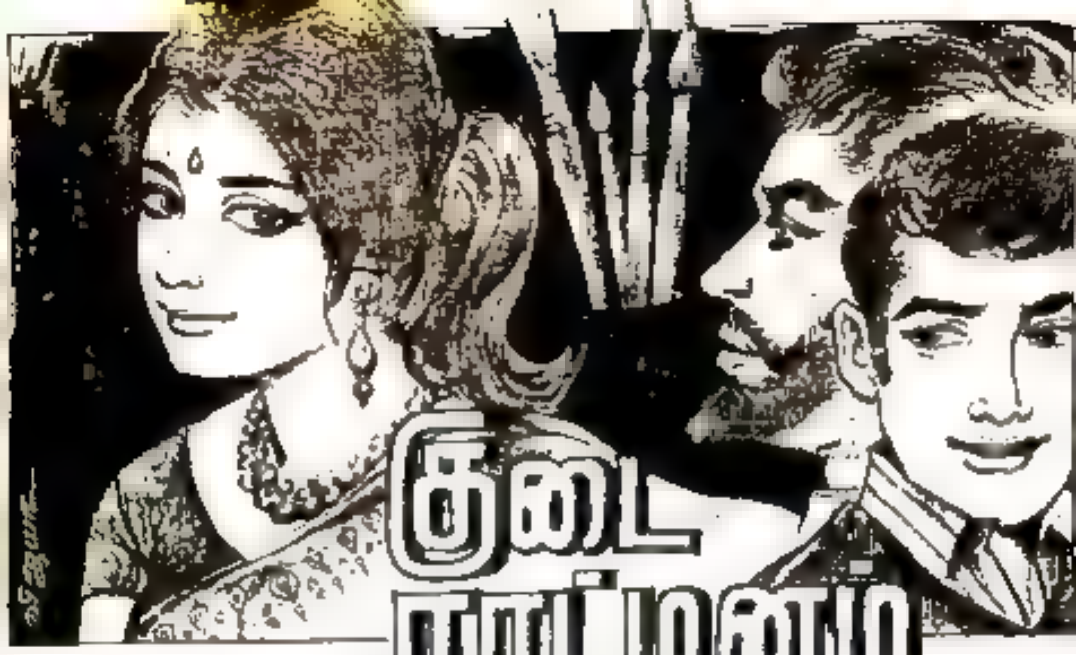

கிடாரோனம்

அத்தியாயம் 2

எஸ்.ரங்கநாயகி

ஆனந்த் ஒரு பாட்டைச் சீட்டியடித்துக் கொண்டே உள்ளே நுழைந்தான்.

கட்டிலில் படுத்திருந்த தந்தை சீதாபதியைக் கண்டதும், ''அப்பா இன்றைக்கு ஒரு ஆச்சரியம்!'' என்றான்.

''என்னடா?''

''ஒரு பிச்சைக்காரி பாடக் கேட்டு இருந்தேனல்லவா? அதை ஐம்பது ரூபாய்க்கு விற்று விட்டேன்.''

''ஐயோ!''

''யார் வாங்கினார், தெரியுமா? ஒரு மோட்டார். அந்தப் பாட்டைப் போலவே உயிருள்ள ஒரு பிச்சைக்காரி அருகில் இருந்தாள். அவளுக்கு நல்ல பணி. அந்தப் பணிக்கு ஏற்ற மாதிரி போட மறுத்தார். அவரைப் போல் இருந்த சித்திரத்துக்கு ஐம்பது ரூபாய் கொடுத்தார், அப்பா!'' என்று கூறி விட்டுப் பெரிதாகச் சிரித்தான் ஆனந்த்.

''அதுசரி, சமர்த்தன்!'' அப்பாவும் சிரித்தார்.

''அந்தப் பணத்தை உன்னை உருவத் தத்ரூபமாக ஒரு ரூபாய் கொடுத்தேன். பொய் உருவம் உன்னை உருவத்துக்குச் சொந்த போடும் விஷயத்தைக் கவனித்தீர்களா?'' ஆனந்த் மீண்டும் சிரித்தான்.

''அது சரி, கண்ணாடியில் உருவம் ஒன்றை வடித்தெடுத்தாயே! அதற்கு நாறு ரூபாயாவது கிடைத்திருக்குமா?''

''நாறு? தன்னுடைய கேட்டீர்கள்! அதற்குப் போட்டிக்கு மேல் போட்டி. அப்பா! நான் என்னைக்கூட இல்லை. நிறைய நோட்டுக்களாகத் திணித்து அதை ஒருவர் எடுத்துக் கொண்டார்.''

''அல்லலை மதிப்புப் பெறும் என்பதை நான் அறியேனடா.''

தான் பேசியது பொய் என்பதை ஆனந்த் அப்பாவிடம் உறவில்லை. அதை விற்க எவ்வளவு பாடுபட வேண்டியிருந்தது? அதை அவனல்லவோ அறிவான்? அன்று மாலையில் காலணு இல்லாத நிலை. தந்தைக்கு மருந்து வாங்க வேண்டிய அவசியம் வேறு. அதனால் ஒருவனிடம் கெஞ்சிக் கூத்தாடி அதைச் சொற்ப விலைக்கு வாங்கிக் கொள்ளச் செய்திருந்தான்.

இரண்டாவதாகக் கூறிய அறு பணங்கள்தான் அவனுக்கு அதிகம். பார்த்த பணத்தை வேலாம் அவன் பெருமூச்சே மாற்றி விட முடிந்தார் தந்தை. அதனால் அவர் தன் தொழிலைப் பற்றிப் பெரிதாகக் கூறிக் ஏமாளிக்க முடிந்தது.

''ஆனந்த், நீ சிலைட் டியாலிட்டியும் இன்று வட்டி வந்திருக்குமே, அதை நிலையாக வாங்கி ரசீதைப் புதுப்பித்தாயா?'' — சீதாபதி கேட்டார்.

''ஓ! மறைமாக்கே, மறப்பேனா? அதைத்தான் இன்னும் பணம் கொஞ்சம் கொஞ்சம் பணம் சேர்த்துப்போட்டிருக்கிறேன்'' என்றான்.

'சேர்த்துப் போட்டிருக்கிறேன்' என்றும் அவன் அசாதியில் குறைந்துவிட

மனைவி மறைந்தபோது ஏற்பட்ட துயரத்தைக் காட்டிலும் நாம் படுக்கை போடு கிடந்த துயரம்தான் அவருக்கு அதிகமாயிருந்தது. சொல்லப் போனால் தாயற்ற மகளுக்காக அவர் துயரடையவில்லை. கட்டிலோடு கட்டிலாகக் கிடக்கும் மகன் ஜனனியம் செய்யும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டதுதான் அவரைப் பெரும் சோகத்துக்கு ஆளாக்கியது. அதோடு அவரை உத்தேசித்து அவன் வேலைக்குப் போகவே எப்படிக்கவில்லை. அது அவருக்குப் பெரும் குறை.

"ஆனந்த்! இந்த ஒலியைக் கேள் ஒரு உம்மணாம் மூஞ்சிக் கேள். இது சோறு போடுமாப்பா?" என்பார் தந்தை.

"சோறு போடுவதா? பிச்சைதான் தாவேப்பா சோற்றுக்கு அவியம்? இதைப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தால் பசி வருமேதா வெறும் மருமகனே!" என்பான் ஆனந்த்.

"ஆனந்த்!"

அறையின் வாசற்படியிலிருந்தபடியே வாசு கூப்பிட்டான்.

சீதாபதியும் ஆனந்தின் பாட்டில் மேலும் மறந்திருந்தார். வாசு வந்ததை அவரும் கவனிக்கவில்லை.

"ஆனந்த்!"

வாசு அழுத்திக் கூப்பிடவே, சீதாபதி திரும்பினார்.

"யாப்பா!" சைகையிலும் சீதாபதி அவரை அழைத்துக் கம்பளியில் அமர்த்திக் கொண்டார்.

ஆனந்தப் பாட்டுடன் இயங்கிய மிருதங்க ஒலியை வாசுவின் குரல்தான் கேட்டான். கைகள் மட்டுமே மேலுலாவில் இருக்க, உடல் மட்டும் மெதுவாகத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

"ஆனந்த்! நீ பாக்கியவான்டா!" வாசு கூறினான்.

"அப்பாவுக்கு இப்படிச் சேவை செய்யும் பாக்கியம் பிள்ளைக்குக் கிடைத்திருக்கிறதே, அதைச் சொல்கிறாயா, வாசு?" என்று கேட்டார் சீதாபதி.

தாம் படுத்திருக்க, தமக்காக மகன் இப்படிப் பாடுபடுகிறானே என்று சீதாபதியின் நெஞ்சு முழுவதும் வருத்தம் என்பதை வாசு அறிவான். வாசுவிடம் தம் மனக் கிலேசத்தை ஏதோ ஒரு முறையில் வெளிப்படுத்திக் கொண்டேதான் இருப்பார் சீதாபதியும்.

"மாமா, உங்கள் மகனை இப்படி எத்தனை நாட்கள்தான் வீட்டு வைத்திருப்பீர்கள்? உங்கள் வீட்டுக்கு ஒரு மருமகள் வரவேண்டும் என்ற ஆசையே இல்லையா உங்களுக்கு?" சீதாபதியை நோக்கிக் கேட்டான் வாசு.

"ஏ வாசு! என் அப்பா மேலே என்னப்பா வன்மம் உனக்கு? போட்டிக்கு ஆள் தேடுறே?"

"என்னப்பா சொல்கிறீர்?"

"அப்புறமே! என்னால் ஒரு நாத்தான் சேவை செய்ய முடியும்! இன்னொருவர் இங்கே இழுத்துவிட முடியாதே. அதிப்பு வந்தாலோ, வெந்நீர் வைத்தாலோ என்னால் ஆகாதுடா!"

"பார்த்தீங்களா மாமா, இவன் பேச்சை!"

"ஆமாம், உன் கல்யாணம் எப்போ, வாசு? அதை நீ சொல்லவே இல்லையே!" சீதாபதி வாசுவைப் பிடித்துக் கொண்டார்.

*

"மேகேட்டியாப்பா. விஷயத்தை! கம்மாத் தலையாட்டிட்டு எழுந்து போற

''தேங்க்ஸ் அப்பா! நீங்கள் இது போல் கதியத்தருக்கு உங்களுக்கு ரொம்ப நன்றி!'' – ரமா உள்ளே துழைந்தபடி கூறினாள். அவள் பின்னே காத்தியும் வந்தாள்.

வெளியே சென்றிருந்த ரமாவும் காத்தியும் திரும்புவதற்குள் சொல்லிவிட வேண்டுமென்றிருந்த பொன்னம்மாவின் விருப்பம் நிறைவேறவில்லை. அதனால் பொன்னம்மாவின் மனத்தில் கோபமும் ஆத்திரமும் மாறி மாறிப் பொங்கி வந்தன.

''இந்தாப்பா கோவை, நீயாச்சு, உன் வேலையாச்சு. நான் எதுக்கு இடையே புகுந்து கெட்ட பேரை வாங்கணும்?... நல்லதை நான் சொல்ல வந்தால் அது உங்களுக்குக் கெடுதலாகத்தானே தோணுது!'' இரு கைகளையும் விரித்தபடி கூறினாள் பொன்னம்மா.

''அப்படியில்லே, பொன்னம்மா! நான் உண்மையாகத்தான் சொன்னேன். வாசலைக் காதலித்து மணக்க வேண்டுமென்று அவள் மனதில் ஏற்ற வேண்டியதுதானே. அவளோடு தன் வாழ்வு நன்றாக இருக்குமா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் யோசிச்சு செய்யவேண்டியவளும் அவளே. அதுக்கு நான் பொறுப்பில்லே.''

''நீ சொல்வது எல்லாம் புரியாமல் இல்லே. இருந்தாலும் இவங்க பெண்கள், உடனே அறிவால் யோசிப்பதில்லே. இப்போது நான் காரணம் தெரியாமல் குத்திக் காட்டினால், நாளைக்கு வாழ முடியவில்லை என்றுப்பாடும். அப்போ அந்தப் புருஷனை உதறித் தள்ளிவிட முடியுமா? பெரிய வக்கீலான இவளையே வேண்டாமென்று சொல்லி செய்து பார்க்கணும். குழந்தைகளுக்கு நல்ல புத்தி சொல்லணும். தெரியாமல் 'மிஸ்டேக்' ஆயிரம் காரணத்தைப் பார்த்து, தெரியாமல் பார்த்து 'மிஸ்டேக்' செய்துவிட்டோம்னு சொல்லி விடுகிறார்கள்!''

''வாழ முடியாமல் கண்ணைக் கசக்கி நின்னுட்டா நான் இருக்கேனே! விட்டோடு வைத்துக் கொள்ள வேண்டியது தானே. விட்டுவிடுவேனா?'' என்றார் கோவிந்தம்.

''கெட்டதைக் கொள்ளாமல் இது போல் நான் இடத்தைத் தீர்மானம் பண்ணுவது தவறு! இருந்தாலும் அதுக்கு யார் குறுக்கே நிற்க முடியும்? உண்மையும் எங்களுக்கு உறவு முறை. பேச்சு இருக்கு. உரிமை இருக்கு. செய்வது எல்லாம் நியாயம். இதைத் தான் அவளிடமே நேரடியாகவிட்டே கேட்டேன்.''

''ஆமாமாம்? அது யார் ரூபமோ?'' கோவிந்தம் கேட்டார்.

ஆத்ம பலத்தினால் உள்ளம் நிறை ஞானம் முற்று ஆன்மாவை 'மாறு ஆக்கிவிடும் வலிமை மிக்க ஒரு சக்திவேறாக அவர். இந்தியா மத்திய மாவட்டங்களில் முன்ன மாவட்டத்தைக் கலெக்டராகப் பணியாற்றியவர்.

— ஏ. வைத்தியநாதன்

''சரியாப் போச்சு! அவன் யார் என்றது, உனக்குத் தெரியாதா? இவங்க இரண்டு பேருக்கும் தெரியுமே! வாசலைப் பத்தி சொல்லவங்க அவளைப் பத்திச் சொல்லவேயா?'' பொன்னம்மா இடித்துக் காட்டுவது போல் கூறினாள்.

''கப்பா இருங்கள், அதைத. வாசலைப் பத்தி எப்படிக் இருப்பதாக அப்பாவிடம் கூறியபடி நெளிட்டது. நடு நடுவைப் பத்தி அப்படி யொன்றும் சம்பந்தம் இருப்பதாகத் தெரியவில.''

''கெட்டிகாரப்பா, உன் மகள் சொல்வதை! அந்த மகள் முறையாகவும் ரூபமாம், அவள் சம்பந்தம் தேவை யில்லையாம். ஆனால் எவனோ நேற்று வந்தவன் வாசலுக்கு, அவள் சம்பந்தம் தேவையாம்! புரிந்ததா?''

ரமாவுக்கு எரிச்சலாக வந்தது, எவனைப் பற்றி அவள் அதிகம் பேச வேண்டாமென்று விரும்பினாளோ, அவனைப் பற்றியே மீண்டும் மீண்டும் கூறினாளே இந்த அத்தை! வாசலின் மீது தனக்கு வெறுப்பு உண்டாகும்படி செய்கிறாளே! உறவு முறை கொண்டாடிக் கொண்டு இவள் இருக்கும் வரை சொல்லாது? அத்தைக்குச் சரியான பதிலடி கொடுக்க வேண்டும் என்று துடித்தது மனம். நிதானித்தாள்.

''அத்தை! ஒரு விட்டுக்கு மாப்பிள்ளையாக வரப் போகிறவன் முதலிலேயே சம்பந்தத்தோடு இருக்க வேண்டுமென்பது கட்டாயமில்லை. மாப்பிள்ளையாக வந்த பிறகுதான் உறவு முறை கூடும். மாப்பிள்ளையாக வரப் போகிறவரை அப்பா தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம். அதற்காக அப்பாவைச்

சேர்ந்த உறவுக்காரர்கள் எல்லோரையும் பற்றி அவர் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டுமென்பது அவசியமில்லையே!''

இப்படிக் கூறினவள் காந்தி.

அத்தைக்குக் காந்தி கடைக் கடைப் பதில் கொடுத்ததில் ரமாவுக்கு ஒரு திருப்தி. அத்தைக்கோ ஆத்திரம்.

இந்த நேரம் பார்த்து ரமாவையும் காந்தியையும் ஒரு கல்யாணத்துக்கு அழைத்துப் போக வசந்தி வந்து சேர்ந்தாள்.

ரமாவும் காந்தியும் வெறும் உடை மாற்றிக்கொண்டு தந்தையிடம் அனுமதி பெறுவதற்காக, ''அப்பா, வசந்தியோடு ஒரு விவாகத்துக்குப் போய் வருவோம்!'' என்றாள் ரமா. கோவிந்தம் தலையாட்டினார்.

''ஜாக்கிரதையாகப் போய்விட்டு சீக்கிரமாக வந்து சேருங்கள்!'' என்றாள் அத்தை. அவளுக்குக் கோவிந்தமிடம் தனித்துப் பேச வாய்ப்புக் கொடுத்து விட்டதில் மகிழ்ச்சி. இருவரும் சென்ற பிறகு தொண்டையைக் கனைத்துக் கொண்டு, ''கோவி! நீ எந்த பேச்சை மதிக்கிறாயோ தெரிந்திருந்தும் என்ன மாதக் கேக்கறே. வாயைத் திறந்து ஏதாவது சொல்லியே, அவளைப் பற்றி நல்லா விசாரிக்கலாம். உன் கௌரவத்துக்குப் பங்கம் வரக் கூடாது!'' என்றாள்.

இந்த நேரம் வாசலில் கார் சப்தம் கேட்டது. பொன்னம்மாள் திறந்திட்டாள். ஒருவேளை இப் பெண்களாகப் போனாலே திரும்பி விட்டார்களோ? கோவிந்தனைப் பார்க்க வேறு யாராவது வந்து விட்டார்களோ? இதென்ன, அவள் பேச்சுக்கும் பொதுக்கூட்டம் அடைகளம் போல் யாராவது வந்து கொண்டு...

பொன்னம்மாளின் சிந்தனை முடிய வில்லை. ''பெரியம்மா!'' என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டே ரூபகுமார் உள்ளே வந்தான்.

உடலில் தாராளமாக சூட். வெண்டிக் மனம் முன்னேறியாக இன்று. படிய வாரினிட்ட கிராப். அவளே வெறுத்த திறம்தான். அதற்கு மேல் உயர்ரகப் பவுடரின் மேல் பூச்சு. உள்ளே ரூபாய் சுவற்றுடன் நுழைந்தவன் பொன்னம்மாளின் அருகில் வேறொருவர் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டு தயங்கி நின்றான்.

''நீதானா? கார் சப்தம் கேட்டதும் யாரோன்னு பயந்துட்டேன். நல்ல சமயத்துக்குத்தான் வந்திருக்கே. உள்ளே வந்து இப்படி உட்கார்!'' என்று மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றாள் பொன்னம்மாள்.

ரூபகுமார் மெள்ள வந்து பொன்னம்மாளின் அருகில் பவ்யமாக அமர்ந்தான்.

''என்னடா இப்படி நடுங்கறே? இது யாருன்னு தெரியலியா? இதுதான் கோவிந்தம். ரமா, காந்தியோட அப்பா...''

ரூபகுமார் கோவிந்தமை நோக்கிக் கரம் குவித்தான். ''ஓ! ரமாவின் தந்தையா? உங்களைச் சந்தித்ததில் ரொம்ப சந்தோஷம்.''

''கோவி, இவன்தான் ரூபகுமார். இப்ப நிறைய நேரத்துக்கு முன்னுரிப் பேசிக்கிட்டிருந்தோமே. அந்தப் பையன் தான் இவன். இந்த ஊரிலதான் இருக்கிறான்.''

கோவிந்தம் அவனை நோக்கினார். பிறகு, ''இந்த ஊரிலதான் படித்துக் கொண்டிருக்கிறாயா?'' என்று கேட்டார்.

''நல்லூத்தான் கேட்டீர். நான் இவன் படிப்பெல்லாம் முடித்து வியாபாரத்தில் இருக்கிறான். நீ என்னடான்னு இப்போ தான் மெள்ளப் படிக்கிறாயான்னு கேட்கிறே! இவனுக்குப் படிக்கறதுலயுமட அலுப்பும் இல்லே. அப்பா ஆரம்பிச்ச வச்ச வியாபாரம் இருக்கு. அதையே நல்லபடி பெரிசாக்கிட்டான். கை நிறைய சம்பளம் இருக்கு. அப்படி இருந்தும் படிப்பு மேலே ஆசையிலே படிச்சு முடிச்சுட்டான்.... இவன் யாருன்னு தெரியலையா உனக்கு? என்னோட தங்கை மாதவியோட மூத்தவன் இருந்தானே, நினைவு இருக்கா?...''

கோவிந்தம் தலையாட்டினார். மாதவி காதலித்து விவாகம் செய்து கொண்டது நினைவுக்கு வந்தது.

''அந்த மாதவியின் மூத்த பிள்ளை தான் இந்த ரூபகுமார். இப்போ அப்பாவும் இறந்துட்டார். அப்பா வியாபாரத்தை இவன் கவனிக்கிறான்.''

''என்ன வியாபாரம்?''

''கேவல் ஸைல் புரொடக்ஷன்' பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்களே, அதில் முக்கால் பங்குக்கு மேல் அப்பாவினுடையது. இன்னும் சில கம்பெனிகளிலும் டைரக்டராக இருந்தார். அப்பா பதவிகளிலெல்லாம் இப்போது நான் இருக்கிறேன். வேறு சில இடங்களிலும் டைரக்டராக இருக்கிறேன்.''

''நீ ஆர். கேள்வியின் புதல்வரா?''

''ஆமாம். உங்களுக்கு அப்பாவை முன்பே தெரியுமா?''

''கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். நேரிடைப் பழக்கம் இல்லை.''

இவர்களின் பேச்சைக் கவனித்த பொன்னம்மாளின் இதயம் ஆனந்தத்தில் நிரம்பியது. அவள் பயந்தது போல் அபசகுனம் இல்லை. எல்லாம் சுப சகுனமாகத்தான் தோன்றியது.

(தொடரும்)

கண்ணில் பட்டதும் காதில் விழுந்ததும்

புகைப்படம் பிடிப்பது மிகவும் கலைம். ஆனால் அந்தப் புகைப்படத்தையே ஒரு கலைப் படமாகப் பிடிப்பது கடினம். காமிராவின் விரும் காட்சியில் கலை அம்சம் இருக்கிறதா, எடுக்கப்படுகிறபோது அந்தக் காட்சி, படமாக மாறும்போது அதில் ஒரு 'தனித்துவம்' இருக்குமா என்பதை யெல்லாம் முன் கூட்டியே தீர்மானித்து காமிராவின் பொத்தானை அழுத்தும் புகைப்படக்காரர் சிறந்த கற்பனை வளம் உள்ளவராக இருக்க வேண்டும்.

ஜெர்மானிய தூதரகத்தைச் சேர்ந்த கன்சல் காப்பர் (Consul Kopf) இந்த ரகத்தில் சேர்ந்தவர். கடந்த சில ஆண்டுகளில் அவர் பாரதத்தின் பல பகுதிகளுக்கும் போய் வந்து ஆங்காங்கு தாம் ரசித்த சில காட்சிகளைப் புகைப்படங்களாக மாற்றி அந்தப் புகைப்படங்களைத் தொகுத்துச் சமீபத்தில் சென்னை மாகவ்ஸ்லேர் பவனில் கண்காட்சியாக வைத்திருந்தார். கன்யாகுமரியிலிருந்து காஷ்மீர் வரை, மக்கள், மரங்கள், எல்லாமே அவர் காமிராவில் கெமிரூத்திருக்கின்றன.

பனிபடர்ந்த கயிலைமலைச் சோலையின் ஓரக்காரையில் மேற்கும் பக்கம் பகலி விருந்து நாம் எத்தனையோ தடவைகள், அக்கரையில் உள்ள ஊர், பகலிலும் சோபுரங்களையும் பார்த்திருக்கிறோம். அந்த காட்சியை கன்சல் காப்பர் ஒரு நல்ல கோணத்திலிருந்து படம் பிடித்திருக்கிறார். இந்தப் பக்கத்தில் உள்ள தென்னை மரக் கீற்றுகளும், காமிராவின் பார்வையை ஒட்டியிருக்கிறார். முன்னணியில் நீரும் அந்தத் தென்னை கீற்றுகள் கோபுரம் மின்னலிக்கு ஒரு தனி அழகைக் கொடுக்கிறது.

'தொழிலில் மத்த நேரம்' என்ற தலைப்பில் ஒர் எளிய்வர் பாத்திர வியாபாரி தம் கடையில் பாத்திரங்கள் நடுவே உட்கார்ந்து நிம்மதியாய் பத்திரிகை படித்துக் கொண்டிருப்பதைப் போல் ஒரு புகைப்படம். பல பளக்கும் பாத்திரங்களினிடையே படைப்பு இல்லாத வியாபாரியின் முகம், மிகவும் ரசிக்கத்தக்க மாறுதல்.

'தேர்த் வேலை' என்ற தலைப்பில் காலம் சென்ற பண்டித ஜவாஹர்லால் நேரு உலகிலுள்ள அனைவரும் நேரத்தில் ஒரு படம் இருந்தது. உற்சாகம் நிறைந்த அந்த முகத்தைச் சாதாரணமாக வேறு படங்களில் பார்த்திருக்க முடியாது. மலைமலைப்புறக் காட்சிகள் (படம்), நாகர்கோவிலுள்ள தென்னை மரங்கள், திருவிக் கல்யாணம், கல்கத்தா புராண் வண்டி என யாவே இந்தப் புகைப்படக் காட்சியில் இடம் பெற்றிருந்தன. மொத்தம் நாற்பது படங்கள். எல்லாவற்றிலும் ஒருவித தனித்தன்மை உணர முடிந்தது.

'ஒரு ஜெர்மானியரின் பார்வையில் பாரதம்' என்ற தலைப்பு இந்தக் காட்சி அமைப்புக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது.

அந்த ஜெர்மானியரின் பார்வையில் நம் நாடும் கற்பனையும் நிறைய இருக்கின்றன என்று பாராட்டலாம்.

* * *

இலங்கைத் தாட்டைச் சேர்ந்த திரு ஆங்கல விக்ரம் என்ற நாகரீகர் சமீபத்தில் சென்னைக்கு வந்திருந்தார். எழுத்தாளர் வருகையும், ரசிகர்களுக்காகவும், அவர் பிரிட்டிஷ் கௌன்சில் மாகவாகியில் ஒரு முக்காலமணி நேரச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்.

சம்பிரதாயமாக உடை அணியும் பாணியை இன்றும் விடாதவர்கள் பிரிட்டிஷ்காரர்கள். ஆனால் ஆங்கில விமானி, அநாயாசமாகத் தூய்மை அமெரிக்கப் பாணியில் வெள்ளைப் பூக்கள் போட்ட கறுப்பு அரைக் கைச் சட்டையைப் போட்டுக் கொண்டு வந்து சிரிக்கச் சிரிக்கப் பேசி முடித்தார். முப்பத்தி ஆறு வயதிருக்கும் அவர் எழுத ஆரம்பித்தாராம். இப்போது அவர் அறுபது வயதை எட்டிக் கொண்டிருக்கலாம்.

"என் நாயருக்கு வயது பேசுவது என்றும் தொய்வு படிகாது. என் தகப்பனாரோ மனைத் தட்டுமாறி ஏற்படுமோது, பணம் புரட்டச் சலையாக சரிகை விற்பார். விட்டில் அடிக்கடி குடிப்பச் சண்டை நடக்கும். நான் சிறுவனாக இருந்த போது இந்தச் சண்டைகளைக் கவனிப்பேன். இவையெல்லாம் சேர்ந்துதான் என்னை ஒரு நாவலாசிரியனாக மாற்றின என்று நம்புகிறேன்" என்று சொல்லிக் கலகலப்பை ஏற்படுத்தினார்.

"இவர் புதிதாக என்பதைச் சொல்லி விட்டார்!" என்று அங்கலாய்த்தார் ஒர் உள்ளூர் எழுத்தாள நண்பர்.

"புதிதாக ஏதாவது இருந்தால், நம் மீடியாவை நாம் சொல்லுகிறோம்! அருகாடை அடுத்த நாவலுக்கு அதைப் பற்றிப்படித்துக் கொள்ள மாட்டோமா?" என்று சிலேடை விருந்த ஒரு வாசகரிடம்.

– மேலு

உங்களுக்கு சுவையுள்ள, கெட்டியான, ஸ்ட்ராங்கான மற்றும் உடனே தயாராகும் காபி வேண்டுமா...

இதோ

ப்ரு

இருக்கிறது

ப்ரூக் பாண்ட்

ப்ரு

இன்ஸ்டன்ட்

காபி சிக்கரி ப்ளெண்ட்

கெட்டியான, ஸ்ட்ராங்கான காபி-சிக்கரி கலவையான ப்ரு உடனடியாக தயாராகிவிடுகிறது! புத்துணர்ச்சியளிக்கும் மிகச் சிறந்த பானம்.

அத்தியாயம் 20

சதித் திட்டம்!

''ஹலோ சார்ஸ்! வெல்கம்! உள்ளே வாருங்கள்'' என்ற டாக்டர் வேணுகோபால், வரவேற்பு அறையில் இப்போது கோபாலாக மினுங்கிய சோபா-கம் பெட்டை நோக்கிக் கை காட்டினான். ''உட்காருங்கள். நீங்கள் என்னை தவறாக நினைத்துக் கொண்டிருப்பீர்கள் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிறேன். உங்கள் 'வெயிட் லாஸ்' நீங்கள் கனவாக மறைந்த வேண்டும். இவ்வளவுத் தொந்தி போட ஆரம்பித்திருக்கிறது. இப்போதே அதைக் கட்டுப்படுத்தாமல் வளரவிட்டால் அப்புறம் அதை அடக்கி ஆளவே முடியாமல் போய்விடும். நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள், இந்த உலகத்தில் உள்ள தொண்ணூற்று ஐந்து சதவிகித ஆண்களுக்கு அடிப்படைத் தேவை 'ஒன்வெயிட்'தான் என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.''

சாருகேசி சிரித்தாள். ''வேறு! ஏதாவது....''

''எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் என்னை டாக்டர் என்ற முறையில் பார்க்க வரவில்லை. நானும் டாக்டர் என்ற முறையில் இதைச் சொல்லவில்லை. இது என் 'கல்லூரிப் பூ'முதலில்லை. ஒரு 'ஃபிரெண்ட்லி அட்வைஸ்', அவ்வளவு தான்.''

''நான் சொல்ல வந்தது வேறு. தினம் அரை மணி நேரத்துக்குக் குறையாமல் தேகப் பயிற்சி செய்கிறேன். அது போதுமில்லை என்று புரிகிறது. ஆனால் அதற்குமேல் நமக்கு நேரம் எங்கே கிடைக்கிறது?''

''5BX என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா?''

'இல்லை' என்று தலையாட்டினாள் சாருகேசி.

''ராணுவ வெலோடியன் ஏர் ஃபோர்ஸில் பணிந்த ஆராய்சிகளுக்குப் பிறகு 5BX தேகப் பயிற்சிகளை உருவாக்கி வீருக்கிறார்கள். மிகக் குறைந்த நேரத்தில் மனிதனுக்குத் தேவையான முழு எனர்ஜியை உடற்பயிற்சி அளிக்கவல்லது என்பதுட்டனை. 'நேரமோ நேரமின்மை' என்று பரபரக்கும் நம்மைப் போன்ற பட்டணவாசிகளுக்கு ரொம்பவும் ஏற்றவை. ஒரு நாளைக்குப் பதினைந்து நிமிட நேரம் இந்தப் பயிற்சியில் ஈடுபட்டால் போதும். வேண்டாலும் பன்னிரண்டு நிமிடங்கள்.''*

''அப்படியா? ஆச்சரியமாகவிருக்கிறதே!'' என்றாள் சாருகேசி.

''ஆச்சரியப்படுவதுடன் நிறுத்திக் கொள்ளாமல் பயிற்சிகளைச் செய்வதில் சிரத்தையும் காட்டினால் பலனதைட்டம் இருப்பீர்கள். உங்களுக்குக் கல்யாணம் ஆகி விட்டதா?''

சாருகேசி இல்லை என வேட்கப்பட்டுச் சிரித்தாள். ''இன்னும் இல்லை.''

''ஒரு வேளை அதைப் பற்றித் தான் எதாவது பேச வந்திருக்கிறாரா என்னிடம்?''

''உம்...அப்படியும் வைத்துக் கொள்ளலாம்.''

''பலே! பலே! யாரையாவது என்னை பந்தத்தில் சிக்க வைப்பது என்றால் எனக்கு ரொம்பக் குஷி. சரி, நீங்கள் என்ன சாப்பிடுகிறீர்கள்? டீயை எதுவும் கிடைக்காது. என் அம்மாவை வேண்டி கேட்ட வேளையில் காப்பி போடு. ஒன்றைக் கொண்டா என்று தான் தொந்தரவு செய்வதில்லை. எனர்ஜெடிக்காகவைத்துக் கொள்ள அவள் அறுமதிக்க மாட்டேன் என்கிறாள். 'குடிப்பா குடிக்கணுமா? நீ ஒருத்தன்தானேடா? எனைத்தும் போட முடியாதா என்ன?' என்கிறாள். அபிமானமான அம்மா ஒரு வகையில் தொந்தரவுதான் இல்லையா?''

''எனக்குக் காப்பி தர முடியுமில்லை என்பதற்காக உங்கள் அம்மா உங்களிடம் வைத்திருக்கும் அன்பைத் தொந்தரவு என்று சொல்லாதீர்கள், எனக்குச் சாப்பிட எதுவுமே இல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை.''

''அம்மிஞ்சியே வயிற்றை நிரப்பி கொள்கிறேன் என்கிறீர்கள். ஆனால்...

---

* இந்த 5BX (5 நிமிடம்) 8BX (8 நிமிடம்) தேவைப்படுவோர் மற்ற விவரங்களுக்கு Physical Fitness என்ற தலைப்பில் உள்ள புத்தகத்தைப் படித்துப் பார்க்கவும். Penguin Book Nov 2003.

சற்று இருங்கள். அல்பு கொண்டு வருகிறேன்!''

வெளுகோவாய் உள்ளே போய் ஒரு தட்டில் சிறிது தேன்குழலும் ஒரு கண்ணாடி டம்ளரில் முக்கால் பாகம் எலுமிச்சம் பழ சர்பத்தும் எடுத்து வந்தான்.

''இதற்குத்தான் அல்பு என்று குறிப்பிட்டீர்களா?''

''தேன்குழல் செய்ய தென்ரல் சுலபமா, சொல்லுங்கள். இதெல்லாம் எதற்காக அம்மா செய்து அவஸ்தைப்படுகிறாள்? மோசமல் நாராஜி எழுதிய ராமாயணத்தையோ, பாரதத்தையோ படித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருப்பேன் என்ரல் கேட்க மாட்டான். 'உனக்குச் செய்வதில் எனக்கென்ன ஆனந்தம்?' என்கிறாள்.''

''அன்பிலும் உருவான தேன்குழல் நன்றாகத்தான் இருக்கிறது'' என்ரல் சாரங்கன், அதைக் கையத்துக் கொண்டே. ''உப்புதான் கொஞ்சம் தூக்கலாகப் போய் விட்டது!'' சிரித்தான் அவன்.

''அதற்கு விருந்தாளி நீயாக ஒரு விளக்கம் இருக்கிறது, சாரங்கன்! இதைச் செய்தவள் என் அம்மா. மாலை குளி பார்த்தபோது அவளுக்கு உப்பு தூக்கலாகவே தோன்றியிராது. ஏன் தெரியுமா? வயது ஆக ஆக, நாக்கில் உள்ள குளி பார்க்கும் நரம்புகளின் சக்தி குறைகிறது. அப்போது உப்பு, காரம் எல்லாமே கொஞ்சம் மிகுதியாக இருந்தால்தான் நன்றாயிருப்பதாகத் தோன்றும்!''

''வேறி இன்டரஸ்டிங்!'' என்ரல் சாரங்கன்.

''சம்யா மரியாளைக்குச் சொல்கிறேன், வைரியமாகத் இருக்கிறதென்று. நீங்கள் வந்த விஷயத்தைக் கேட்காமல் நான் உங்களை 'போர்' அடித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.''

''போர் ஒன்றுமில்லை. ஆனால் நான் உங்களிடம் மேல் வந்த விஷயமும் கொஞ்ச முக்கியமானதுதான்.''

''சொல்லுங்கள்.''

சாரங்கன் எப்படிப் பேச்சை ஆரம்பிப்பது என்று சற்று நேரம் யோசித்து விட்டுக் கூறினான்: ''வெளு! நான் சொல்லப் போவது சரு வதானவைப் பற்றி. நியாயமாக நான் இதெல்லாம் பேசக் கூடாது. நான் அவருடைய அந்தரங்கக் காரியதரிசி. ரகசியங்களைக் காக்க வேண்டிய பொறுப்பு உள்ளவன். நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்யக் கூடாது தான். ஆனால் இப்போதுள்ள நிலைமையை இப்படியே தீடிக்க விடுவது சருவுக்கே நல்லதல்ல என்பது ஒரு காரணம். நீங்கள் சாருவின் நல்வாழ்வில் உண்மை அக்கறை கொண்டுள்ளவர் என்பது இன்னொரு காரணம். மூன்றாவதாக...''

''மூன்றாவதாக?''

''நான் அவருக்குச் சேவை செய்கிறவன். அவனிடம் சிற்பத்தை தான் தட்டிக் முடிகிறதே தவிர, யோசனை சொல்லவோ வாதாடவோ என்னால் முடியவில்லை. அதற்கெல்லாம் அவர் அதிகமாக இடம் தருவது மில்லை. உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்தே பழகி விட்டான்.''

''சொல்ல சரி, உங்கள் சங்கடம் எனக்குப் புரிகிறது.''

''ஆனால் வேறு, உங்கள் நிலைமை வேறு. நீங்கள் அவருக்கு அறிவுரைகளைத் தாராளமாய் வழங்கலாம். அதற்கு உரிமையுண்டு.''

''நான் அறிவரை வழங்கலாம்; ஆனால் போது வழங்கியும் வருகிறேன். ஆனால் அவன் எதையும் கேட்பதில்லை. உபதேசிக்க எனக்கு உரிமை உண்டு; அதன்படி நடக்க அவருக்கு உரிமை உண்டு!''

''அது உண்மைதான். ஆனால் நீங்கள் சொல்வதைத் அவன் கேட்காது போகலாம் என்றாலும் மனசாட்சி என்ற ஒன்று உங்களுக்கு இருக்குமில்லையா?''

''கண்டிப்பாக சாரங்கள்! உங்களால் அறிவுரை வழங்க முடியாது; ஆனால் எதைப் பற்றி அவருக்கு யோசிக்க வேண்டும் என்பது தெரியும்! என்னால் அறிவுரை வழங்க முடியும்! ஆனால் எதைப் பற்றி நான் அவருக்கு நல்ல விதமாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. விசித்திரமான நிலைதான்.''

''இந்தச் சிக்கலுக்கு நீங்களாகவே தீர்வு காண்பதற்காக மேலும் சிலரை உங்களிடம் சொல்லாமல் என்று வந்திருக்கிறேன். ஆனால் நான் இவற்றை உங்களிடம் கூறியதாகச் சாருவுக்குத் தெரியவே கூடாது.''

''அப்படியானால், அவருக்கு அறிவுரை வழங்கும்போது இந்த விவரம் எனக்கு எப்படித் தெரிய வந்தது என்று அவன் கேட்டால்தானே, அதற்கு என்ன பதில் சொல்வது?''

''பிரச்னைதான்!''

''அந்தப் பிரச்னையைப் பிறகு கவனிப்போம். நீங்கள் விஷயத்தைச் சொல்லுங்கள்!''

''வேறு! இரு நாட்களுக்கு முன்னால் கண்ணிமாரா வில் நடந்த விருந்தின்போது சாரு உங்களுக்கு ஒரு கடிதமும் பரிசும் கொடுத்து என்ன சொன்னாள் நினைவிருக்கிறதா?''

''எத்தனையோ அறிச்சி ஏற்பட்டாலும் சரி, எங்கள் இருவரிடையிலும் உள்ள நட்பு 'வாத்புரு' போல இருந்து நிலைக்க வேண்டும் என்றாள்.''

''அதன் உள்ளர்த்தம் புரிந்ததா உங்களுக்கு?''

''உள்ளர்த்தத்தோடு அவள் பேசியதாக நான் நினைக்கவேயில்லை!''

''அதிர்ச்சி என்று அவள் எனக்குக் குறிப்பிட்டாள் என்று நான் சொல்லப் போகிறேன். வேறு! சாரு மீனாக் மெயில் செய்யப் படுகிறாள்!''

'ஆஸ்ப்ரோ'

மட்டுமே மைக்ரோஃபைன்ட் செய்யப்படுகிறது அதிவேகமாக வலியை வெளியே இழுப்பதற்காக

தேக்க வண்டலைகளுக்கு புதிய மைக்ரோ ஃபைன்ட் 'ஆஸ்ப்ரோ' சாப்பிடுங்கள்: தோல் • தலைவலி • உடல்வலி • ஃப்ளு • ஜுர கோத்துடன் கூடிய ஜலதோஷம் • முட்டுவலி • தொண்டை அழற்சி • பல்வலி.

புதிய மைக்ரோஃபைன்ட் 'ஆஸ்ப்ரோ' இப்பொழுது கொடுக்கும் அதி நவீனமான வலி நிவாரணியாகும்.

புதிய மைக்ரோஃபைன்ட் 'ஆஸ்ப்ரோ' அதிவேகமாக வலியை வெளியே இழுத்துவிடுகிறது.

உட்கார்ந்திருந்த ஆசனத்தை விட்டு விருட்டென்று எழுந்தான் வேணு. "நிஜமாகவா? ஏன், எதற்காக, யார் அவனைத் தூண்டிவிட்டிருக்கிறார்கள்?" என்று பரபரப்புடன் கேட்டான்.

"ஏன், எதற்காக, என்றெல்லாம் எனக்கும் தெரியாது. மதியம், சந்திரா மாலை என்று இருவர் அடிக்கடி வந்து போகிறார்கள்."

"மதியம்... சந்திரமா... யார் அந்த அயோக்கியர்கள்?"

"யாரென்று தெரியாது. எங்கிருந்து வருகிறார்கள் என்பதற்கும் தகவல் ஏதும் கிடையாது. மதியம், சந்திரமா எல்லாமே அவர்களுடைய உண்மையான பெயர்களாயிராது என்றும் எனக்குத் தெரிகிறது. ஒவ்வொரு தடவையும் பத்தாயிரம், இருபதாயிரம் என்று அவர்களுக்கு அள்ளிக் கொடுக்கிறாள்."

"அடி பாவிகளா! ஆயிரம் இரண்டாயிரம் போதாதாமா?"

"இந்த விவரத்தை யார் மூலமாகவாவது என்றாவது நீங்கள் தெரிந்து கொண்டுவிட நேர்ந்தால் அதன் பிறகும் உங்களுக்குச் சாருவிடம் உள்ள நம்பிக்கை போய் விடுமா?—இதுதான் இன்று சாருவுக்குள்ள பிரச்சினை. மனம் போனபோக்கில்... அதனால்தான் அன்று அவள் அப்படிச் சுகமாகப் பேசினாள்!"

புதிதாக வினவிய பல விஷயங்கள் இப்போது புரிந்தன போலிருந்தது: அந்த சமயம் வேறு பல புதிய, பெரிய புரிதல்களும் வேணுவின் எதிரே நின்று அவனைக் குழப்பின.

"எங்களிடையே உள்ள தொடர்பைக் குறிக்க நாட்டு என்ற சொல்லைத் தான் அடிக்கடி சாரு பயன்படுத்தி வருகிறாள். சாருக்கள், ஆனால் என்ன நிஜ வேறு. உங்களை என் சகோதரன் போல பாவித்து வெட்கமின்றிச் சொல்கிறேன். அவளை நான் காதலிக்கிறேன். இல்லை, அப்படிச் சொன்னால் போதாது. அதற்கும் மேம்பட்ட ஒரு தெருக்கமான நிலையை நான் உணர்கிறேன். புரிகிறதா?"

"புரிந்து கொள்ள முயல்கிறேன்."

"சாதாரணமான ஒரு ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் இடையில் அன்பு துளிர்த்தால் அதற்குக் காதல் என்று வாலித்து விட்டு போகலாம். ஆனால் தொடர்பு காதல் என்கிறோம். ஆனால் நாம் அசாதாரணமானவர்கள். அவளிடம் நெருங்கிப் பழகும் எந்த ஆடவனும் அவளிடம் வேறு மாதிரியான காமத்தான் செய்வான். அவை என்ன என்று உங்களுக்கே தெரியும்."

சாருக்கள் தலையாட்டினான். "முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்ற ஆர்வம்:

கட்டைப் படக் கவிதை

ஒரு குடையில்

.ஆண் :

உனக்கு வேண்டாம் குடையென்றால்
எனக்கும் வேண்டாம், விடு சற்றே!
உனக்குச் சாரல் பிரியமென்றால்
எனக்கும் பிரியந்தான் பெண் பெட்டே!

பேசிக் வேண்டாம். கைகளுடைப்பு
நிற்கே சாரல் விடையாம்.
இணைந்து வந்தால் இருவருமே
நனைதல் இல்லை ஏடையாம்!

.ஆண் :

'எனும் நீரும் ஒரு குடைக்கீழ்
வந்தால் உலகம் என்சொல்லும்?
யாரும் உதறும் பூந்தென்றல்
வருவேன். நீ சென்னும்!'

என்றும், புத்தகம் ஏசுகளிலும்:
ஏதும் எழுத்தும் பிறக்குளிலும்,
என்றும் வந்த இயற்கையே,
உடையும் போலோம் எவ்விதமே!

— வேலன்

அதற்காக அவள் கைப்பிடிக்கும் வழிகள்....''

''நீங்கள் மனிதாதையுடன் வாழ்ந்ததை கனைப் பயன்படுத்துகிறீர்கள். நான் அப்படி மட்டுமே சொல்கிறேன். கெஞ்சுங்கள், வற்புறுத்தல், மிரட்டல், தந்திரங்கள் இத்தியாதி தவிர, கவர்ச்சி காரணமே தன் தொற்றத்தையே அவர் காரியங்களில் சாதித்துக் கொண்டு போகப் பயன்படுத்துகிறாள். தன் கைகளை வேறு பலருக்கு மது வழங்கவும் அவள் தயாராகிவிட்டாள்—எல்லாம் பணம் சம்பாதிக்கும் என்ற ஒரே நோக்கத்துக் காக.''

''நீங்கள் சொல்வதைக் கேட்கவே எனக்கும் பயமாக இருக்கிறது. சாரு பரிதாபமானவள் என்பதில் எனக்கு லவலேசமும் சந்தேகமில்லை.''

''அந்த நம்பிக்கை எனக்கும் உண்டு. கேத்தில் நீ சென்றாயாரை என்று அவரிடமே நான் கூறியிருக்கிறேன். ஆனால் அதையே வேறுவிதமாக — அருவருப்பூட்டும் விதமாக — வர்ணிக்கவும் என்னால் முடியும். 'ஏய்யா, சாக்கடையில் கழல்கிறாய்' என்று நான் உன்னைக் கேட்டேன். 'வெற்றுடம்பாக நடமாடுகிறேன்? ஆடைகளை வெல்வாம் அணிந்து கொண்டுதானே சாக்கடையில் இறங்கி இருக்கிறேன்!' என்று நீங்கள் சமாதானம் சொல்வீர்களா?''

''உங்கள் வாதத்துக்கு என்னிடம் பதில் இல்லை.''

''இருக்க முடியாது! இப்படிப் பட்ட ஒரு பெண்ணைத் தன்மானமுள்ள எந்த ஆண் நினைத்து காதலிப்பான்? அவள் அழகில் மோகம் கொண்டு அவளை மணக்க முன்வரலாம்; அவள் மனத்துக்கு ஆசைப்பட்டு அவளைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் காதலுக்கு அங்கு இடமேது?''

சாருவின் தலையசைத்தாள். மௌனமாக என்ன.

''ஆனால் எனக்கு அவளிடம் உள்ள ஒற்றை நுனாகளெல்லாம் நன்றாகத் தெரிந்திருந்தும் அவற்றையும் மீறிக் காதல் உணர்ச்சி பொங்குகிறது. கருத்து வேறுபாடுகள் என்று பார்த்தால் எனக்கும் அவளுக்கும் இடையில் மலைக்கும் மடுவுக்கும் இடையில் உள்ள வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஆனாலும் நான் அவளைக் காதலிக்கிறேன்!''

விரித்திராளை ஒரு பிரமிருவியைப் பார்ப்பதுபோல் சாருவின் வேறுவை நோக்கினாள். ''அதனால்தான் காதலை விட மேம்பட்ட ஒரு நிலை என்று சுதீர் பீட்டர்களா?''

''அப்படி அதை வர்ணிப்பதா அல்லது எனக்கு மூன்றாம் கோணம் என்று மாறி வாட்டுவதா என்றே எனக்குச் சில சமயங்களில் சந்தேகமாகப் போய் விடுகிறது. ஆனால் அவளிடம் எனக் குள்ள அளவிலாத காதல் மட்டும் எனக்கு என்னாளும் சந்தேகம் இல்லை!''

''இத்தனை அன்புடன் காத்திருக் கும் உங்களை அவள் ஏன் கல்யாணம் செய்துகொள்ளாமல் காலம் கடத்து கிறாள்? முறையில் கல்யாணத்துக்கு இருந்தும் அடையாள நீங்கிவிடுமே?''

''யாருக்கான் எனக்கும் புரியவில்லை. கல்யாணம், தொழில் வாய்ப்புக் ஆகிய துறை களில் நான் அடைந்து வரும் முன்னேற்றத்துக்குத் தடை யாக அவள் கொள்ளி வருவது தொடர்ந்து எனக்கு நான் சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கும் சொற்ப நிலை யிருக்கிறது. அவளுடைய கடந்த கால வாழ்க்கையில் ஏதோ ரகசியம் இருக்கிறது. அதை வெளிக்குக்கொண்டு இப் போது அவளை 'பளார்' என்று நிறுத்தலாம் இருக்கலாம் கேள்வி என்று அவள் நிர்வாணமாக்கி கூறுவதற்கும் அந்த ரகசியமே காரணமாய் இருக்க லாம் அல்லவா?''

''அந்த ரகசியம் என்னவென்று நாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.''

''எப்படிக் கண்டுபிடிப்பது? உங்க ளுக்கு ஏதேனும் வழி தோன்றுகிறதா?''

சாரு கண் மோகித்தான். சட் டென்று அவள் முகத்தில் நிம்மித் தான். ''எனிடமாயும், சந்திராயனும் அவள் முதன் முதலில் பார்க்க வந்த போது அவர்கள் தொடர்ந்து கொண்டிருந்த பெண் சாரு இல்லை என்று சொல்லி அவரிடமிருந்து பார்த்தேன். ஆனால் அவர்கள் மறுபடியும், 'புலிதமான சுவை நிலைகளையும் மாறாமல் பாவம் பண்ணாத நடிகைகளா?' என்று அவர் கேள்வி கேட்டார்கள். எங்களால் பார்க்க முடியாமல் போய்விட்டதால் நடந்தது!''

''இந்தத் தகவல் நமக்கு ஏதேனும் விதத்தில் உதவப் போகிறதா? சுவாரஸ்ய மான செய்திகளில் உற்சாகமாகி வாங்க கடலில் விழுகிறது. வழியில் ஏற்ற கூடாதா கனவுகள், புதிய விருப்பங்கள். எங்கே எப்படி போய் முடியும் என்று யாரால் சொல்ல முடியும்?''

''அதெதுவும் நடக்காத காரியம்.''

இருவருமே மௌனமாகி ஆழ்ந்த யோசனையில் ஆழ்ந்தார்கள். சில நிமிஷங்களுக்குப் பிறகு

சாரங்கன் பேசியபோது அறுதலாக் பொங்கியது அவன் குரலில்.

"சாருதானிடம் உள்ள ஆற்றல் குறைகளை நீங்கள் சற்றுமுன் பேசி பறுத்திச் சொன்னீர்கள். ஆனால் அதும், மதுவும், வாழ்வும் வாழ்வும் மட்டும்தான் இந்தத் தொழில் வாழ்க்கை சாம்ராஜ்யத்தை உருவாக்கியதாகச் சொல்லிட முடியுமா?"

"சாரங்கன்! நான் அப்படி நினைக்கவில்லை. வேறு யாராவது அப்படிச் சொன்னாலும் நான் அவருடன் சண்டைக்குப் போகத் தயார்!"

"சாரு ஒரு மேதை, வேறு! அதில் விருந்து அவள் செய்த திறமைப் பார்த்தும் பார்த்தும் பிரமித்தவன் நான்."

"நீங்கள் மட்டுமென்ன? தொழில் வர்த்தகத் துறையில் விஷயஞானம் முள்ள எவருமே பாராட்டத்தான் செய்வார்கள்; அல்லது பொறாமைப்படுவார்கள். அதைக் காரியங்களில் இரண்டாவதே இந்த அளவுக்கு முன்னேறும் ஆற்றல் அவளுக்கு உண்டு என்பதாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது. இதை அவளிடமே சொல்லி புரிந்துகொள்ளச் சொல்கிறேன், நான்."

"எல்லாரது நல்லபிப்பிராயத்தையும் அட்டியலாகக் காரியங்களைச் செய்து கொண்டு போவாள்! இன்று அதே சாரு பரிதாபப்படும்படி நடந்துகொள்வாள். தவற்றுக்கு மேல் தவறுகள். எடுத்ததற்கெல்லாம் கோபம். அந்த மற்ற குற்றச்சாட்டுகள்."

"நான் ஒருத்தன் இருந்து என்ன பிரயோஜனம், சொல்லுங்கள்? என்னை அடிக்கடி எச்சரிப்பதன் மூலம் எவ்விட பிரச்சனைகளும் அவள் தன் சாதனைகளுக்கு ஏன் மேலும் வேறுவகைகளாக ஒப்புக்கொண்டதை அன்று பார்ட்டியில்போது கேட்டீர்கள்." வேறுவிதமாக வலக்கரம் இடக் காதில் இருந்த கடுக்கனை அழுத்தமாக தடவிக் கொடுத்தது. "நான் இன்று நாலைந்து தடவை முயன்றும் அவளுக்கு மனம் கொள்ளும்படி ஒரு பெரும் விரோதியாகப் பிரத்தி கிறது போதும்!"

"மனம் கொள்ளும்படி அவரை கொல்ல முயலாது வேறு."

"அப்படியா?"

"அதுதான் சரியான வார்த்தை. மதுவி மாறாகவும் சந்தர்ப்பவாதத்துக்கும் கொடுத்து வேறு யாரும் கொஞ்சம் கறுப்பு மனம் கொண்டவராக எண்ணி வந்தால் ஒரு நிமிஷம் தான். மற்ற எதிரும் மனம் செய்ய மாட்டார்கள். செய்தாலும் இந்த நிமிஷத்தை முடிவுக்கு வர முடியவில்லை அவளால்."

SWARAJYA ANNUAL NUMBER 1970

The SWARAJYA *Annual Number 1970 will be released on January 23, the birth anniversary of Khasa Subba Rau, Founder-Editor of* SWARAJYA, *in whose hallowed memory it is dedicated.*

In tune with the traditions established by the previous Annual Numbers, the Swarajya Annual Number 1970 is a sumptuous publication containing over forty solid articles ranging over the vast field of political, economic, social and cultural conditions of our country. Each article is written by highly eminent writers and carries with it the stamp of intimate knowledge, critical acumen and mature judgment. The malaise afflicting our society is elaborately analysed in a spirit of constructive criticism. The volume offers rich fare for the intelligentsia and is a useful commentary on current affairs.

Choice illustrations and telling thoughts culled from the utterances of eminent commentators on current affairs add weight and value to the publication.

Price: Rs. 5/- per copy - postage Re. 1/- extra

Ceylon: Rs. 6/- (in Ceylon currency) and other Foreign Countries: Rs. 10/-

Register your copy in advance with your news agent

The Manager: 'Swarajya' - Kalki Buildings - Madras-31

''பாவம்'' என்றான் வேணுகோபால். காதல் என்ற சொல் சாருவுக்குக் கசக்கக் காரணம் என்ன என்பதைப் புரிந்து கொண்ட நொடியிலிருந்தே அவன் உள்ளத்தில் அந்த அவியாகப் போன பரிதாப உணர்ச்சியுடன் சாருவின் நிலைமைக்கும் தானாடிய கோண ஆடுதலை நூறுமடங்கு. 'ப்ளாக் மெயில்' செய்யப்படும் அளவுக்கு அவளுக்கு மேலும் பல சோதனைகளா? எத்தனை துன்ப நிலைகளை அந்தப் பேதை உள்ளம் கடந்து நகர்கிறதோ?'

''ஒரு உதாரணம் பாருங்கள்'' சாரு கண் கூறிக் கொண்டு போனாள்: ''பத்து வாரு வேர்களின் மதிப்புக் குறைந்து வருகிறது என்றும் இது நல்ல தருணம் என்றும் சொல்லி மளமளவென்று வாங்க ஆரம்பித்தார். சம்பந்தியம் பாலன்ஸ் விட்டைச் சரியாக ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டாமா? இவர் வாங்கு கிறார் என்று தெரிந்தும் விலை வருவது. எச்சரித்தும் கேட்கவில்லை. கொஞ்சம் கூட மிச்சமாகப் பல பங்குகளைச் 'கார்னர்' செய்தார். கடைசியில் பார் கருப்பட்டாத கம்பெனி இவர் தலையில் கட்டப்பட்டிருப்பதுதான் மிச்சம். எச்சக்கமாகக் கடன் பட்டிருக்கிறது அந்தக் கம்பெனி. மோசடிகளும் நடந்திருக்கின்றன.''

''சாருவா இப்படி அட்டூழியமாக நடந்து கொண்டாள்? நம்பவே முடியவில்லையே!''

''அதுவாவது போகட்டும். கம்பெனி விவகாரம், அவள் பணம். வாழ்வோ சாவோ இரண்டிலும் உடன் அவளுக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் மற்ற வர்களுடைய சொந்த வாழ்க்கையில் இவர் தலையிடலாமா? ராமலிங்கம் மகளை நான் கல்யாணம் செய்து கொள்ள வேண்டுமாம்! எனக்கு ஒரே கோபம். 'ஏன் பிசினெஸ்டீனா உனக்கு' என்றே கேட்டு விட்டேன்.''

''கம்பெனி விவகாரங்களிலே அவளால் சரியாகக் கவனிக்க முடியாத நிலையில் மற்றவர் மனங்களை எப்படிப் புரிந்து கொள்ள முடியும் சாருவால்? நீங்கள் ஆத்திரப்படக் கூடாது. அது தாபத்துடன் நோக்க வேண்டும்.''

''ரொம்ப சரி, வேணு! அதை உடனேயே நான் உணர்ந்து மன்னிப்புக் கேட்டேன். ஆனாலும் பாருங்கள், மறுநாள் நான் இல்லாதபோது வீட்டில் யைக் கம்பிட்டுக் கண்டபடி ஏசியிருக் கிறாள். என்னென்ன சொற்கள் உதிர்த்தி ருப்பாள், காதல் நாடகம் போடுகிறா னாம். ஆபீஸில் மொத்தல் கெட்டுப் போச்சாம்! மீனி என்னிடம் சொல் லிக் கதறி விட்டாள். அவளைச் சமாதானப்படுத்துவது பெரும் பாடாகப் போய்விட்டது!''

''மீனியை நீங்கள் காதலிக்கிறீர் களா?''

''அதில் ஒன்றும் சந்தேகம் இல்லை. இதற்குள் கல்யாணமே நடந்து முடிந் திருக்கும். ஆனால் மீனிதான் ஒத்திப் போட்டு வருகிறாள். அவளுக்குச் சாரு— வேணு, கமலா—ஜோடி திருமணங்கள் நடந்து பார்க்க வேண்டுமாம். 'அப் புறம்தான் நம் திருமணம்' என்கிறாள்.''

''ரொமான்டிக் ஜூடியஸ்! காதல் கதைகளில் தொடர்ந்து படிப்பாள் போலிருக்கிறது.''

''காதலென்றாலே கசந்துருகும் மீனி ஒரு பக்கம்; காதல் என்றால் எனக்கு வெறுப்பு என்று கேட்கும் ராமலிங்கம் மறுபக்கம். நிச்சயித்த தேதியில் மகளுக்குக் கல்யாணம் நடத்தியே ஆக வேண்டும் என்று தீர்மானமாக இருக்கிறார் அவர். மாப்பிள்ளை யார் என்பது அவருக்கு இரண்டாம்பட்சமாக இருக் கிறது. பத்தொன்பதாம் புரட்டிலும் முக்கிய நாட்களுக்குப் பரஸ்பரம் மீனி என்ற அவருக்கு எடுத்துச் சொல்லிச் சமாதானப்படுத்துவதற்குள் போதும் போதுமென்றாகி விட்டது.''

''மத்தளத்துக்கு இரண்டு பக்கமும் இடி!''

''மூன்றாவது பக்கத்தை எங்கே விட்டாய்? அன்று பார்ட்டியில் நீங்கள் காலதாமதமாக வரப்போக, சாரு என் மீது பாய்ந்தாள் பாருங்கள். அத்தனை பேர் பார்வையும் என் பேரில்தான், எனக்கு ரொம்ப அவமானமாகப் போய் விட்டது. அவளிடம் உள்ள அறுதாபம் மதிப்பு இவற்றுதான் பொறுத்துக் கொண்டு போகிறேன் மீனியும் விலகி யதும்.''

வேணு ஒரு நீண்ட பெருமூச்சுடன் எழுந்து அறையில் குறுக்கும் நெடுக்கு மாக நடக்க ஆரம்பித்தான். ''பிரச்சி னை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டாயிற்று. ஆனால் அதற்கான தீர்க்க வழி?''

''அது தெரிந்தால் உங்களிடம் ஏன் வந்திருக்கப் போகிறேன்?'' என்று சாருவின் முணுமுணுப்பு அவன் காதில் விழுந்தது. அதை லட்சியம் செய்யாமல் நடைபயிற்சி தொடர்ந்தான்.

திடீரென்று நின்று சாருவைப் பார்க்கத் திரும்பியபோது வேணுகோபால். ''சாருவின் நீங்கள் மட்டும் பரம வைரியாக இருப்பானேன்? நீங் களும் ஏன் சாருவுக்காக 'ப்ளாக் மெயில்' செய்யக்கூடாது?'' என்று கேட்டான். (தொடரும்)

இந்த விவசாயிகளிடையே பொதுவாகக் காண்பது என்ன?

ஓர்த்திங்டன்-சிம்ப்ஸன் பம்பு செட்டும், அதன்மூலம் கிடைத்த சுபிட்ச வாழ்வும்.

நாடெங்கும் உள்ள விவசாயிகளின் வாழ்வை வளம் கொழிக்க வைக்க செய்வது, பெண்ட் அண்ட் கம்பெனி தயாரிக்கும் சம்பகமான ஓர்த்திங்டன்-சிம்ப்ஸன் பம்பு செட்டுகள்.

நாடு இன்னபற்றது என்று புகழ் பெற்ற மாதிரியைக் பம்பு செட்டுகள் உட்பட பலவகை மெஷினரிகளும் பண்டங்களும் பெண்ட் அளிக்கிறது. ஓர்த்திங்டன்-சிம்ப்ஸன் பம்பு செட்டுகள் கண்டிப்பான தரக்கட்டுப்பாட்டுடன் தயாரிக்கப்படுகின்றன. விற்பனைக்குப் பிறகும் சேவை செய்ய, நாடெங்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும், தக்க பம்புகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு ஆலோசனைகளையும் அளிக்கிறது, பெண்ட்!

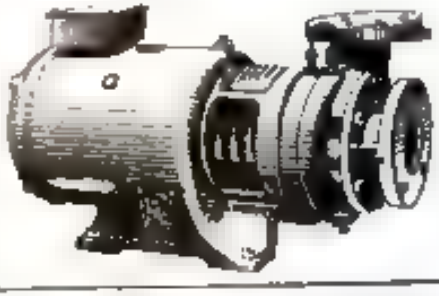

பெண்ட் & கம்பெனி (மெட்ராஸ்) லிட்.

(ஸ்தாபிதம் 1879)
13/15, வால்டாக்ஸ் ரோடு, சென்னை-1.

தமிழ் வட்டார கிளைகள்:
6/434 திருச்சி ரோடு, கோயமுத்தூர்.
49-D, மதுரை ரோடு, திருச்சி.

Focus.BC.191Tamil

நெஞ்சம் நிலைமை

தி.ஜ.ரங்கநாதன்

தங்களுக்குத் தொண்டு புரிய

வந்து விட்டன

புதிய மாடல் ● புதிய உற்பத்தி ● புதிய டிசைன் ● புதிய வசதி

இந்தச் சின்னத்தைப் பார்த்து வாங்குங்கள்

பாட்டா ஷூ கம்பெனி (இந்தியா) லிமிடெட்

வாசீர் சிறுவர் சிறுமியரே!!

வண்ணப் போட்டி

துவங்கிவிட்டது

501
அரும் பெரும்
பரிசுகள் பெற
அரிய
வாய்ப்பு

'A' பிரிவு – 4 முதல் 7 வயது வரை
'B' பிரிவு – 8 முதல் 10 வயது வரை
'C' பிரிவு – 11 முதல் 14 வயது வரை

3
முதல்
பரிசுகள்:
தலா ரூ 501
ரொக்கம்

9
இரண்டாவது
பரிசுகள்:
'ஹீரோ'
சைக்கிள்

45
மூன்றாவது
பரிசுகள்:
'ஹீரோ'
வீச்சம்
டார்ச்லைட்

99
நான்காவது
பரிசுகள்:
'ஃபிளை'
ஸ்கெட்ச்
பேனாக்கள்

மற்றும் 345 ஆறுதல் பரிசுகள்

பிரபல
ஸ்ரோஷ்களைப்
பெற உங்கள்
கடைக்காரரை

உடனே
அணுகுங்கள்!

ஸ்ரோஷ்
தின்னத்
தின்ன
திகட்டாத
மிட்டாய்

28 பிப்ரவரி 1970

முடிவு தேதி ~~31 ஜூலை 1970~~

அவள் பேச முயன்றாள். ஆனால் குரல் எழ மறுத்தது. 'மருதாணி விரலென்றே, குரல் எங்கே?' என்ற கவிதைத் தலைப்பு ஏதோ கப்பு ராவுக்கு நினைவு வந்தது. வளைக் காய்களுடன் காட்சியளித்த சக்குபாய் கண்ட தன் பழைய புத்தக மாலை ராவுறியின் நாசியைத் தாக்க மீண்டும். புலன் பேராடி இருந்தாள் அவர் உள்ளத்தில் கவிந்து மூச்சை அடைக்க வைத்தது ; அவர் திணறினார்.

கொஞ்சுங்களிலிருந்து ஒலித்தது சக்குபாயின் தீனமான குரல். "சக்கரைக் கையிட்டு மூன்றாந்நாள் சரியாக நான்கடிகையை அரும்பி விடுவேன். எப்படிக் தாயிரே.... வேறு என்ன சொல்வது? இந்தச் சொற்களையும் ஒரு பிள்ளையையும் விட்டு விட்டு அவர் போய் விட்டார். இருந்த நாளிலும் அப்படியொன்றும் சுகமாக வாழ விடவில்லை. குடியும் கெட்ட பழக்கங்களும் சம்பாத்தியத்தைத் தின்று தீர்த்தன. கடைசியில் காளும் இப்படி வாயைமாகி விட்டது. எதுவும் செய்ய முடியாத நிலை..... காலத்தை நன்ன வழியில் ஓட்டியாக வேண்டுமே! புருவங்களை படித்திருக்கிறேன். ஏராளமாகப் படித்திருக்கிறேன். தூயகத்தில் வந்து விழுகின்ற புத்தகங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் நிலையில் இருந்திருக்கிறேன். முன் எப்போதும் யார் யாரோ புத்தகங்களை எடுத்து வந்தார்கள்! இப்படியொரு தெய்வம் குறுக்கறுத்து எடுத்து வந்ததில்லை. ஒரேயொரு சமயம் ஆனால் அவர் கண்களைக் கூட எடுத்து விடுவேன். அவர்கள் குரல் ஏன்ன பயன்? எனக்கு எடுத்து வந்தார்கள் படித்திருக்கிறேன். வேறு வழி? ஆனால்... நான் அதற்கு எப்படி முழுக்குப் போட்டேன்!"

மாலையும் அப்பாவைப் பற்றிய நினைவுகளைப் பரப்பி நின்ற நெஞ்சத்துக்குப் பின் பின்னால் ராவுறி நிலையாக வீற்றிருந்தாள்!

கூடல் குதிரை

கூடல் குதிரை என்ற இரண்டு அல்லது மூன்று அடிகளை நீளம் வரை உள்ளது. இரண்டாக நின்று எதிர் எதிராகவே முதல் தொற்றத்தைக் கொண்டு இருப்பதால் இதற்குக் கூடல் குதிரை என்று பெயர்.

கூடல் குதிரைக்குத் தேவையானது நல்ல, பெரிய குதிரை, சிலம்பாடத் தெரிந்த, மனதை ஒன்றாக நினைக்கும் உள்ளம். இவ்விரண்டும் சரியாக வாய்த்து விட்டால் அதைவிட வேறென்ன வேண்டும்.

கூடல் குதிரை ஆடுகின் கலைப்பொருளாக இரண்டு குச்சி ஒரே சேர்த்தாக இருக்கும். அதைத் தொங்கி தனது மேல் பக்கத் தூரிலை அவையாகக் கண்ணில் அது தன்னைத் தானே விரித்து கொள்வது போன்று விரைவாகக் காணப்படும். கூடல் குதிரை அதிக நேரம் நிற்கக் கூடாது. ஒருவரைக் கூடல் செய்து, கொடுக்கப் பற்றிக் கொண்டிருக்கும். கூடல் குதிரை எவன் கொடுக்கிறானோ அந்த நிமிடத்தில் இருவரும் மாணவர்களிடமிருந்து பயமாய்ப் பெறுகின்றனர்.

ஆண் கூடல் குதிரைகளை குதிரைக்காரி பெரும் அதிக கவனம் செலுத்துவாள். ஆண் கூடல் குதிரைகள் கால் தொடங்கும் வரையில் ஒரு மரபு காணப்படும். இதற்கு வயிறும் பின்னர் கூடல் குதிரைகளை முன் முட்டைக்க இடும். பின்னர் கூடல் குதிரைக்கும் பதிலாக ஆண் கூடல் குதிரை முட்டைக்க மிகவும் நன்றாக அமைந்திருக்க வேண்டும். ஒரு கூடல் குதிரைகள் முட்டைக் கையில் எடை 150 முதல் 200 வரை இருக்க வேண்டும். ஆனால் முட்டைக் கையிலிருந்து வெளிவேற்றுவதில் இல்லை. ஆண் கூடல் குதிரை எவனைதானும் தன் கூடல் அங்கங்களும் பக்கவாட்டிலும் மன

மாறாக அவைத்தானும் இரண்டு குச்சிகள் முன்னுக்கு முட்டைக் கையிலிருந்து வெளிவருகின்றன. மாறாக மாற்றாக இரண்டு குதிரைகள் கேட்டிலாக முட்டைக் கையில் மல்லாந்து பற்றிக் கொள்ளும். இரண்டு குதிரைகள் மற்ற வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் போதே ஆண் கூடல் குதிரை, குதிரைகள் அடிக்கு வேறு மருதிகளைப் பாவை அல்லது சிலம்பாட்டத்தை எடுத்தும். அப்போது முட்டைக் கை மற்ற அழுத்தி கொண்டு, இரண்டு குதிரைகள் வெளிவந்துவிடுகின்றன. வெளிவந்த இரண்டு குதிரைகள் வெளிவந்து வரை மாறாக வாழ்க்கையைத் தொடங்குகின்றன.

—பூங்கொல் போல்

ஆடியே வருக...அசையும் பிரிண்ட்களில்

ULNA-TT-116-TAM

TATA Textiles வாங்க வெல்லலாம் பிரிண்ட்கள்

நந்தை முன்ன மாதிரில் மிது ஏறி கொண்டிருந்தது.

மிது இருந்த தி அணில் சொல் சிறது.

"ஏன் இப்பொழுது கொஞ்சம் மெல்ல இன்னும் மறு மறுக்க மிங்கள்."

"நான்வேகத்தில் அவை மறுக்க மிடுவேன்" என்று நந்தை.

-இவ்வாறாட மிலிர் "மாலி"

ரஷ்யாவுக்கு 'கி'யும் நெல்லைக்கு 'கி'யும்

1917-ல் ஜனவரி, ரஷ்ய கொலை பகுதியில் கொடிய வறட்சி ஏற்பட்டது. ரஷ்ய மன்னர் நிக்கோலஸ் ரஷ்ய மக்களை பாதுகாக்க முடியாமல் தவித்தார்.

ரஷ்யாவுக்கு நிகழ்ந்ததை போன்ற துயரம் இப்போது நெல்லை மாவட்டத்திலும் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த நிலையில் ரஷ்ய மக்களை காப்பாற்றிய லெனின் போல் நெல்லை மக்களை காப்பாற்ற யாரும் முன்வரவில்லை.

ஆசைக்கு ஒரு கோட்டு; கடமைக்கு ஒரு கோட்டு

அது யார்?

"ஒரு புகைவண்டியை மிக வேகமாக நான் ஓட்டுவேன் வேறு எந்த நபரை உதாரணம்?"

"அது பயிலிருந்து விழுந்த உன்னை காப்பாற்றினேனே, அது யார்?"

"வி. புகைவண்டிகளால்"

"பட்டமளிப்பு விழாவில் கொடுத்த சான்றிதழ்!"

"தேர்"

இருளும் ஒளியும்

தேர்ந்தெடுப்பது...

இனமே இனத்தை இழந்தால்...

கோமிமணிசேகரன்

இருளின் ஆதிக்கம் என்னும் எதிரொலிக்கத் தொடங்கியது. அதனைக் கட்டியம் கூறி வரவேற்பதை போல எங்கோ ஒரு நாய் ஊளை கொடுத்தது. தொடர்ந்து ஏனைய நாய்களும் அதை எதிரொலித்தன. ஓ.....

காலைப் பனி ஒன்றில் வந்த சந்தோஷ மாலைப் பொழுதை கலைத்தது. மௌனி மீண்டும் இயற்கை இருள்தானே காரியமாற்ற வேண்டும்!

இந்த மாலைப் பொழுதை நூற்றாண்டு இரண்டு மனிதர்களின் வாழ்வில் மறக்க முடியாத நினைவுகளை ஏற்படுத்தி விட்டது. அந்த நினைவுகளை அவர்களால் மறக்கவும் முடியாது. அவர்களின் வாழ்வில் மீண்டும் ஒரு மாலைப் பொழுது வரும் வரைக்கும்.

அந்த மாலைப் பொழுதில் அவர்களின் வாழ்வில் ஏற்பட்ட மாற்றம் அவர்களை மட்டுமல்ல அவர்களின் குடும்பத்தையும் அவர்களின் சுற்றத்தையும் பாதித்தது. அவர்களின் வாழ்வில் ஒரு பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. அவர்களின் வாழ்வில் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தை ஆரம்பித்து வைத்தது. அவர்களின் வாழ்வில் ஒரு புதிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. அவர்களின் வாழ்வில் ஒரு புதிய அனுபவத்தை ஏற்படுத்தியது. அவர்களின் வாழ்வில் ஒரு புதிய அனுபவத்தை ஏற்படுத்தியது. அவர்களின் வாழ்வில் ஒரு புதிய அனுபவத்தை ஏற்படுத்தியது.

"எனக்கு இருள் நன்றாகச் சூழ்ந்து கொண்டது. எல்லோரையும் நான் இந்தக் காட்டில் அடையாளம் கண்டு கொண்டேன். எங்கேயும் பாதுகாப்புடன் வாழ இடம் இருக்கிறது என்று பாதுகாப்பு தந்தது. எனக்கென்னவோ ஏதோ இருக்கிறது!" - மௌனியின் மனக்கண் முன் இனம்.

கறுப்பு புலியின் கண் கலிங்க மலையில் தோன்று.

"மனம் நிகர்ந்த மனிதனோடு 'கூட' மனம் விரும்பாத செயல்களைச் செய்வது, நெஞ்சை அறுத்தெறிவதை விடக் கொடுமை!"
— ஜோன்

வாய்ப் பேச்சு வழக்காகவே விட்டுவிடாமல் எழுத்திலும் அதனைக் கையாளத் தெரிந்திருந்தால் வாழ்க்கை இன்னும் சுவையாக இருந்திருக்குமோ?

திருமதி ஜான்சி கொடுத்த கொலுப்பொறுத்தில் அவர்களுக்கு கிடைத்த கொண்டாட்டத்தை விடவும் அதிகமான மகிழ்ச்சி அவளுக்கு ஏற்பட்டது. அப்போது இரவு மணி பன்னிரண்டை அடித்து கொண்டிருந்தது.

திடும் என்று கண்விழித்துக் கண் விழித்த நாயகி, சுற்றும் முற்றும் பார்த்தாள். வெறுமையும் இருளும், அவளைப் பார்த்து அச்சுறுத்தும் விதமாக இருந்தன. அவள் விழித்து அந்தச் சுவர்க் கடிகாரத்தைப் பார்த்தாள். மணி ஒன்றரை. அவள் மீண்டும் தலையை தலையணையில் சாய்த்துக் கொண்டாள். ஆனால் தூக்கம் வரவில்லை. அவள் மனம் முழுவதும் ஒரு வித பயம் கவ்விக் கொண்டது.

மணி இரண்டு, மூன்று, நான்கு என்று ஒவ்வொரு மணியாக அடித்து ஓய்ந்தது. அவள் மனம் முழுவதும் ஒரு வித பயம் கவ்விக் கொண்டது. அவள் மனம் முழுவதும் ஒரு வித பயம் கவ்விக் கொண்டது.

நாயகி எழுந்து விளக்கைப் போட்டாள். அவள் மனம் முழுவதும் ஒரு வித பயம் கவ்விக் கொண்டது. அவள் மனம் முழுவதும் ஒரு வித பயம் கவ்விக் கொண்டது.

அவன் மீண்டும் திரும்பி நோக்கினான். ஒரு கணம். தலித்து ஒரு முடிவில் தீர்மானித்த நாகினைக் கொண்டே கொட்டினான். பொறுமை, பொறுமை ஒவ்வொரு வரையும் வளர்த்து, இறுதி தாமரைக் கழுத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த தாலியைக் கட்டி முடித்து அறுத்து எடுத்துக் கொண்டான், கூடவே கொஞ்சமாக தாலி கழுத்தில் எல்லாம். ஏன் கத்த மாட்டாள்?

அருகே கொஞ்ச மீளமித்து அதிக கவனம் தேவைப் பகுதிப் பொறுத்து, தினமும் பெரு முயற்சி! தினமும் பிரியும் கவனம் தேவை இல்லை முயற்சி! "பூவி" என்று தாலியை எடுத்து "பெண்ணே" தான் எனக்கு கொஞ்ச அழுவாளாம் பொறுப்பு அவள்!

தாலியைக் கையில் பெற்றுக் கொண்ட கவனம் தினமும், பார்த்தவர்கள் கவனித்தனர். எடுத்தவர் பெற்றி நல்ல காட்டிருந்தனர். நாகினை தொலைந்தார், உலகத்தையே ஒரு கொடுத்தவன் போல் ஆரவி முறுவல் அறிந்தான் அவன்.

கவனம் தினமும் கட்டி கொஞ்சு நகைத் தான். அதற்கு –

அனைவரும் கிளர்ச்சியின் எரிந்து கொண்டு பிட்டனர்! எறிந்தனர். காலியம் பிறப்பதற்கு மாறாக கழுகிப் புலனின் கவனமின் நீர் வரை பரவிட்டது.

அரண்மனையை அடைந்த கழுகிப் புலனாரும், அவருடைய நாகினியும் கவனிப்பும் கவனிப்பாளர்கள் காணப்பட்டனர். வாயிற் காவலனிடம் என்ன சொல்லி அனுப்புவது என்று புரியாமலே அவருக்கு. ஆனால் நாகினி எதிர்த்து விட்டது. ஒரு சமயம் இப்படி நான் ஒரு பாண்டிய அரண்மனை வாயிலில் கவனம் என்பதன் காணவேயே இருந்து வந்து பின்று காட்டி நினைவுக்கு வந்தது. அவன் சொன்னான்: "வாயிலாளரே! தாலியை இந்த கவனம்! சென்று, தன் கணவருடன் பண்டாரத்தை காண வந்திருப்பதாக உன் மாதரசியிடம் சென்று தெரிவி!"

வாயிற் காவலாளர்கள் ஒன்றுமே புரிய வில்லை. புரிந்துகொள்ளக் கூடிய தொழிலை அவர் பெரே அரண்மனைக்குள் சென்றனர். கழுகிப் புலனார் கவனம் நெஞ்சத்துடன் நின்று கொண்டிருந்தார். கவனம் பரிசில் கேட்ட வந்த இடத்தில் ஏதாவது கேட்க வந்த நீங்கள் ஏற்பட்டதைக் கண்டு விரைவு தொற்று கொண்டனர்.

பிறகு தொற்றுக்கொள்ளும் வாயாளி கொண்டு வந்து இருவரையும் அழைத்துச் சென்றார்.

கவனம் மாது பாண்டியன் – பொய் மாது மனம் பகற்றும் கண்டு இருவரும் கரம் கூப்பி வரவேற்றார். வாயிற்காவலன் கழுகி, 'தாலியை இழந்த கவனம்' என்று கொஞ்சம் ஏளனமாக வழங்கி கொண்டிருந்தனர்.

"நீங்கள் யாரோ? என்ன காரணம் பற்றி ..." கவனம் முடிக்கவில்லை. புலவர் குறுக்கிட்டார்:

"மருதரே! தாலி கவனத்த எண்ணம் மன்னரின் கவனம் இருக்க. அதனி தாலியை இழந்துவிட்டார்!"

பொய் மாது பொற்காக எனம் எழுந்தார்.

"அவராலா, அவளுமா!"

புலவர் நிகழ்வை மொழி கொற்கைக் வழக்கமான பாட்டை கவ் பாடினார்.

*** பழுத்தும் கூத்தன் பெயர் கனவன் அழுக்கத் தாலி அணை! – இழைத்து கொல்லன் இயைத் தேமொழி கவனம் பல்லே மது பூவா!***

கொல்லனைக் கேட்ட மாது பாண்டியன், என் பாண்டி மன்னை, எழுந்து அவனைத் தன்னை நாடிவந்த தமிழ் எல்லாவற்றை எல்லாம் கொண்டார் பட்டார்.

"தமிழ் அன்னையே! தமது நடந்துவிட்டதா? ஐயோ! பாண்டிய மன்னர் பாண்டியனிலிட்டது, என் செய்வேன்! ஏது செய்வேன்? பொன்னி! தாலியை எங்கே?"

"மன்னர், நான் கழுகிப் புலவன்."

"என்ன, என்னுடைய ஒரு கழுகி என்ற கண்டோன் பொன் கண்டு எங்களுக்கு பொருத்தமாயிற் தங்களுக்கும் பொருத் தமான இழைத்து விட்டது இந்தப் பாண்டிய நாடு. அந்தி அந்தி எழுந்தால் கவனம் என்று புரிந்தார் தங்களை இன்றி எறிட்டிருக்கக் கூடாது. கொல்லுங்கள், எந்தன் பழனி கொல்லனையும் இந்தக் கணமே தான் கொல்ல தருகிறேன்."

"அது என் பிணையில் வழக்கைக் கருதும். ஆனாலும் அதை நான் தொட்டுக் கட்டிய தாலியை விட முடியுமா?"

"பொறுமை, புலவரே. பொறுமை. எல்லை கடந்தால் நெற்றையை கொல்லையை பிறக்க இது!"—என்று கண் கலங்கி கூறிய பாருமாள், "அமைச்சரே!" என்றழைத்தார். அது வரை கொல்லனைக் கொண்டிருந்த

---

* இப்பாடல் முன்பே இல்லைக்கு அதாரம்.

அமைச்சர் தான்டவராய முதலியார், என்ன விஷயத்தைப் பற்றி வருத்தம்?

''அமைச்சரே! உடலே பலவகையில் ஊனம். தனிப்பட்ட விஷயத்தில் முடவர் பெருமானின் தாயி அவர்களுக்கு வந்த தொல்லையை. அதற்கு உடன் தமரத்தினங்களால் இழக்கப்பட்ட இந்த நாட்டுப் பட்டத்தரசி ராக்காத்தாளின் தாயி கொடுக்கப்படும் என்ற செய்தியைத் தெரிவித்து பறையறையுங்கள்!''

''மன்னர்!'' – தான்டவராய முதலியார் மட்டித்தாலும் இப்படி அறிவிப்பா? வரிப் புலவரும் கதிகலங்கிக் கதறிப்போனார்.

''கொலையைத் தொழு நாயுங்கள். மக்களின் தாயி பறி போவதும் நீங்க பலவாய நாட்டுக்கு வந்த பிறகு பட்டத்தரசிக்குத் தாயி ஒரு கேடா? தூங்காமலே பல்ல சாத்துங்கள். அமைச்சரே! மனம் இரங்கி கொண்டு வரும் நிருபர்களு எத்தனைக் தண்டினாலும் கொடையை என்றும் வரிப் வரிப் பறையறைந்து கொண்டுங்கள்.''

மருது பாண்டியரின் மொம் வளைத்துக் வளம் அறிவித்தல் கொண்டு. திருத்தது.

ஆனால் மறுநாளும் கொலைச் சேவை நான் மறுக்கப்பட்டவனும் முன்னர் தொடர்ந்து வந்தது. செய்திறிந்த மக்கள் திகைத்தனர். நாட்டின் பண்புக்கு இத்தனை பாதகமேற் பட்டுவிட்டதா?

மொழு பலவகையான விருத்தது.

அரண்மனை வளியில் இருந்த சுற்றாலை மண்டபத்தில் மருது பாண்டியர்கள் அமர்ந்து காணப்பட்டனர். சற்றுத் தொலைவில் தாயி ராக்காத்தாள் அமர்ந்து காணப்பட்டாள். மக்கள் கூடி விட்டனர். நேரம் வளர்ந்து கொண்டே இருந்தது. தாயினைத் திருடிய கள்வரைக் காணோம்.

திருட்டென்று கம்பீரமாக எழுந்தார் பெரிய மருது. கழறிப் புலவரை நோக்கினார்: ''புலவர் பெருமானே! இந்த நாட்டின் பெண்களின் தாயினைத் திருடும் அளவுக்குப் பண்பு கெட்டு விட்டது. பட்டத்தரசியின் தாயினை அழுத்த இந்தக் கேவலமான மன்னரின் பிரி எதிர்பார்க்கிறேன்.''

இப்படி மருது பாண்டியர் கூறி முடித்த மறு கணம்—

''மன்னர் மன்னர்!'' என்று குதிரைவண்டி ஓட்டி ஒருவன் அந்தக் கள்வர் தாயினை நோக்கி நடந்தான். தொடர்ந்தாற்போல் திருந்து வணங்கி எழுந்து நின்று, ''மன்னர் நாட்டின் முப்பத்தைந்து பகுதிகளும் பவனித்து திருட்டுப் பறந்த எல்லாம், அந்தப் தொந்தவன் ஒரு வன். அவன் தாயினை பெருமையை உணராதவன்; தமிழ்ப் புலவரின் அருமை அறியாதவன். தனது இச் செயலைச் செய்துவிட்டான். அவனைக் கண்டிக்க முடியாத அளவுக்கு என் மனம் வேறு குழம்பிப் விட்டது. எனக்கு மேல் ஒரு தீர்வை இருக்கிறது. அவருடைய கைகளினால் தாயினை நான் பத்திரமாகத் திரும்பப் பெற்றேன். மறுபொழி கேட்டும் பதறிப் போய் ஓடோடி வந்தேன். தெய்வத்துக்குச் சமமான மன்னர் தீர்ப்பினை தாயினைத் திரும்ப வேண்டும். இதோ அந்தத் தாயி...'' என்று கள்வர் தீர்வைச் சொல்லிக் கொண்டே அருகில் வந்தபோது—

மேலே—

மன்னர் பாய்ந்து கதறிக் தரையில் தள்ளி விழுந்தார். அந்த மக்களின் மொழி, கொடிய ஒரு கொலையாளிக்கு மும்மினிக்காரக் கைகளி ஒருவனின் குறைவைக் கிழ் பற்றிக் கொண்டனரின்.

கள்வர் தீர்வைச் மன்னித்து அவரை அனைத்துக் கொண்ட மருதரசர், ''கள்வர் தலைநிற்கும் இந்த நாட்டில் ஒரு பண்பு இருக்கிறது: நியாயம் இருக்கிறது!'' என்று கூறிக் கூறிக் குழந்தை போலக் குமுறி அழுதனர்.

கழறிப் புலவரோ, ''நான் இரத்தவரைத் தான் இரத்தமே கட்டிக் கொள்ளுவிட்டான். அந்தவர் கைகளுக்கு ஆளாய்ப்பட்டு விட்டான். இனமே இனத்தை இழுக்கு மானும், எதிர் காலத்தில் நாட்டில் நீங்க என்னவோ?'' என்ற தற்றன் கலக்கத்துடன் முணுமுணுத்தார்.

நாளை நீங்க என்னவோ?

யார் மனத்திலாவது இந்தக் கேள்விக் குறி எழுகின்றதா?

'மெர்சி' கொலை!

''உன்ன வைரன் 'பஸ்ட்' கொலில் பாஸ் கெடுது விட்டானுமே பேஷ்! பெஸ் எனகாரம் என்ன?''

''அவன் 'பஸ்ட்' கொலிலே பெயிலாகி விட்டான்!''

''என்ன? பாஸ் கெடுதாத்தான் பஸ்ட் கொஸ், கெடாம்ட் கொஸ் என்று சொல்லுவா... பெயிலுக்குக்கூடக் கொஸ் உண்டா?''

''இந்த வருஷம் என் பெண் முதல் வகுப்பி லிருந்து இரண்டாம் வகுப்புக்கு போகிறாள். போகவில்லை. அதனால்தான் பஸ்ட் கொஸில் பெயிலாகி விட்டாள் என்று சொல்லினேன்!''

— கதாசிரியர்.

மணி
ஆரோக்யசர்வஸ்வம்

ஜீவாம்ருதம்

அருணா

பாலம்ராஸ

ரக்தசோதகா

சயவனப்ராசனம்

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்
பிரைவேட் லிமிடெட்

மூல நோயை
முற்றவிடாமல்
நம்பிக்கையான
ஹெடன்ஸா
உபயோகித்து
நிவாரணம்
அடையுங்கள்;
—ரண
சிகிச்சையையும்
தடுங்கள்

நீங்கள் நான் முழுவதும்
சுறுசுறுப்புடன் இருப்பதற்கு
உபயோகப்படுவது

நோவா

டால்கம் பவுடர்

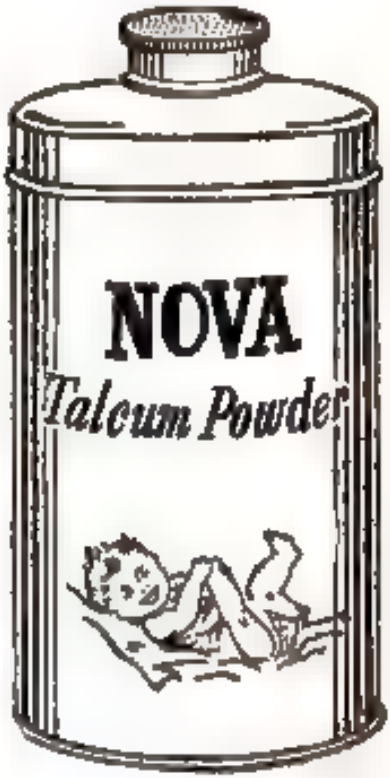

தயாரிப்பாளர்கள் :
தி நோவா கம்பெனி
ஆர்ரா ரோடு, பாண்டுப்
பம்பாய் - 78

செல்வன் திருத்தச் செல்வரில்
சிறப்பு வாய்ந்தது டிவிஎஸ். மிகத்
தேர்ச்சிபெற்ற தொழிலாளர்கள்
கண்ணும் கருத்துமாய், தரமான
பாகங்களைக் கொண்டு, மிகச் சிறந்த
முறையில் தயாரிக்கப்படும்
மோட்டார் வாகனங்களை
விற்றபின் முழுமையில் டிவிஎஸ்
சீரடைவுச் செய்யும் பயிற்சி பெற்ற
பணியாளர்களையே தேர்ந்து
வளர்க்கின்றன. புது பயிற்சிகளையும்
உருவாக்கின்றன. புது புது பயிற்சி
வாய்ப்பும் விலைக்கு மீண்டும் மோட்டார
பயிற்சி சீரடைவுச் செய்யலாம்.

**இந்தியாவிலேயே மிகப்பெரிய
அளவில் சீரடைவுச் செய்வது டிவிஎஸ்.**

**புது பயிற்சி
அல்லது மோட்டார் சீரமைப்பு?**

**சொந்தக்காரர்களுக்கு
மட்டுமே தெரியும்**

டிவிஎஸ் உங்கள்
நம்பிக்கைக்கு உரியது

சுந்தரம் ஃபாஸ்டனர்ஸ் லிமிடெட்
(இது ஒரு டிவிஎஸ் குழுமம்)
மதுரை - கோயம்புத்தூர் - பாண்டிச்சேரி (கலைச்சேரி)
மதுரை - புதுச்சேரி - சேலம்
கொச்சி - திருச்சி - சிவகாசி.

கந்தி தரிசனம்

கந்தி துளி சொலவு பிறவுதாரை. அதற்கு வெளவர் ஆசிரமத்தில் முழு உருவமும் அதற்குள் அடங்கி விடவில்லை. காந்தி மகான் என்ன வளர்ந்த மனிதர். அதனாலன்றோ-- பிறவை அரசியலுக்கு வந்த சுதந்திரத்தை மட்டும் அவரது மகத்தான நோக்கங்களை உலகத்தைக் காண்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

கோவை அய்யாமுத்து அவர்கள் தமிழ் நாட்டில் பல பகுதி, வழக்கு வக்கீல் தொழிலை மேற்கொண்டு வாழ்வதற்கு மிகச் சில வேளை ஒதுக்கி, அவர் தமிழ் நாட்டில் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட காலத்தில் பெற்ற சில அனுபவங்களை, தாம் பெரிதும் மதிக்கும் தலைவர் காந்தி அடிகளைப் பற்றி நினைவுகளை, தமிழ்நாட்டில் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் முக்கிய பாத்திரம் வகித்தவர்களைப் பற்றி மதிப்புரைகளை, காந்தி அடிகளுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த வெளிநாட்டவர்களைப் பற்றிய குறிப்புகளை, தமிழ்நாட்டில் காந்தி அடிகள் மேற்கொண்ட சுற்றுப் பயணங்களை, தமிழ்நாட்டில் சுதந்திரப் போராட்டம் பல்வேறு கட்டங்களில் வளர்ந்து வந்த வரலாற்றை, தமிழ்நாட்டில் காந்தி அடிகளின் ஆசிரமங்கள் பற்றிய விவரங்கள

"பீரு! வெயி விட்டாயா?" என்று குரல் கொடுத்தவாறே உள்ளே வந்தார் ரஸித்தேன்.

"பாருங்களேன்! இந்தச் சோறும் கெடு விடுதான் கிடக்கிறது. உங்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு, குறுக்கு கத்தினார். இப்போது தான் உள்ளே வந்தேன். நீங்கள் வந்துவிட்டீர்கள்!"

"அல்லாவும் பிரமாதமாய் இருக்கிறார். இந்தா, பூ வைத்துக் கொண்டு போய்" என்று நாற்காலியில் சரிந்து கட்டளைத்த ரஸித்தேன் மல்லிகை விழுதி விடுவது போல் பார்த்தான்.

அவளின் புன்னகை அழகே தனிதான். கூர்ந்த உருவம். சுருத்த மேல். காலத்தில் வந்து தூர் சென்றார். முதலாவது. மறு வந்த ரயில் நிலையத்தைத் தொடரும் மனிதப் பரம்பரையில் அவர்களும் வழி நடத்தார்கள். வாழ்வுடைய முடிவோடும் அது முடிந்தது. வாழ்வுடைய தொடக்கத்தையும் அது தடுப்பதில்லை. இதனைப் பிள்ளைகள் காட்டிக் கொண்டே தங்கள் அப்புத் பிரத்தை தொடர்ந்தும் போற்றும் பாதையைக் கொண்டார்கள். என்றும் வாழ்க்கையில் ஓர் அழகைத் தங்களை வாழ்வில் இருந்தது.

எதனிலோ, ஆரம்பத்திலோ மீரு எப்போதும் அவருக்கு மனிதனாகத் தான் வேறு ஆதர்சமான உறவு என் இருந்தார்கள்? "உன்னைக் கல்யாணத்தன்று நான் இருக்க நீ வாடவேண்டும், துயரப்படவேண்டும்" என்று

பூரான் கண்கள். மீன் சாதாரண நாள் படையிலும் இத்தனை அழகா? அவர்களை அவர்கள் பார்க்கும்போதெல்லாம் ஒரு வேத மீறல் ஒன்றை செய்கிறது.

"புறப்படலாமில்லையா?" என்று கைக் குழந்தையை எடுத்தவாறே தாய்மைக்கே மீரும் மீது.

பெரியவள் மீராவைத் தூக்கிக்கொண்டு உள்ளே ரஸித்தாள்.

"நீங்கள் நாட்களுக்குப்பும் இருந்தால் வெளியே புறப்படுவீரும் மீது. சினமான பிரத்தனிலிருந்து நீ விட்டுப் பறவையாய் விட்டாயே..." என்று ரஸித்தாள்.

"அப்பப்பா! இரண்டு குழந்தைகளை வைத்துக் கொண்டு வெளியே போவது தானும் ஒவ்வொன்றையும் தலா கொண்டு போவதுதான்" என்று அதற்குக்கொண்டு மீது.

"இது என்ன அறுப்பு? உன்னைப் பார்த்தால் ஒரு மொழுகேட் மாதிரியே இல்லை, மீரு!" என்று சீண்டுவது அவள்.

"என்னைக் கொழுகேட்டுத் தான் இப்படித்தான் இருப்பார்கள்!"

"அதற்காக எனைவேறு உன்னைபோல் பொழுதுபோக்க அதற்குக் கொள்ளை வை...?"

"அதுதான் போய் விட்டேனே!"

அவர்கள் இவ்வேட்டருக்கும் நடைத்த போது கடந்தகால வாழ்க்கையின் ஏராளச் சுவடுகள் இருவரையும் மீள்சீப் பிரித்தன. அவர்கள் அவரின் சமயத்தை ஏற்க விரும்பாத பெற்றோர்கள் இருவருமே துறந்து ஒவ்வொன்றையும் அவருக்கும் பார்த்தும் பார்த்தும் சென்றனர், அந்த வேதத்தி வெளியே அவருக்குத் தாயாக அன்பாள் இருந்தாள்!

இருவரையும் ஹோட்டலில் மாற்றி விட்டு ஏற அழைத்தனர். தன்னது பக்கள் ஏறுமாறே பின்தங்கி விட்டனர் ரஸித்தேன். ஏழெட்டுப் படிகள் முன்னேறிவிட்ட மீரு தன்னாலே தொடர்ந்த வளைவைக் காணும் சீறு திரும்பினாள்.

மீரு ரஸித்தேன் முன்னே வாங்க நின்றாள். தாங்கிக் கொண்டிருந்த மீராவைத் மீரு இறக்கிவிட்டுத் தன்னை ஏதோ ஒரு வேதனை மீருந்து மலைப்படுத்திக் கொள்வது போல் தோன்றாக மேலும் ஒரு படி ஏறி முன்னி சென்றாள். இட்ட அடியை மேலெழுப்பித் தூக்க முடியாத தனிப்பில் அவள் அப்படியே உட்கார்ந்து விட்டாள்.

மீரு தடதடவென்று இறங்கி வந்தான். "என்ன செய்யுறது? ஏன் உட்கார்ந்துட்டாய்!" என்று பதறினான்.

"ஒன்றுமில்லை மீரு! ஏறவே முடியவில்லை! நெஞ்சுக் கூடும் பிரளையொன்று ஏறப் பார்க்கிறது, அப்படியும் ஏறமுடியவில்லை."

"தூரோ! என்ன செய்கிறது உடம்பைப் பார்க்க, சோகையும்... யாருமது பாக்டர் பெரிய காட்டளை...."

"கொஞ்சம் இரு. மீரு! வாங்கிய படி கேட் விழுகிறதா? நான்கு நாட்கள் கழித்து நீ சோளத்துக்குத்திருக்கிறோம், மீராவை நீ பிடித்துக்கொள், தான் படிகளில் ஏறி மேலே" என்றவர் மேலும் படிகளில் ஏற

முயற்சி செய்தான். இரண்டு படுக்கைகள் மட்டுமே முடிந்தது. மேலும் தேர்ந்த அத்தனை படுக்கையும் புதுசாகவோ மிகப் படுசுத்தமாகவோ தெரிந்தன. எனவே அவன் மறுபடியும் உட்கார்ந்து விட்டான்.

மீனு தனித்துப் பேசுவாள். "வாங்கோளேன். திருப்பரம், சினிமாவும் வேண்டாம், நாளும் வேண்டாம்" என்று தொந்தரவு அவனைக் கைதாங்கலாகப் பற்றிக் கிழே அழைத்து வந்தாள். அவன் முகத்தில் தெரிந்திருந்த சந்தர்ப்பங்களைப் பார்த்து வேதனை குறைந்து விடுவதைக் கண்டு அவள் மனமெல்லாம் நிறைந்து மெல் கொஞ்சி விட்டது.

டாக்ஸியில் டாக்டர் வீட்டுக்கு வருகிறபோது மீனு குழந்தை தெய்வம் இன்று. முழு முழுக்காத தெய்வ நாமமில்லை. டாக்டரின் மனைவியைப் பரிசோதனை அவன் பரிந்த போது வெளியே வந்து உட்கார்ந்தான். சற்று நேரத்தில் மருந்துச் சீட்டுடன் அவன் அருகே வந்தாள் தனித்தாள்.

"டாக்டர் என்ன சொன்னார்?"

"ஒன்றும் சொல்லவில்லை. மருந்து எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார். 'வெரி குட்'டைக் குறைக்க சொல்லி விருக்கிறார்."

"கடவுளைத்தான் இவளே...!" அவன் தனக்குள் தான் வேண்டி, நின்ற தெய்வத்துக்கெல்லாம் நன்றி தெரிவித்தான். அவன் முகத்தில் மகிழ்ச்சியில் அவன் மேனி மின்னியது. ஏனில் என்ன மிருது, என்ன நம்பிக்கை, என்ன உறுதி!

சிறிது சிறிதாகத் தன் கவலையில் மோசம் ஒரு மாறுதல் உணர்ந்தான் மீனு. தாம்

பாட்டின் முதல் அடியைத் தாண்டும் முன்னரே, கதவருகில் தேய்ந்து போன தேய்ந்து, அவளிடம், மூன்றாவதாகப் பழுதுபோன அலுவலக அதிகாரியை எதிர்பார்த்து, அடுத்த வினாடியே முடிவெடுத்து விடுவதாகச் சொல்லி, அவளை அனுப்பி வைத்தார்கள். அவள் போனதும் அவர்கள் தங்களுக்குள் ஏதோ பேசிக் கொண்டார்கள். அவள் அதைக் கவனிக்கவில்லை. அவள் மனம் முழுவதும் அந்த வார்த்தைகளிலேயே நிலைத்திருந்தது. அவள் அதை மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துப் பார்த்தாள். அவள் அதை நினைத்துப் பார்க்கும் போதெல்லாம் அவளுக்கு ஒரு புதிய உற்சாகம் பிறந்தது. அவள் அதை நினைத்துப் பார்க்கும் போதெல்லாம் அவளுக்கு ஒரு புதிய நம்பிக்கை பிறந்தது. அவள் அதை நினைத்துப் பார்க்கும் போதெல்லாம் அவளுக்கு ஒரு புதிய வாழ்க்கை பிறந்தது.

அவள் அலுவலகத்திலிருந்து வெளியே வந்தபோது மணி ஐந்தரை. அவள் அவசர அவசரமாக வீட்டுக்குப் புறப்பட்டாள். அவள் வீட்டுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தபோது மணி ஆறரை. அவள் அவசர அவசரமாகக் குளித்து முடித்து, அவசர அவசரமாகச் சாப்பிட்டு முடித்து, அவசர அவசரமாகத் தன் அலுவலக உடைகளை மாற்றிக் கொண்டு, அவசர அவசரமாக வீட்டை விட்டுக் கிளம்பினாள்.

"ஏன் அவசரமாக இவ்வளவு தூரம் கிளம்பிப் போகிறாய்?" என்று அவளுடைய அம்மா அவளிடம் கேட்டாள்.

முதல் நாள் அவளை அவசர அவசரமாக அனுப்பி வைத்த அலுவலக அதிகாரி அவளிடம் கேட்ட முதல் கேள்வி, "உனக்கு ஏற்ற வீட்டில் இருக்கிறாயா?" என்பதுதான்.

"ஆமாம்!" என்று பதிலளித்தாள் அவள்.

"எத்தனை ஆண்டுகளாக அங்கே இருக்கிறாய்? அந்த வீட்டில் உனக்கு என்ன வசதிகள் இருக்கின்றன? அந்த வீட்டின் உரிமையாளர் எப்படிப்பட்டவர்? அவர் உன்னிடம் எவ்வளவு வாடகை வாங்குகிறார்?" என்று அவள் அடுக்கடுக்காகக் கேள்விகளைக் கேட்டாள்.

"எதற்காக இந்தக் கேள்விகளெல்லாம்?" என்று அவள் திருப்பிக் கேட்டாள்.

"அதை நான் பிறகு சொல்கிறேன். முதலில் நீ சொல்!" என்று அவள் அதட்டினாள்.

அவள் அவளுக்குத் தன் வீட்டைப் பற்றிய விவரங்களைச் சொன்னாள். அவள் அவற்றை ஒரு நோட்டில் குறித்துக் கொண்டாள்.

"இது...?"

"என்ன?"

"இது எவ்வளவு பெரிய வீடு? இதற்கு வாடகை எவ்வளவு இருக்கும்?"

"இது எவ்வளவு பெரிய வீடு? இதற்கு வாடகை எவ்வளவு இருக்கும்?" என்று அவள் திரும்பத் திரும்பக் கேட்டாள்.

அவள் தலையசைத்து சுவரிலுள்ள "நீ கேட்கும் கேள்விகளுக்கு நான் எப்படி பதில் சொல்வது?" என்று கேட்டாள்.

"ஏன்? என்ன ஆயிற்று? நீ கேட்கும் கேள்விகளுக்கு நான் பதில் சொல்லக் கூடாதா?" என்று அவள் கேட்டாள்.

"நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. நீ கேட்கும் கேள்விகளுக்கு நான் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்றால்..." என்று அவள் இழுத்தாள்.

"என்றால்?" என்று அவள் கேட்டாள்.

"நான் உன்னிடம் ஒரு பொய் சொல்ல வேண்டும்." என்று அவள் சொன்னாள்.

"பொய்யா?" என்று அவள் அதிர்ச்சியுடன் கேட்டாள்.

"ஆமாம்!" என்று அவள் தலையசைத்தாள்.

"ஏன்?" என்று அவள் கேட்டாள்.

"ஏனென்றால்..." என்று அவள் இழுத்தாள்.

"ஏனென்றால்?" என்று அவள் திரும்பக் கேட்டாள்.

"ஏனென்றால்..." என்று அவள் மீண்டும் இழுத்தாள்.

"ஏனென்றால்?" என்று அவள் மீண்டும

(1) ... அன்னையின் ... நான் ... "நான் ... "

(2) ... கண்ணனின் ... "நான் ..."

... ரூ. 5/- ...

... திருமதி ஜானகி. இ. ராமன்

9 E, எட்டாவது ... சோழ, மயிலை, சென்னை - 4 (போன்: 88998)

தசைகளை சக்தி தரும்படி உரமேற்றுக

நித்தமும் சில நிமிடங்களே போதும்

ஒய்யிட்டுப் பாரீர்...
இத்தகைய கலக்கோப்பை
பெற இன்னொரு வழிதான்
ஆடவர் பொதுவுடைமை. மேலும் மேல் அபாரமான கட்டுமஸ்தான உருவாக்கத் துடிக்கும் வழி சொல்லிட்டதுடன்—அதற்கும் ஓர் படி மேலே வெற்றி பெறத் தூக்கவேண்டும் பாரேலை இன்னு. எடை மூட்டும் கொண்டதும் இன்னு. எளிய முறை. விலை ரூ. பயிற்சி படங்களுடனான முழு விவரம் அடங்கிய புத்தகத்தை இலவசமாகப் பெற, இந்தாள கூப்பனைத் தபாலில் அனுப்புக.

விஞ்ஞான நிருபணம் பெற்ற ஐசோமெட்ரிக் தத்துவங்கள்

நேரம் மற்றும் ஓய்வுக்கு விரோதமாக நேர உருவாக்கப்பட்ட புரட்சிகரமான புதிய கண்டுபிடிப்பாகிய புஸ்தகம்-2.

பாரந்தூக்கும் தசைகளை ஐசோமெட்ரிக், ஐசோடோனிக் தத்துவங்களின் உதவியுடன் சக்தி பெற, விரைவாகவும், எடுத்துச்செல்வதற்கு, இரண்டு வகை உடற்பயிற்சிகளின் பயன்களை விளக்கமான சக்தி தரும் உங்கள் தசைகளில் பயப்படாமல் உருவாக்க முடியாதபோதிலும் கேள்விக்கு ஆளாது இருந்து.

வழிகாட்டி ஓர் இலவச நூல்—இப்பொழுதும் எதுவில்லை

உடலின் எப் பகுதிக்கு இடமான வீரிய வடிவு தரும் முயற்சியைத் துவக்கத் தகுந்தாகும்! புகைப்படங்களுடன் முழு விவரங்கள் அடங்கிய இலவச புத்தகத்தைப் பெற, இன்றே இக் கூப்பனைத் தபாலிடுக.

உலகெங்கும் பாராட்டு

புஸ்தகருக்கு அபிமானமான புகழ்கிகரமான ஐசோமெட்ரிக்-ஐசோடோனிக் தத்துவங்களை, உலகெங்குமுள்ள ஒலிம்பிக் சேம்பியன்கள், தொழிலுறை ஆட்டவீரர்கள், பயிற்சியாளர்கள், ஆட்டத்துறை நடத்துகள் யாவரும் அங்கீகரித்து ஆதரவு. சீரான மேலுடல், பெரிய மார்பு, ஒரு அடிவயிற்றின் வலிமை அதிகரித்து முன்னேற்றம் பெற்ற இந்த முறை. வாரத்தில் மேலும் நிமிடம் உடற்பயிற்சி அமைக்கும்—வாரம் முறைகளில் மாறு மாறு வேகத்தில்.

இலவச

மேற்கண்ட முகவரிக்கு, எனக்கு, புஸ்தகம்-2 பற்றிய முழு விவரம் அடங்கிய இலவச புத்தகத்தை எனக்கு அனுப்ப நான் தயங்கியிருக்கிறேன்.

திரு

பெயர் _____

முகவரி _____ வயது ____

BULLWORKER SERVICE 15 Mathew Road, Bombay 4 KL 2

''எங்கே போறீங்க எல்லாரும்? உங்களுக்கு வேலை இல்லையா?''

அலுவலகச் சேவகனைப் பார்த்து அவன் நீங்கள் என்ன வேலைக்கு வந்தீர்களோ, அதை செய்தால் போதும்.''

''எல்லாச் சேவகனையும் வரச்சொல்லி இங்கே முதல் மாடியில் இருக்கும் முழுமை வரச்சொல்லுங்கள்! உடனடியாக ஒன்று முதல் பதினைந்து நிமிடங்களில் வரவேண்டும், போதும்!''

''அனைத்து சேவகர்களையும் ஒரே நேரத்தில் எப்படி அழைத்து வருவது? நீங்கள் சொல்வதில் எனக்குக் குழப்பம் உள்ளது. எனவே அதைப் பற்றி முழு அளவில் தெளிவாக விளக்கினால் நல்லது...''

அலுவலர் அந்த அலுவலகம் மற்றும் சேவகர்களைப் பற்றி விளக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

அவன் முறுவலித்துவிட்டு, ''சரி, நான் தெரிந்துகொள்கிறேன்'' என்று சொல்லி அவரை அனுப்பி வைத்தான். இந்த செய்கையும் அவருக்கு வேறு எதையும் அளிக்கவில்லை. எனவே அவர் வேறு வழியில்லாமல் சென்றார்.

அவன் மீண்டும் சேவகர்களைப் பார்த்தான். அவர்களை நோக்கி நடந்தான். அவர்கள் முன்பு நின்றான். அவர்கள் ஒரு நிமிடம் அவனை மரியாதை நிமித்தம் பார்த்தனர். பின்பு, அவர்கள் தங்களுக்குள் பேசிக்கொள்ளத் தொடங்கினர்.

''நாம் எதற்காக இங்கே வரச்சொன்னார்கள்? ஒன்றும் புரியவில்லையே!''

''இவன் யார்? புதிதாக இருக்கிறானே!''

''இவனுக்கு இன்னும் சம்பளமே கிடைக்கவில்லை போல!''

''இவனுக்கு ஏன் வேலை கொடுத்தார்கள்? இவனுக்கு ஒன்றும் தெரியாது போல!''

அவர்கள் அவனைப் பார்த்து ஏளனமாகச் சிரித்தனர். அவன் அவர்களைப் பார்த்து முறுவலித்தான். அவர்கள் அவனை ஒரு பொருட்டாகவே மதிக்கவில்லை. அவர்கள் தங்களுக்குள் பேசிக்கொண்டிருந்தனர்.

''இவனை வைத்துக்கொண்டு நாம் என்ன செய்வது? இவனுக்கு ஒன்றும் தெரியாது போல! இவனை வைத்துக்கொண்டு இன்று முழுவதும் வீணாகப் போகிறது. இந்த வேலை நமக்குச் சலித்து விட்டது!... ஆனால் கவலைப் படாதீர்கள் சகோதரர்களே! நாம் இன்று ஒரு நல்ல வேலை செய்வோம்! இன்றைய நாளை... அவன் ஒரு தமிழரைப் போல...''

''அப்படியென்றால் இன்று... அப்படியென்ன வேலை இன்று... சரி, இந்த வேலைக்கு எவ்வளவு நேரம் ஆகும்? நாளை இன்று'' என்று ஒரு அவசர வேலையைச் சொன்னார்.

அவர்களில் ஒருவர் மட்டும் எதுவும் பேசாமல் இருந்தார். அவர் மேலும் இரண்டு முறை கொஞ்சம் தள்ளி, மீண்டும் கொண்டு வந்தார்.

''ஐயோ! என்ன வந்தது. இவருக்கு மறு படியும்...!'' என்று பயந்து எழுந்த மீரு அவர் அருகே வந்து கன்னம் பற்றி தொட்டாள். ''மறுபடியும்... மறுபடியும்... கடவுளே...'' என்று கைகளுடன் கேட்டாள். ''இப்படி நிலைத்திருக்கும் வரம் தந்த தீர்க்கதரிசி...''

காலம் பிந்தி அவளால் ஏதும் செய்ய முடியாதென்பதை மனம் வலுக்கட்டாயமாக நினைவு படுத்தியது. ''என்ன நினைத்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள்...''

''நீங்கள் எதுவோ எங்களிடம் மறைத்து இருக்கிறீர்கள். நான் அந்த வெள்ளைக்காரர் ஆடி விட்டேனே! எதையும் எங்களிடம் கொண்டு வந்து சொல்லாதவரை நீங்கள் உங்களுக்கு என்ன ஏதும் கெடு விட்டீர்களோ எனக்கு எந்த இந்த தண்டனை!'' அவளிடம் மீரு அவர் காலைத் தடவி கொண்டு விழுந்து விட்டாள்.

''மீரு! மீரு இதெல்லாம் மீரு! எழுந்திரு. அழுதால்... நான்... நான்... அதை எல்லாம் மீரு கண்டிப்பாக கொண்டு வருவீர்!''

''எதையுமே கொண்டுவர வேண்டாம். எந்த கடவுளிடமும் நான் போ!''

''மீரு! மீரு உனக்கு இது ஏன் கொள்கை. எனக்கு எப்படி இந்த தண்டனை வந்தது, அதை நான் தாங்கிக் கொள்கிறேன். நீ எனக்காக நான் பிறந்த தன்னம்பிக்கை, தைரியம் எல்லாம் கொண்டு வந்து விட்டாய். எனக்கு இன்னும் நம்பிக்கை இருக்கிறது மீரு...''

''என்ன என்ன கொண்டுவர்கள், தீர்க்கர்?''

''உன்னால் மீரு எல்லா இடங்களிலும் பறந்து கொண்டு எல்லோரிடமும் சொல்லத் தான் முடியும். எல்லோரும் நம்பி விட்டால்.....'' என்று மீரு சிரித்தாள். சிரித்து விட்டு அவர் அருகே அமர்ந்தாள்.

''எனக்கு ஏதாவது மீரு நான் இல்லாத காலத்தில் எனக்கு எப்படி செய்வீர்கள்? ஒரு பெண் என்னுடைய எத்தனை வருடங்கள்? மற்றவர்கள் முன் கண்ணை எடுப்பவளாக இருந்தாள்! என் அன்பை, ஆதரவைச் சொல்லும் எல்லா நாளும் எனக்கு எல்லாமாகி விட்டாய்! ஆனால் என்னால் தர முடியாதது.....''

''நிறுத்து...'' அவள் இருவரும் அவள் விரலின் முனை தொட்டார்.

''என்னை மன்னித்து விடு மீரு. என்னால் முடியாது. என்னை நினைத்தால் நீ வருத்தப்படுவாய். அப்படி ஏதும் நடந்தால் நான் பிறந்த சமயம் பிறந்த தோள்களில் தலைவன் வந்து என்னை எடுத்துச் செல்வான். அதுவரை நீ என்னுடன் இருக்க வேண்டும். அதுவே எனக்கு மகிழ்ச்சியான முடிவு. அதற்கு நீ உனக்கு உறுதி தரவேண்டும். என் கால்களை விடுவிக்க வேண்டும். நீ இப்படி அழுதால் என்னால் நிம்மதியாக போக முடியாது.....''

''நீங்கள் எனக்கு வந்தது எல்லாம் மறந்தாலும் எந்தநாளும் மறக்காமல் இருக்க முடியாது அவ்வளவு முடியாது.....'' என்று சிரித்தாள் மீரு.

''ஆனால் மீரு என்ன எல்லோருக்கும் ஒரு நாள் முடியும் என்பதை மறந்து விடாதே. விடியலில் வாழ்வில் உனக்கான ஒரு வாழ்வு வரும் என்று சொல்லி தா!''

''அப்படி சொல்ல மாட்டேன்... என்று அவள் அழுதாள்.

''என் இருக்கும் இதயம் மறுபடியும் உன் எல்லை வாழ்நாள் மீதம் குறையாம் மீரு.....''

மீருவால் எல்லோரை இருந்தது அந்த மீரு சிரி. அவள் 'மு' சொல்லு முழுதி அவள் கொஞ்சம் கதவை திறந்தாள். கிழே விட்டாள் போல் அவள் கடல் நிரம்பி விரிந்திருந்து. தூரமே கொஞ்சம் நிறைய வெள்ளை நிறை.

அவள் கைகளில் இவ மீரு...தான் எனது எல்லாம் தான் என்பதை எனக்கு இருந்தது.

''அவர்கள் நான் சொன்ன இடங்களில் மறைத்தும் கொள்ளலாம், அல்லது இந்த நோயின் மறு விரும்பு எல்லோரிடம் பேச்சிருக்கிறது. அதை எங்கே வரை போது நான் அறிந்தேன். அது எல்லாம் பட்டுவிட்டது மீரு.... எல்லாம் நான் எந்த வாழ்வில். எனினும் எந்தவே வரம் வந்த

மீ கன்னா சொன்தரேவருக்குக் கும்பாபிஷேகம்

விசாலாட்சி அம்மை உடனுறை தென்பரங்குன்றில் மீ சுப்பிரமணியசுவாமி கோயில் மீ கன்னா சொன்தரேவரர் எழுந்தருளியுள்ளார். கோயில் மகா சாமுறை ஆன்றோர்களது முயற்சி திருப்பணிகளால் காலத்தில் வட்டப்பட்டது. இவ் கன்னா மூர்த்தி வாழ்விக்கவரும்.

மேற்படி கோயிலும் மற்றும் மீ சுவாமிகளுக்கும் பொருளும் கோவிலும் நீங்கள் இருக்கிறது. நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டு மீ கன்னா சொன்தரேவரர் கோயில் ஆலய பரிபாலன சபை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அச்சபையினர் கும்பாபிஷேகம் நடத்துவதற்கு முன்னோடியாக ஆலய திருப்பணிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். நலன், பிரசன்ன சாஸ்திரம் முதலிய கலைகளிலும் வல்லுனரான ஆலய தர்மகர்த்தா மீ சுப்பிரமணிய சிவாச்சாரியார் அவர்கள் தலைமையில் இயங்கி வரும் இச்சபையினர் ஆலய திருப்பணிகளை விரைவாக நிறைவேற்றி கும்பாபிஷேகம் நடத்துவதற்கு அன்பர்களின் பொருளுதவியை நாடி நிற்கின்றனர்.

எனும் அறிவிப்பு கோயில் மீ சுப்பிரமணிய சிவாச்சாரியார், பிரியாக தர்மகர்த்தா மீ கன்னா சொன்தரேவரர் தேவஸ்தானம், விசாலாட்சி அம்மை, ஆதார் தாலுக்கா, சேலம் மாவட்டம்.

என் எண்ணங்கள் இந்த நொடிவிட்டு உன்னை எப்படியெல்லாம் வாழ்க்க வேண்டும் என்று கனவு கண்டு வந்தாள். நீ இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்று உன்னை வேலியில் அளந்திருக்கிறாள். நான் இவ்வாறு வாழ்ந்தாலும் உனக்கு ஒரு குறை வைத்து விட்டேன். இருந்தாலும் நான் இருக்கிறேன்.... இன்னும் ஏராளமான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன, எனது உன் பெரியவர்கள் பிரச்சனைகளை தீர்த்து வைப்பார்கள். எப்படி உன் வாழ்க்கை பிறரிடம் கையேந்தாத வாழ்க்கையாக இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் நிட்டம் நிட்டிச் செயல்படுத்தினேன். உன்னைக் காணாதபோது என்னால் வேதனையில் வெந்தேன்.

"உன்னைத் தினம் நினைத்து விடுவேன். என்னை நினைத்து நீ குழம்பாமல் விருக்க வேறு என் போறுப்புக்களும் குறைவு. என் உயிரைக்காத்து உற்றவளே. எனது தந்தி தனு உன்னோடு வாழும் இந்த வாழ்வு மேலும் நீடித்துவிட கூடாதே என்ற ஆசை. நீ இருந்துவிட் கூடாதே என்ற மன நிலைக்கு இன்னும் உன்னிடம் என்னவெற்றையும் மறைத்துவிட்டேன்....

"உன் மடியில் உன்னைத் தாங்கி கொள் என்ற நினைவில் மனது கனக்கத் தொடங்கி. இப்போது நான் காலத்தால் கரைந்து கொண்டு வருகிறேன் என்று உனக்கிருந்தும் உன்னை வாழ்க்க வைக்கும் செல்வத்தைச் சேர்க்காதவனாக போய்விட்டேன். என்றாலும் முழுமை பெறாத வாழ்வைத்தான் வாழ்ந்தேன். உன் இருவர் போலும் கொஞ்ச காட்டினில் நீயும் சேர்ந்து பூத்துப் பிஞ்சு விட்டாலும் என்றாலும்....

"எனக்கு ஒரு ஆசை இருந்தது. உன்னையும், குழந்தைகளையும் ஒரு தடவை பார்த்து விட வேண்டும் என்பதே அந்த ஆசை. எனக்கு நீயாவது ஒருமுறை வந்து விட்டு விட்டாயே என்று நான் ஏங்கி தவித்தேன். ஆனால் உன்னைத் தான் எனக்கு ஆண்டவன் தரவில்லை. ஆனாலும் என்ன, நான் நினைத்ததைவிட எல்லாம் நன்றாகவே உள்ளது. எனவே நான் மகிழ்ச்சியுடன் விடை பெறுகிறேன். எனவே ருது, அவர்களுக்கு நீ இருக்கிறாய். என்ன சரிதானே? நான்தான் மேலே சென்று விட்டேன். நீ இன்னும் இருக்கிறாயே....?"

"நான்... உயிருடன் இருக்கிறேனே.... தான் வந்து போய் விட்டேனே... என்னை எதுவோ சொல்கிறதே?..."

அவளுக்கு இரண்டு வருடம், அந்த ஒரே நாளுக்கு இன்னும் ஒரே ஒரு வினாடி, அதுவே நிலைத்து விடுமோ என்று அவளுக்கு மாலை மறைந்து இரவு ஒரு இருள். ஒரே வெறுமை. உலகமே ஒன்றுமில்லாமல் ஆகி விட்டது. எனது முழுமையான வாழ்வை இழந்து கொண்டு ஒரு இரவு பயணம். எங்கோ ஒரு இடத்தில் நின்று அவன். அந்த எல்லையை நோக்கி எனது பாதத்தை எடுத்து வைத்து நடந்து கொண்டிருந்தது. எங்கும் இருள் அழுதாள்.

ஒரு நேரம் கழித்து எழுந்தாள். "மீரு" என்று அழைத்தாள். அவள் மறுத்து விளக்கை போட்டாள். அது மன இருக்கை நிரப்பியிருந்தது. குழந்தைகள் இருந்தும் அவளுக்கு அந்த வீடு வெறுமையாக இருந்தது.

அவள் தொலைபேசி எண்ணை எடுத்தாள்.

"ஹலோ! என்னால் அப்படி பார்க்க முடியாது..." என்று அழுகையில் வெடித்தவளாறு கோபி முகத்தில் கண்களில் இருந்த நதியும் நதியாகப் பாய்ந்து வைத்திருந்த கண்ணீர் நிறைவாக வழிந்தது.

அவள் கண்களை முந்தானையால் துடைத்து விட்டு, முகத்தை சுளித்தாள். சென்ற சென்னை வரவேற்பு பற்று தொலைவில் அவள் பார்வையில் தென்பட்டது. ஒரு சிறு சிரிப்பு தோன்றி அடங்கியது. அந்த சிறு புன்னகை அடங்கி போனதால் அவளது அவள் கண்களில் சோகமாக நிலை. தன் கைகளை எடுத்துக் கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டாள். அவள் அந்த முகத்தில் பார்த்த விழி. கண்ணீர் வரவில்லை, அழுதி எல்லாம் வடிந்து விட்டது.

"எப்படியும் என்னால் அவனை நான் நேசிக்காமல் என்னை அவனால் நேசிக்காமல் இருக்க முடியாது! அது எனக்கு வாய் பேசாத ஜடமாக நான் இருந்தாலும் அதுவாக நான் அவனுடன் வாழ்ந்து விடுவேன்! கடவுளே அருளால் இனி என்றும் பிரியாத நல்லதொரு காதல் எனக்கும் கிடைத்தால் கொடுக்கட்டும்!"

அந்தச் சொற்களும், அவள் எண்ணங்களும்... ஏதோ ஒரு கனவை நிறைவேற்றி விட்டதில் சிலிர்க்கும் பக்தி பரவசம் ஏற்படுத்தியது எனக்கு!

கல்கி

சந்தா விபரம்

	ஏஜண்ட் மூலம் ரூ. பை	தபாலில் ரூ. பை
இந்தியா	20-00	10-00
மலேசியா, சிங்கப்பூர் இலங்கை	40-00	20-00
	இலங்கை தபால் மூலமாக	
இலங்கை	21-00	10-50

சந்தா தொகை முன்னதாக அனுப்பி விட வேண்டும். வி.பி.பி. கூடாது

மானேஜர்

கல்கி காரியாலயம் சென்னை-31

பரிசு

ப.மு. இளங்குமரன்

[illegible] வீட்டு இருவிசைகளை விளக்கிச் சுழற்ற, அச்சாணிக்குள்ளிருந்து வரவரப் பிரிந்து சுவரில் அலைந்து திரிந்தாள்.

அதே வரிசை ! மாறுபாடு என்பதேயில்லாத இந்த வரிசை ஒரு வகை சிலவேளை எரிச்சலையே உருவாக்கிக் கிளர்ந்துவிட வைத்துவிடுகிறது.

ஒருமுறைக்கு இரண்டாம் முறை. வெறுமனே சுழற்றி நின்று நிதம் வகை கண்களை மூடிக் கொள்ளச் சொன்னாள்.

திருமதி நிறைமதியை – கொஞ்சம் பருமனான சுறுசுறுப்பான பெண்மணி. அவளுடைய ஆசை கணவரை எதிர்பாராமல் அழைத்து விட்டு விடுமுறையில் அன்றுதான் ஊருக்கு அவர் வந்திருந்தார்.

திருமதி மலர்ச்சி ஆசிரியை பார்த்த பிறகு, அவளுடைய [illegible] வரவேற்பு, அவளுடைய [illegible] வரவேற்பு, அவளுடைய [illegible] வரவேற்ப

டேவிட்சேர் – விரிப்பைச் சரியே நடந்தான்; சுற்றிச் சுற்றி வர வாசலும்,

சன்னிதியும் பிரபாவளியின் தெளிவிலும் இணைந்து கொண்டு ஒளிர்ந்தது.

விநாயகர்; திரிசுகள் – கலைகளில் இரண்டு மணி நேரம் கழிந்த பிறகு வாசற்படி திறந்தது.

நடுத்தர வயதுள்ள பணக்காரத் தம்பதிகள் அவர்கள் பக்கம் நான்கு வயது மதிக்கத்தக்க ஓர் அழகான சிறுவன் பளபளப்பான விலை உயர்ந்த உடைகளிலிருந்து மின்னிக்கொண்டு நின்றிருந்தான். அவன் பொட்டிலிருந்தும் கன்னத்தைப் பற்றி அலைந்த – அந்தக் கரிய கூந்தல் நெருப்பிற்கு இதமான வகையில் ஆறவும், அவன் கழுத்தில் அணிந்திருந்தானே கழுத்தணி ஒன்றைப் பற்றி எடையுள்ள மாலை சுவிஸி –

அனைத்து பற்றிக்கொள் அலைகளுக்கும் கலம்; மகிழ்வும் கலவிப்பும் பரந்தும் சோர்வை.

மகனில் தாயைப் பிரியாதிருடன் அந்தப் பெரிய மனிதர் தோரட்டத்தை நோக்கி நடந்தார்; அந்தப் பெண்மணி சிறுவனின் கையைப் பற்றிக் கொண்டு அங்கேயே நின்றாள்.

விநாயகர் கழுவிக் கொண்டிருந்தன.

நாகராஜருக்கு வாசல் கொஞ்சம் செல்லாது.

விரல் சென்று இடையில் நுழைந்தான்.

''அப்பா, அப்பா! நீங்க... நீங்களாவே இப்போ தோரட்டத்துக்கு வந்துவிடுவீங்க..... நானெதுக்கும் இரண்டு நொறுக்கு வலி வந்து அங்கே நடிப்பதும் நடிக்கிட்டு இருக்கிறது! நீங்கும் வாங்கப்பா!'' – தாம் வாய்ந்த நடிப்பு.

பேசாத நாடி விட்டான்; பதற்றத்தோடு விரைந்தான். சிறுவனைத் தூக்கித் தன் தோள்மீது போட்டுக் கொண்டு அவனைப் பின் தொடர்ந்து சில விட்டான் தாம் நடந்த குருநாதர். குரிரென்று – நகர்ந்து கொண்டிருந்த அழகுகோயில் சென்றுள் பஸ்ஸில் ஏறிவிட்டான்.

சிறுவன் நல்லவன்; எதுவுமே பேசாமல் அவன் மடியில் அமர்ந்து கொண்டு பேந்த விழித்தான்.

காலதேவனின் கைகளை விட்டு நிமிட முத்துக்கள் உருண்டோடின.

சரியாக மணி பன்னிரண்டுக்குப் பஸ் அழகர் கோயில் அடைந்தது.

மலைப் பாதையில் சிறுவனைத் தூக்கிக் கொண்டு வேகமாக நடந்தான்; படிகளில் ஏறினான்; ஒரு முருகன் வாட்டி நந்தான்; ஆள் நடமாட்டமில்லாத மிகு வேர்வில் அமர்ந்து நின்று, சிறுவனை இறக்கிவிட்டான். சிறுவனுக்கு ஏதோ சன்னத்தில் பொறி தட்டியிருக்க வேண்டும்!

''அப்பா..... அப்பா.....'' என்று வீரிட்டு அலறினான்.

நிமிடிட்டுத் நிலில் வசமான குருநாதர், கோபத்துடன் அழகான சிறுவனின் முழுத வாயைக் 'பப்'பென்று பொத்திக்கொண்டு, சிறுவன் கொத்துடன் அவன் காலைக் கடக்கவே –

குருநாதர் குருநாதர்தானாலும்.....

அவன் இரண்டாவது கொஞ்சும் பாத நிலைதப்பட்டதைக் 'கண்ட' அந்தத் தன்று அலறித் துடித்து அடித்த மரம் பார்த்துப் பறந்தானாயது.

விழிகளில் கொஞ்ச வெறி மின்ன – கையில் தன்னச் சன்னியுடன் குருநாதர் நிமிடம் பொழுதில் அழகர் கோயிலுக்கு வந்தான்.

பன் ஏறி மதுரை வந்ததும் – ஓட்டமும் நடையுமாக வீட்டை அடைந்தும் நாலு விநாடி போல் இருந்தன.

பூஜை வேட்கத்தையும் மறந்து பூரித்த மகிழ்ச்சியுடன் வையம் மீது சாய்ந்தான்.

நான்கு வருட கால இடைவெளியில்– ஈக்கம், காற்று நுழையாத அலங்கோலம் தென்பட்டது.

''பூமா!'' என்றபடி பாசத்துடன் மனைவி யைப் பார்க்க, அவள் பரிந்து கொண்டு கையிலிருந்த படத்தைக் காண்பித்தாள்.

முதல் வாரம் எடுத்த புகைப்படத்தில் முக்குறுனை காட்டி, முழுச் சந்திரனும் பிற்கும் மகிழ்ச்சி கண்டான். அழகில் கொஞ்சம் காட்டி கொடுத்தது....

பூஜை பேசிக் கொண்டிருந்தாள்: ''அத்தான்! நம்ம வீட்டுக்கு எதிரே இருக்கிற பங்களாவில் வசிக்கிற செல்வந்தருக்குத் தூத்தைதான் இல்லே! நம்ம வைபவத்துக்கு அவர் அழைப்பு நெஞ்சம். அவளைத் தூக்கிக்கிட்டு மதுரைக்கு.... மதுரைக்கு.... அத்தான்..... அத்தான்.....'' – அலறினாள் அவள்.

குருநாதர் தன் குழந்தையைத் தானே தொன்றான்; அவளே மனச்சாட்டி கொடுத்து சமாளித்தது.

வட்டமேஜை

நான்தான் உங்களை கொஞ்சமாவது எதிர்கொள்ளும் இந்தக் காரில் எங்களுக்கு மேலே கொஞ்சமாவது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். மிஸ்டர்களுக்கே முதலாவது தலை சுற்றுது இருக்குமாம் அல்லவா?

சென்னை-17
1-1-70

ஆர். சங்கரன்

Iஸ்லாமில் எடுக்கும் வாலாயிலை...வே ஆயிரங்கள் புருஷர்க் கூடாது என்பது தெரி. ஆனால் என்னுள் கனிவு உள்ள ஆரியர் நண்பர் உயர்திணை பல்லியில் பற்றுவதை வருத்தத்தை அரை ஆண்டுத் தேர்வில் கொஞ்சம் கட்டிட தமிழ் இரண்டாம் விருத் தாளில் ஆறாவதாக புருஷ்ரை கேள்விகள் கேட்கப்பட்டிருந்தன. இது மாணவர்களின் முழுமை வளர்ச்சிக்கு முரணாயிற் அந்த விருத்தாளை இத்தாள் இவர்களுக்கு அளிப்பதை நிறுத்தி விடலாமே. அதில் உள்ள வாக்கியத்தைப் பாருங்கள்.

□ தேர் உள்ள பகுதியில் உள்ள பிழையை நீக்கி எழுதுக:
நாங்களாக சென்னையில் வசிக்கும் சென்னிக்கு பெரியோர்; சென்னிருந்து மதுரை செல்ல வேண்டும்; இரண்டாம் ஆண்டிக்கு வரும் பூமை மன்ற அமைச்சர்களும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

□ தேர் வரும் பகுதியில் அதற்கு தேவைக்கு ஏற்பவரி செய்யுக:
மதுரை நோக்கி உயருக்கும் மாடாகி வரக் கருங்கு உயரை எனவிலை கட்டி நுனி இல்லை இருக்க விருக்க ஆரம் முருகன் தேர் பாடும் வேலை செய்யும் தேர் வடிவு மனிதர்களில் ஆனந்தமாக வாழ் இருக்கள் காரில் மாறுபாடாக உலகிலிருக்கும் இந்த அதிசயம் இவருலில் மக்களை காண்பது நம்மை வெகுவாக ஈர்த்தது. மேலும் அது உருவாகும் போல் அவர்கள் நன்றி உருவாகி பல எடுக்கள் வரை ஒருங்கிணைக்க போல எந்தக்கையே மனம் கொள்ளுமாக.

□ மேலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சுருக்கத்தை ஒரே நாள் பார்த்தும் வகையிலும் வரிவடிவில் வெளிப்படுத்தி விளக்கம் தரை. பல்லிலே சென்னை முதல் கூட்டம் சென்னை வரை பல்லவர் சோழர் பேரிடம் மாநகரமும் மாபெரும் அவை மன்னர் சோழர்களும் நன்னிலம் மேலும் இடைவெளி முன்னி சென்னை வாழ்வோரும் பற்றி ஒன்று பழைய மன்னர்களும் மாவட்டம் காண்பர்.

கே. கோ. குப்புசாமி
மதுரை-3-1-70

இரு காரைத்து, நான் வேட்டாள முக்க காரிலிருந்து சாரிக் கொட்டி விட்டு, நிற்க வந்தான் செட்டி. நான் வருக்கு இந்திரா காந்தி காரிக்கைக் தூரிகாரம் செய்து விட்டதால் சூற் றும் சாட்டுகிறார். ஆனால் இந்திய மன்னர்களுடன் செய்து கொண்ட நம்பந்தத்தை மதிக்காமல் அவர்களுக் குச் கொடுக்கப்பட்டு வரும் உதவிப் பணத்தை நிறுத்தச் சட்டம் கொண்டு வரும் முயற்சி நாட்டைக் குரிய கும் ஆகாதா? பல்லவன் நாட்டி டமாண்டிட்டின் பாதுகாவலில் வைய் மோட்டவர். பிறிவுரை பெரிய பல்லவன் எந்தவிதமான முன்னறி விப்பும் இன்றி இவ்வளவு திரளாகத் தேசியமாக்கி நியாயமா உரிமைகளைப் பறித்து விட்டது நியாயமா? இரு காரணமுமில்லை அவரைச் சார்ந்த கூட்டமும் இவர் முக்கு ஆதரவு வருவது முறையா?

பாளையங்கோட்டை.
ச. அருணாசலம்
8-1-70

Printed & published by R. Ananthanarayanan on behalf of Messrs. Bharathan Publications Private Limited at Kalki Press, Chetpet, Madras-31
Managing Editor: T. Sadasivam

இப்போது
புதிய
தோற்றத்தில்!

ஸ்வஸ்திக் பெர்ஃப்யூம்டு கேஸ்டர் ஆயில்

பரட்டையான படாதபாடு
கேசத்தையும் பளபளக்கும்
கரும் முழுதும் கேசத்தை
எடுப்பாக எழிலாக்கும்
செய்யும்.

பட்டுப்போன்ற பளபள கேசம்...
குளிர்ந்தும் எழிலோங்கும் கேசம்...
ஆரோக்கிய சுகவாசம் வீசும் கேசம்...
கரும் முழுதும் எடுப்பாக மினுங்கச்
செய்கிறது ஸ்வஸ்திக் பெர்ஃப்யூம்டு
கேஸ்டர் ஆயில்.

ஸ்வஸ்திக் ஆயில்
மில்ஸ், பம்பாய்.

Shilpi BOM 17/88 TAM

Registered No. M. 4392
Registered as a Newspaper in Ceylon

வண்ணமிகு பெட்டகத்தில்
மணமிகு பொட்டலங்கள்

இதோ

கிடைக்கின்றன!

ஒவ்வொரு பெட்டகத்திலும்
600 நிறைய பொட்டலங்கள் அடக்கம்.
திருமணம் மற்றும் எல்லா வைபவங்-
களுக்கும் ஏற்றது!

தயாரிப்பாளர்கள் :
M/s. M. K. கிருஷ்ண செட்டி
தபால் பெட்டி எண் 1506, கொழும்பு 1-18